

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

10/4605 / תש"פ 14
 לשכת רוהמ

יו"ר אדני

ארה"ב

31/1/88 - 8/2/88

תיק מס'

14

תיק מס'

מחלקה



שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: א-14/4605

מזהה פריט: R00035xi

כתובת: 2-111-2-4-7 תאריך הדפסה: 10/08/2020



ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': _____
מיכל מס': 4605 / א
תאריך התעודה: 31/10/1988
שם מחבר התעודה: מא'ז
סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):
תיק מס': 14
שם הנמען: _____

- מכתב ☐
מברק ☒
תזכיר או מיזכר ☐
דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון ☐
פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה ☐

*הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

8.2.88

17

45		נר	טופס מבוטל לפקסימיליה	דף 1	ע 2
חאריך וזמן חבור		לשמונכ"ל מדיני, מזתי"ס, הסכרה			
08(02)1200		יריעת:			
זרנח דחיסות רגיל		זאת: גור פרטוריה			
סוג בשחון ועד סודי ועד בכלל		סימון המחבר:			
שמו		בהמשך לשלי:	בחשובה לשלך:		

האירועים בשטחים - תקשורת (1-8 פברואר).

1. השינוי בקו עליו דיווחנו במכתבנו 047 מ-1.2, בא לידי ביטוי בכיסוי האירועים בשבוע האחרון ובעיקר באמצעי התקשורת הממלכתיים ופרו ה-M.P.

2. בטלביזיה הממלכתית כתבות I.T.V. המראות חיילים יורים לעבר ילדים ומכים אזרחים ובסיסיזן כותרות בסגנון:

Israelis kill four Palestinians sisters (8/2).
Two die in fresh outbreak of Arab unrest (2/2)

3. הדגם הוא על פגיעה באזרחים חפים מפשע ע"י צבא חסר רחמים.

4. בעיתונות האחרת ניתוח המצב תוך נסיון לעמוד על המניעים ולהעביר לקוראים תמונה כוללת על האירועים והשלכותיהם תוך התנגדות למדיניות המכות. לדוגמה בפרטוריה ניוז (2/2) כתבת אריק טילבר שהתפרסמה באובזרב נסם: Israel beats the Gaza Strip into order

"ישראל בטרומה". (מע"ב).

Robert Fax

ובסגרי טיימס (7/2) כתבת

גור 2/8/88

10/11/88

2 1 3 3 2
מח רהג שחם גשף נ/גשף א/קיסט נחח חסמה
ס'אלה גשף חסם חסם חסם חסם
1 1 1

Israel in trauma

LAST weekend, the ram- parts of the Old City of Jerusalem were all but deserted — despite the days of brilliant Mediterranean winter sunshine.

Up to a month ago, such weather would have brought hundreds of Jewish families from the western part of the city for a stroll around the walls on their Sabbath.

Now they have stopped coming — a stark symbol of a depth of division between Arab and Jew in Israel and its occupied territories, not sensed since the Six-Day-War of 1967.

Ten weeks of sustained riots, stonethrowing, petrol-bombing and commercial strikes by Palestinians on the West Bank and Gaza have induced a profound trauma in many Israelis as they approach the 40th anniversary of their country's independence in May.

Politicians, journalists, army and police commanders were taken by surprise at the ferocity of the disturbances last December and by their increasingly organised pattern.

Initially the government's approach, as presented by Prime Minister Yitzhak Shamir and Defence Min-

Surprise at ferocity of West Bank unrest

Robert Fox examines Israeli responses to the profound trauma triggered by Palestinian unrest in the occupied territories.

ister Yitzhak Rabin, was almost casual; only now are leaders of the two principal political blocs offering detailed proposals for a long-term solution to the most profound internal crisis Israel has experienced in recent memory.

In their appraisal of the situation, leaders and thinkers of the Jewish and Arab communities are as far apart as ever.

For the Israelis the watchword is to ensure a return to "normality", as they describe life three months ago.

On the other side, the slogan is that the riots mark an uprising of the Palestinian people, now galvanised by a gathering sense of national purpose.

A prominent lawyer in East Jerusalem, Jonathan Kuttab, puts the view bluntly: "We have seen something qualitatively different from anything that has happened in 20 years. What Israelis call normal can never return."

Last Saturday in Old Jerusalem I met a disconsolate Armenian outside his souvenir shop. He was allowed to open for only three hours and had no customers.

"The orders are very precise," he said. "They are given in leaflets by local committees, which stipulate which shops can open and when."

Over the weeks, five full bulletins have been issued by the "United Command for the Escalation of the Uprising".

More important has been "Radio Free Jerusalem", transmitting from South Lebanon what have been virtually orders of the day to the Palestinians of the occupied territories.

The nature of the new leadership behind the disturbances is likely to

prove critical to the way the crisis is resolved.

Jonathan Kuttab says the new leadership is unknown, but in a sense it's all PLO.

The newly visible Palestinian profile implies, in the view of many Israelis, the need for negotiation.

Prime Minister Shamir appears to favour a cosmeticised version of the Camp David proposals of 1978-79 — elections on the West Bank within a year; Palestinian autonomy in the territories; Israel controlling security and eventual negotiations for a long-term settlement.

To this process the United States is expected to lend its support but many fear that the Israeli and the US administrations are working to a script written before the present disturbances.

Neither wishes to consider PLO as a negotiating partner, and neither seems willing to grant the notion of statehood to the Palestinians — the two loudest demands of the Palestinian leaders.

Meanwhile, for Jewish settlers and Palestinian refugee alike, patience is ceasing to be an attractive virtue, while hotheads on both sides see every advantage in turning up the flame.

WORLD WATCH



BRISK FRISK... Israeli soldiers search Palestinian refugees in the Gaza Strip



CITY UNDER SIEGE... A Gaza family peers into the

מחלקת הקשר ניו-יורק	1
טופס מברק	2
דחופות: ל"נ	
סרג בטחוני: ג'נ'ר	
תז"ח: 081730	הגשג
כר: 00224	רע:
	ליו"ר

א"ל: ארזל 2
ל"נ: יסגור

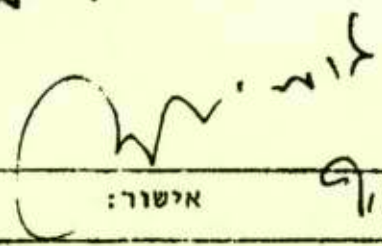
המל"ה י"ד

כ"ב הוצגה לעיניו-המל"ה בנ"ן י"ד

ליו"ר



2 1 1 3 1 3 2
2 2 2 2 2 2 2
המל"ה י"ד
המל"ה י"ד
המל"ה י"ד
המל"ה י"ד
המל"ה י"ד
המל"ה י"ד
המל"ה י"ד





2
2

Press Release

Department of Public Information • Press Section • New York

SG/SM/4080
8 February 1988

00224

SECRETARY-GENERAL EXPRESSES DISTRESS OVER WORSENING VIOLENCE IN WEST BANK AND GAZA

The following statement was made today by a spokesman for Secretary-General Javier Perez de Cuellar:

The Secretary-General is distressed by the worsening violence on the West Bank and in the Gaza Strip. He deplores the deaths and injuries which have taken place. As indicated in his report, he believes that there is an urgent need for Israel to apply in full the provisions of the Fourth Geneva Convention and that the problem in the occupied territories will not be solved by beatings and gun-fire.

★ ★ ★ ★ ★

דף: _____	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דחיפות: מידע לבוקר
מתור: _____		סוג בטחוני: שמו
א ל : המשרד	תז"ח: 081600	
ד ע :	נר : 00212	
מאת : כאו"ם	37-11	

אל: מנהל ארכל 2

דע: סמנכל ארכל, מצפ"א

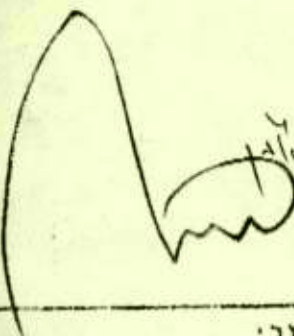
שגריר/ציר/מתני- וושינגטון

מאת: יוחנן ביין

שליחות גולדינג.

בשיחת אקראי במסדרונות האו"ם, בנוכחות איימה ויששכרוף, אמר גולדינג כי עומד לצאת לאיזור כנראה כיום ה' 11 דנא. לא ימתין לשובו של מרפי. הוסיף כי ערב צאתו של מרפי לאיזור, נפגש עימו לשיחת תיאום בת סיכמו, לדבריו, כי לא תהייה תחרות ביניהם, אלא נסיון לסייע לענין תוך תיאום הדדי. אין כל הגיון, אמר, שהאו"ם יפריע לארה"ב במאמציה- ואין גם חגיון שארה"ב תפריע לאו"ם, אשר גם בעבר בסכסוכים במז"ת ידע לסייע ואף הצליח בכמה מקרים. אמרתי שאמנם כך וכי אני מקווה שהאו"ם יפעל רק לפי קוים אלה, בתיאום עם הצדדים ועם ארה"ב, אך בשום פנים לא ינסה להכתיב דרכים ופתרונות. גולדינג אישר שוב שכן בדעתם לפעול.

כאו"ם



2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

אישור:

שם השולח: יוחנן ביין

8.2.88

תאריך:

END

סניף ישראלי ישינאטי

ט ס ס מ ב ל

דפ 1 מחוז ו דפים

סונו בסחוני סו די

דחיפה מ די

תאריך/ד"ח 17:30 - 8.2.88

מס' מברק

204

אל : ה מ ש ו ד

162 - 7

אל : מצפ"א, מקשיח, משהביט

הסנטור אינווה ותמצב בשטחים

1. לפי מקור יודע דבר (לא א לא בקונגרס), הוצע לאוקלי ב-NSC בשבוע שעבר שהסנטור אינווה יצא בקרוב לאיזור כדי לבדוק מה ניתן לעשות ע"מ לשפר את איכות החיים השטחים במגמה לקדם את המחליך המדיני. אלה שהעלו את הרעיון סבורים שיש בו כדי לעזור לאינווה להתגבר על הסתבכותו בדבר ההקצאה של 8 מיליון דולר לשם חינוך יהודי בצרפת (הקצאה שנתבטלה בשבוע שעבר ביוזמת אינווה). וכל מקרה, יודע המקור לספר, הרעיון נראה לאוקלי וגם למזכיר שולץ, והוא בטיפול מזרר כעת ב-NSC.
2. לדברי המקור, ייתכן שהסנטור קסטן יוזמן להצטרף לאינווה. לא שקלו הצטרפותו של הקונגרסמנים דייויד אובי ומיקי אדווארדס (מקביליהם של אינווה וקסטן כיו"ר ובכיר המיעוט לוועדת המשנה לפעולות זרות בבית הנבחרים).
3. כזכור, אינווה חשב לבקר בארץ בנובמבר 1987 עם חברי וועדה המשנה שלו (עוד לפני המהומות בשטחים) אך הנסיעה לא יצאה לפועל בשל העיכובים בקבלת החלטה ההמשך (ה- CR).
4. ננסה לאמת את הסיפור הנ"ל בדיסקרטיות, ועוד נבריק.

יוסף זמין
ל מ ד

שהי ידג 3 2
גנא 3
גנא 1
בין 2
זיוור 1
למא 1
למא 1
שטח 1

27



082030

8.2.88

MITZ23.PRT

MITZ28.PRT

10/11 : 1/1 011

1/2

11 - הג'ניוואל הכקס אכרנליסקו

ג'ניוואל

ע.ב.ש.

2223

סן-פרנסיסקו
דע: משפט, מזח"ס, הסברה.

סלע.

ביקור משלחת המשפטנים.

1. אתמול 7.2.88 נפגשו פרנק ניומן וסנדרה קוליבר חברי המשלחת, עם מנהל מצפ"א. לדבריהם, שני משפטנים אחרים חזרו כבר לארה"ב. והחמישי במשלחת - נציג ADC ממילא לא נטל חלק בפגישותיהם עם נציגים ישראלים.

2. במהלך שהותם ביקרו ברמאללה, במחנה הפליטים דהיישה ועזה. ביקרו במשרדו של עוה"ד שחדה וסעדו עם ג'ונתן כותאב.

3. סיפרו כי בשובם יגישו דו"ח - לא רשמי ל- BAR ASSOCIATION בעיקר ישמיען באופן אידיודואלי התרשמויותיהם. ידווחו בעיקר על היבטים משפטיים.

4. בעת הביקור נפגשו עם השופט ברק, אלי רובינשטיין, פרופ' בלוס, פרופ' גביזון, פרופ' גליה גולן, פרופ' רייכמן אל"מ יואל זינגר.

5. להלן מהתרשמויותיהם ותשובותיהם לשאלותינו:-

- לא חזו בעיניהם באלימות. להוציא השניים האחרים (שעזבו לארה"ב) שהיו קרובים ביום שבת לאיזור בו זרקו אבנים - אבל באופן לא רציני.

- ביום ג' שעבר (2/2) עצרו כוחות הבטחון את מכוניתם כנראה במחסום ורק לאחר שיחה ארוכה עם קצין (אל"מ) שהיה במקום, נמנע מעצרו של מדריכם הערבי.

- ההתרשמות הויזואלית העיקרית - עד כמה ישראל קטנה.

- מצפ"א
יהודית ורנאי-דרנגר
8 בפברואר 1988

215

[illegible]

מחלקת הקשר ניו-יורק
טופס מברק

2
מחור: 2

רחיטות:

סורג בטחוני:

תז"ט:

א ל :

גר :

ד ע :

נאח :

191

- 2 -

6. פגישת המתאם עם גולדינג לא יצאה אל תפועל בגלל אי-התאמה של לוח זמנים משני הצדדים.
גולדינג עצמו נעדר מניו-יורק ב-4/2. היה בווישינגטון ונפגש בין היתר עם מרפי לאסוף
מידע על הרעיונות האמריקנים ולתאם הצעדים בין סיור מרפי באיזור לבין סיורו של גולדינג
עצמו. בארוחה שמענו שגולדינג ייצא לאיזור רק כשמרפי יסיים ביקוריו שם, היינו לא לפני
סוף שבוע זה.

נאו"ם

מ.א.פ.י

אישור:

שם השולח: מ. יופה

8.2.88

תאריך:

END

7/2/88

תאריך

אל: השגריר, וואש

מאת: לשכת ראשיהממשלה.

ע"ז יעקב רובין, ראש לשכה

גויס הנין, ישרה ביארה, התל מן

ה 5/3/88 רהל פינעס הינ"ל מוסמ.

ע"ז רובין מציג שווייט הטלגים בינא

ההסברה, ולצד-נ' - פנאי ערנא

נכנ-זא, ורהגישו מ שלטאניס

ואגביס.

שלום ורהבא-ו

אנויה גרף

167 ✓ 177 3/1 ✓

and in the
cell in the

7/2/88

Handwritten text, possibly a signature or date, including "1850" and "1/2/4".

ר. ש. גליל

1/2

מלכיר האמלה

ירושלים

א.ס. 2/2 אלהבן
א.ס. אלו רכ.

עדי יעקב ילדן הוא לשם צורה האמלה
יורה מאהרש אמן ה- 3.5 בקר אהרן בלומה ^{מסוי} אלה
באמן. משה שולמון משה ודפנה. אהרן כצא אלה
5. אהרן משה אהרן אהרן ודפנה אהרן אהרן
ואהרן (י.ס. 2/2 אלהבן) אהרן אהרן
היה אהרן אהרן.

אן
אן

88128 2000

531 1321 (7.2.88)

, 0 1 ,

17

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחוד _____ דפים

סווג בטחוני שמור

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1345 5 בפבר' 88

מס' מברק

154

המשרד

אל: מנכ"ל מדיני. מנהל מצפ"א

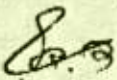
בחירות 88 - סבוב ראשון

ביום שני בערב יפתח הסבוב הראשון של הבחירות המוקדמות באיובה. בגלל השיטה המסובכת של ה"קוקוס" באיובה קשה מאד לחזות מראש את התוצאות, וכל המשאלים לוקים בחסר, שכן קשה לאמוד כמה אנשים ייצאו בערב הקר למקורמות ההצבעה.

עם כל ההסתייגויות הרי במשאלים מסתמנת התמונה הבאה: אצל הרפובליקנים מוביל דול, אך בוש מצליח לצמצם את הפער. על רקע זה ניתן להבין את חילופי הדברים הקשים שהיו בין השניים אישית ובין מחנותיהם, בטונים לא רגילים אצל הרפובליקנים. ההפתעה עשויה להיות בכל הקשור לרוברטסון - בכינוסים מוקדמים לבחירת צירים לוועידת הרפובליקנים בהוואי זכה רוברטסון בכ-80 אחוז מן הקולות, לאחר שחברים רבים חדשים נרשמו למפלגה ברגע האחרון. באיובה ניתן לעבור ממפלגה למפלגה בערב ההצבעה ויש חשש כי דמוקרטים שמרנים יצביעו ברפובליקנים בעד רוברטסון. בבחירות לוועידת המפלגה בקנזס זכה, כצפוי, דול ברוב הקולות ואילו במיין זכה בוש.

אצל הדמוקרטים התופעה הבולטת באיובה היא התחזקות גפתארדט אולם במשאלים אין תפוצה משמעותי בינו לבין דוקקיס וסיימון.

איובה, וניו-המפשייר שבוע לאחר מכן, יקבעו מי מן המועמדים יישאף במרוץ. לפי הדיווחים מטות קמפ, גפתארדט, סיימון ובאביט הוציאו את כל המזומנים שברשותם, ואם לא יצליחו בשני הסבובים הראשונים לא יוכלו להמשיך במרוץ.


דני בלור

סלם חסד גל 2
גל 3 3 3
גל 1 1 1
גל 2 2 2

22

סניירות ישראל / וושינגטון

27 פס מ ב ר

דף 1 מחוד 3 דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיפות מידית

תאריך/ז"ח 5.2.88

מס' מבוק

1/3

148

המשרד

אל: מצפ"א
מע"ח
הסברה
מאח: עיתונות

להלן מאמרו של צאדלי קראוטהמר שהופיע היום ב"וושינגטון פוסט" 5.2.88.

ד/אלכס
יוסי גל

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

48

2/3

Charles Krauthammer

The Mideast as Moral Disneyland

Saul Bellow once wrote that the Middle East has become for the West what Switzerland is to winter holidays—a "moral resort area." It's high season now. With Palestinian rioting soon to enter its third month and Israeli attempts to suppress it becoming increasingly desperate, there has never been a better time for striking moral poses about the Middle East.

Woody Allen set the tone on the New York Times op-ed page last week. He wrote, "I'm not a political activist. If anything, I'm an uninformed coward." His mind inclines "to more profound matters: man's lack of a spiritual center, for example—or his existential terror. The empty universe is another item that scares me, along with eternal annihilation, aging," etc. You think, you hope, that Allen is doing a parody of the self-obsessed neurotic. No such luck. "Now after months of quiet in my own life, another situation has arisen"—he refers here to his previous public stands against the twin evils of apartheid and colorization—"and a stand must be taken."

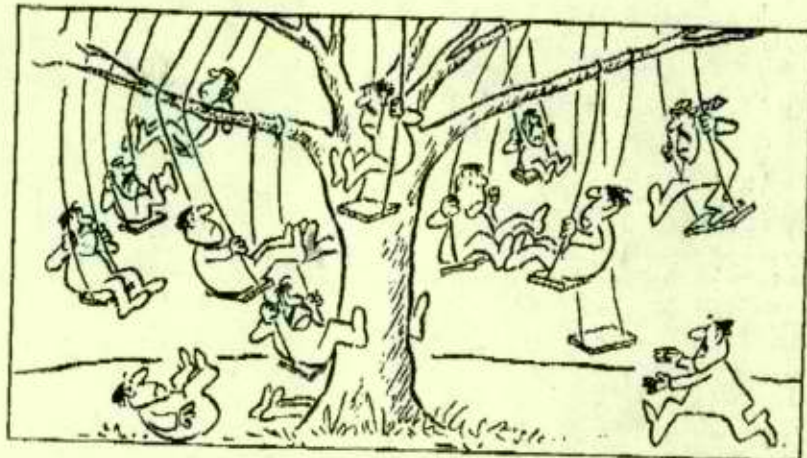
The artist's repose having been disturbed by nettlesome, if distant, Semites, he feels compelled to speak out. He addresses the Israelis: "I mean, fellas, are you kidding? Beatings of people by soldiers to make examples of them?" Won't you cut it out? The man is trying to wrestle with God, make his movies, parent with Mia—and you disturb his domesticity with distressing pictures.

Since, writes Allen, "I prefer instead [of politics] to sit around in coffee houses and grouse to loved ones privately about social conditions," he has no suggestion to offer Israelis about either how more humanely to control Palestinian violence in the short run or how to escape the dilemmas of occupation in the long run. That he leaves to

others. Jonathan Schell once wrote a 244-page book describing in graphic detail how nukes make your eyeballs fall out and your skin melt and thus must be abolished. Exactly how? That "awesome, urgent" task, he wrote, "I have left to others." To his credit, Schell did follow up a couple of years later with an attempted solution. We await Allen's. In the interim, having made his courageous stand, he can return to his table at Elaine's.

At the other tables, the moral vacationers are deeply concerned about Israel's soul. There is great nostalgia for the Israel of yore, the noble, vulnerable Israel so suddenly beloved of its critics. The cover of the current Economist captures the mood perfectly. It quotes the prophet Hosea: "When Israel was a child, then I loved him."

Why loved then, not now? Because, as Oriana Fallaci once complained to Ariel Sharon, "You are no more the nation of the great dream, the country for which we cried." Israel as victim, Israel on the brink of annihilation was so easy to love. It required only pity and a handkerchief. It is, after all, no moral effort to love a charity case. "My



BY D.A.S.

148

3/3

goodness!" writes Woody Allen. "Are these the people whose money I used to steal from those little blue-and-white cans after collecting funds for a Jewish homeland?"

They are. What happened to them? Forty years of continual attack from every conceivable quarter: Arab armies, terrorists and now angry Palestinians over whom Israel never sought to rule, but for whom no one, other than those committed to destroying Israel, wants responsibility. Under these terrible circumstances, Israel has committed terrible sins: Sabra and Shatila being the worst, the beatings of Palestinians in the territories being the most recent.

The beatings are a horror and blot on Israel. They represent the kind of brutality a desperate army resorts to and for which there is no excuse. It is a relief to learn that Defense Minister Rabin has issued orders restricting the use of violence to stopping rioters in the act of rioting, and not otherwise.

It is perfectly legitimate to express revulsion at the beatings. And perfectly frivolous to stop there. For a moral critique to be serious, it must show

concern for principle, not for parties. Serious ethics, like justice, is blind.

At a moral resort, however, it is not. So much concern for Israel's Jewish soul. Do Arabs, too, not have souls? When they prick, should our hearts not bleed? When the government of Syria killed 20,000 people in the 1982 Muslim Brotherhood uprising in Hama, where were the anguished editorials about the Arab soul? In 10 days in 1970, plucky little King Hussein killed 3,400 Palestinians in putting down a PLO uprising. (In the last two months about 40 Palestinians have died at Israeli hands.) No concern about the state of his soul. Or that of the Palestinians themselves. After Sabra and Shatila 400,000 Israelis turned out to protest. How many Palestinians protested the murder of the Israeli Olympic athletes?

A second characteristic of the moral vacationer is that he feels obliged to offer only indignation, not alternatives. No country can give free rein to rioters. Even an occupying power has an elementary responsibility to keep order. How to subdue rioters who know that the threat of death or deportation is almost nil? How to stop rock throwing and fire bombing without at least the threat of violence? Surely the police of New York and Paris don't know.

Israel's critics, so concerned about its soul, would have a little more credibility if they displayed equal concern for Israel's body. After all, it is that body—its right to mere existence—that has been the burning issue for 40 years now. Israelis don't crave the tears of the West's moral vacationers. They crave life. Any Arab negotiating partner who, like Sadat, fully declares that life to be an absolute given, will soon find across the table the kind of Jewish soul for which the moral nostalgics so ostentatiously pine.



שגרירות ישראל וושינגטון

ט י פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בטחוני סודי

דחיות מידר

תאריך/ז"ח 1630 5 פברואר 88

מס' מברק

1/2

המשרד, בטחון

127 166

אלו מנכ"ל מדינה
סמנכ"ל צפ"א, סמנכ"ל מזת"ים
דע: מקשיח - משתב"ט
איתן הבר - משהב"ט

פגיעות באזרחים אמריקאים.

דג'ריג'יאן, סגנו של מרפי ביקש השגריר לשיחה (5.2.88) אמר שעושה זאת בעקבות פניות וילקוקס לח"מ, פנית השגריר פיקרינג לשהב"ט ושיחת הציר האמריקאי עם חנן אלוו. דג'ריג'יאן פתח באמרו שמאחר ונראה שהמצב הנוכחי עלול להמשיך הם מבקשים לחזור ולהעלות לפחות 5-6 מקרים של אזרחים אמריקאים שהוכו על ידי חיילי צה"ל ובחל מהמקרים מדובר בג'סיים וילדים. אם יגיעו מקרים אלו לידיעת התקשורת זה רק יוסיף בזק ולא ישראל או ארה"ב מעוניינות בכך. הם מפצירים בנו שאזרחים אמריקאים החזיהירים על כך יהנו מן הספק בטרם יוכלו להוכיח זאת ושאה"כ אם יש צורך בכך ינקטו כנגדם צעדים המשפטיים הרגילים. הם מבקשים שאזרחים אמריקאים לא יהיו *Handled* דג'ריג'יאן הוסיף שהם מקבלים פניות גם מסניף אמנסטי האמריקאי בנדון. ארה"ב מבקשת שהשגריר יעביר פניה זו לארץ וכי תנתן תשובה מפורטת ומוסמכת לתלונות שהועלו בפנינו. דג'ריג'יאן חזר למקרה של הנער בן ה-14 מהכפר סילווד שהוכה בפניו על ידי חיילי צה"ל על אף שטען שהוא אזרח אמריקאי ומבלי שהואשם במשהו ספציפי. דג'ריג'יאן אמר, בכעס עצור שכנראה *An American passport does not mean a damn thing* החנהגות כזו הוא ציין, משפיעה על היחסים וחייבת להיות דרך יותר נאותה לטפול במצב.

השגריר ענה שהעברנו את הפניות השונות למשה"ח תוך בקשה שעליה חזרנו לקבל תשובות מפורטות. משרד החוץ מטפל בכך, באמצעות משרד הבטחון בכל הרצינות. השגריר ביקש עוד להוסיף כי הדווחים על המקרים באו מצד אחד בלבד ונרצה לשמוע את המעורבים הישראלים לפני שנחליט כיצד לנהוג. שנית לא ברור לנו בינתיים מתי בדיוק הועלה בכל אחד מהאירועים, עניין האזרחות האמריקאית על ידי המעורבים בפרשות.

המס' 1630 5 פברואר 88
המס' 127 166
המס' 127 166
המס' 127 166

ט י פ ס מ ב ר ק

דף מחזור דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

127 166

כהסבר כללי ציין השגריר שלאחרונה הוצאו הוראות מפורטות לגבי השמוש בכח שאינן נחנות לפרשנות. חיילי צה"ל עומדים בפני פרובוקציות מדי יום שבפניהן לא אומנו לעמוד ועל רקע זה יש להבין את אותן חריגות שלעמים קורות. השגריר הסב בנקודה זו תשומת לב לפרסום שנתן בישראל להענשת חיילים שהאשמו בשמוש מופרז בכוח. השגריר הבטיח כי יעביר הפניה לארץ.

3318
ערן

NEWS SUMMARY FEBRUARY 5, 1988

COLUMNS:

158/23/33 2/2
THE MIDEAST AS MORAL DISNEYLAND: WP; Charles Krauthammer; Krauthammer assails Woody Allen's recent article in the NYT and points out the weaknesses of moral vacationers.

PRESS REPORTS:

PALESTINIAN RAID KILLS 2 SOLDIERS, ISRAELIS SAY: NYT: p.1;
PALESTINIAN INFILTRATORS KILL 2 ISRAELI SOLDIERS: WP;
TWO SOLDIERS KILLED AS ISRAEL FOILS ARAB GUERRILLA INFILTRATION ATTEMPT: Balt Sun

TALK WITH RABIN: ROOTS OF CONFLICT: NYT; Palestinian rioters have been winning the public relations battle against Israel in the world press, Rabin conceded today, stressing that the army is confronting something new and complex: a widespread uprising born of decades of Palestinian frustrations.

ISRAEL'S QUANDARY ON POLICY DEEPENS: Chicago Trib; A stinging reply to Woody Allen's criticism of Israeli policy in the occupied territories appeared in a popular Hebrew newspaper the other day, thoughtful Israelis in the face of continuing Palestinian unrest.

IRAQI OFFICIAL DENIES EXCHANGING LETTERS WITH ISRAELI OVER PIPELINE: WP; A senior Iraqi official said today that his government sought elaborate "economic and security" guarantees for a proposed crude oil pipeline that would have passed close to Israel, but the official denied that Iraq had any direct contacts with Israeli officials during the negotiations. The official, Foreign Ministry Undersecretary Nizar Hamdoon, who served as Iraq's Ambassador to the US during the negotiations, said he had no knowledge of any contacts with Israeli officials or intermediaries representing the Israeli government.

MIDEAST TIGHTROPE; CLASHES STIRRING CALL FOR TALKS: NYT; David Shipler; In reviving some old ideas, the Reagan Admin. is counting on a change in atmosphere created by the recent clashes between Palestinians and Israelis to remove the old obstacles to negotiations. But a sense of urgency, felt by Israelis and Arabs, may not be enough to overcome the difficulties.

STATE DEPT. AIDE PRESSING MEESE TO DELAY CLOSING PLO MISSION: NYT: p.1; The State Dept.'s legal adviser is pressing Attorney General Meese to delay application of a law closing the PLO's observer mission at the UN.

ddddddd

Time: 15:47 02/05/88 ???

Connect Time : 40 seconds

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 1 מחוז 2 דפים

סוג בטחוני בלמים

אל: המשרד

דחיפות מינורי

תאריך/ז"ח 1320 5 פב' 88

מס' מברק

152

אל: כנסיות

דע: השגריר

הציר

ציר הסברה

י. שובל

מאת: הקונס"ל

.NRB Prayer Breakfast

1. בבוקרו של דום ד', 3.2, התקיימה ברוב עם ובמעמד חגיגי ומרשים במלון שרתון שבוושינגטון, ארוחת-הבוקר השבועית למען ישראל, מטעם איגוד השדרים ודתיים בארה"ב (NRB) ובמסגרת הכנס השנתי של ארגון זה. נכחו מטעם השגרירות השגריר, נציג משרד התיירות יוסי שובל ונחת'מ, השגריר חשיב (פרטים במברק שובל המצ'ב) לדברי הברכה הרבים והחמים מפי דוברים נוצריים שונים, ודבריו נתקבלו באהדה ואף בהתלהבות על-ידי הקהל הרב, שכלל נציגים מכל רחבי ארה"ב וגם ממספר מדינות אירופיות.
2. בוב דול הדגיש הקשרים האמיתיים, על יסוד ערכים משותפים, בין העם האמריקני והעם בישראל, "זהו קשר לא רק של בעל-ברית אלא גם של ידידי-אמת." וידידות זו מקנה הזכות והחובה, לכולנו, להכיר בעובדה כי "כל חרג כאשר הוא, ויהיו הנסיבות אשר יחיו, הוא טרגדיה, וכל חינוך מזיק לישראל ומסייע לאויביה".
3. אורח מנובבגיה סיפר לי כי הוא מייצג דשת טלוויזיונית בעלת אופי דתי בנובבגיה שהיא הודת הראשונה מסוגה באירופה. להערכתו יש להניח שיקומו רשתות דומות, המרוצת הזמן, במדינות אירופיות אחרות.
4. להשלטת התמונה אצור למברקי זה העותק מברק באותו נושא ששוגר למשרד התיירות על-ידי נציגו בשגרירות, מר שובל.
5. נוסח מניפסט שנתקבל בכנס - בדים בשכונת הבא.

אומן

1 2 1 1 3 3 2
 אביאל אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 1 2 1 1 3 3 2

2/2

152

הנדון: ארוחת הבוקר למען ישראל - ארבעים שנה לישראל

1. במסגרת הכינוס הלאומי השנתי של ה-N.R.B. (שהוא הארגון הלאומי של התקשורת הדתית של ארה"ב, ארגון המאגד כאלף תחנות רדיו וכשלוש מאות תחנות טלוויזיה נוצריות). התקיימה זו השנה השביעית ברציפות ארוחת הבוקר - "תפילה למען ישראל". האירוע היה בסימן חגיגות ה-40. בארוע המרשים והמרגש הזה השתתפו למעלה מאלף נוצרים.
2. בין הדוברים העיקריים היו אד מקטייר (מייסד "ארוחת הבוקר"), הסנטור רוברט דול, ד"ר בן ארמסטרונג (מזכ"ל ה-N.R.B.), ד"ר צ'רלס סטנלי (מראשי הבפטיסטים הדרומיים), ג'ון ואנדרהובן (שגרירות הנוצריות) ושגריר ישראל משה ארד.
3. בנאום אשר הופסק כמה פעמים על ידי מחיאות כפיים במעמד אנשי תקשורת רבים קרא השגריר לנוכחים לבטא את תמיכתם (אשר הובעה חזור וחדגש על ידי כל הדוברים) בישראל בשתי הדרכים הבאות:
 - א. להטביר בקהילותיהם את המצב ביוש"ע לאשורו ואח מורכבות הסכסוך. להטעים כי ישראל לא שינתה את אופייה המוסרי והדמוקרטי למרות ההצגה השטחית והחד-צדדית של הארועים כשטחים, כפי שהיא עולה מעל מסכי הטלוויזיה. ישראל נלחמה על קיומה במשך ארבעים שנה, במלחמת העצמאות, בהתמודדות עם הטרור על גבולותיה וכזירה הבינלאומית ועתה היא מתמודדת עם אותם הגורמים כשטחים. אנחנו מקוים לפתרון של שלום, חחרנו לשלום וידנו המושטת נדחחה, אבל אנו מחוייבים לתחליך השלום ונמשיך במאמצים לקדמו.
 - ב. הדרך השניה להזדהות עם ישראל תמיד כמו עתה היא לבקר בישראל. הגישה למקומות הקדושים לבני כל הדתות היא חופשית ומובטחת והתיירים נהנים מבטחון מלא בביקורים בישראל.

י. שוכל

- 23 -

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510

February 5, 1988

Dear Friend,

Knowing of your interest in the Middle East, I thought I might write you about the recent violence in the territories Israel occupied during the June 1967 war. The news reports from the region are troubling to anyone who values human dignity and examines the long and troubled history of these areas.

Israel did not set out to conquer the West Bank and the Gaza Strip in 1967. Her armies occupied these areas in a war started by Israel's enemies with the stated aim of "driving the Jews into the Sea." After the June 1967 war Israel waited to negotiate a peace treaty but, as Abba Eban has pointed out, "the winner may have sued for peace but the loser demanded unconditional surrender."

Anwar Sadat came to Jerusalem in 1977 and got back the territory his predecessor had lost in a war of aggression. The world waits, as it has waited in vain since 1917, for a Jordanian or Palestinian Arab leader of similar courage who is prepared to meet publicly with the leaders of Israel in the name of peace. Time after time -- in 1921, 1936, and 1947 -- Jewish leadership accepted partition of Palestine, and the Arab leadership refused.

Both the West Bank and the Gaza Strip were included in the Palestinian Arab state approved by the United Nations and accepted by the Zionist leadership in November of 1947. An invasion by five Arab armies killed this partition plan in the cradle, and Egypt and Jordan unilaterally occupied territory promised to a Palestinian Arab state.

I have visited Israel and spoken with her leaders about peace. I can attest to how strongly the people of Israel desire peaceful relations with their neighbors.

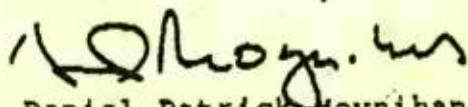
I am disturbed, as I am sure you are, by press reports of the tactics being used to end the current demonstrations. We must remember, however, that Israel has shown far more restraint towards violent demonstrations than any hostile neighboring Arab state has ever shown towards peaceful demonstrations against government policy. Israel remains the only country in the entire Middle East in which Arabs can enjoy any measure of political freedom. While this does not excuse reported Israeli excesses, it does put them in context.

There have been only eleven free elections in the long history of the Middle East. All eleven have been in Israel. I share your concern about the reported excesses by Israeli soldiers, and I am confident that the Israeli political system is dealing with this issue. The very fact that over 30,000 Israeli Jews and Arabs have joined in a public protest against the current policies bears witness to the vitality of Israeli democracy, and should remind Americans of just why we support Israel.

The United States Government should not ignore the long-standing problems in the Middle East. The Camp David Accords attest to the positive impact concerted American involvement can have on promoting peace in the region. For many years now, the Administration has not firmly pressed to continue the Camp David process. Recent reports suggest that such an effort now may provide excellent long-term prospects for peace in the region. I hope, as I am sure you do, that the United States can help promote a solution which respects the interests of all parties in that area of the Middle East.

Please do not hesitate to contact me if you have any questions or comments.

Sincerely,


Daniel Patrick Moynihan

שגרירות ישראל / וושינגטוןט ר פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/3

126

164

ג. מכון אינדיק.

כ- 35 איש: השלוב הרגיל של חוקרים, עובדי מדינת (מחמ"ד לפנטגון), נציגי תקשורת (וביניהם בוב קולין מניו־ז'יק, ג'ון קוקרן מחדשות NBC, בארי שויד מ-AP, וג'ון ונאלק מעתוני הירסט), אישי ציבור ואיש הקישור לקונגרס בשגרירות ירדן, שרשם בקדחתנות.

(לרבות באד מקפרלין).

ד. העתונות היהודית המקומית.

שיחה בשגרירות וראיון עם JEWISH WEEK.

3. להלן מספר איפיונים שעלו מהשיחות בגבעה, בצורה אימפרסיוניסטית ביותר:

א. דוער הגל הראשון של זעזוע וזעם מהתנהגותנו בשטחים ומסתגלים למדיניות צה"ל כנתון שיש להתחשב בו.

ב. נותרת מידה לא מבוטלת של תסכול ותרעומת, והשיחות אפשרו למשתתפים להוציא קיטור - וגם זו לטובה.

ג. הנזק החמור לתדמיתנו נעשה כבר וידידינו הביעו שוב, אם כי במונחים ענייניים קצ"כ, את חששותיהם מכירסום רציני במעמדנו בגבעה, שיש בו כדי לבוא לידי בטוי בקשיים במחזור החקיקתי השנה.

ד. אינם מקבלים בקלות שאין לנו מדיניות של מכות ושהחיילים מצייתים להוראות חמורות בנדון - וזאת בגלל שקשה להתמודד עם המרשלות ששודרו על מרקעי הטלוויזיה כאן.

ה. מיקוד ההעניינות עובר יותר ויותר לנושא הפתרון, ובכלל זה שאלות כגון הייצוג הפלשתינאי, בחירות בשטחים וכו'.

4. סיכום 3/6.

א. הביקור היה מועיל מאוד.

ב. לאור העובדה שרגיעה בשטחים איננה מובטחת בעתיד הנראה לעיין, יש להתכוון למסעות נוספים מסוג זה.

ג. שמואל גורן נאלץ לבטל הופעותיו בגבעה בשבוע הבא-וחבל.

ד. לעומת זאת, ח"כ עוזי לנדאו ני את שירותיו, ובעזרת הקואליציה היהודית הלאומית ייפגש עם מחוקקים שמרנים ב- 22 וב- 23 דנא.

- שניירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מחוד דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3/3

126

164

ה. לפי "דף מצפ"א", הפרופסור יוסי אולמרט יבוא אלינו. הבריקו-נא הפרטים.

ו. יש לשקול, בתיאום עם ציר ההסברה והדובר, את שיגורם של אנשים נוספים, ביחוד מהעולם המקצועי והאקדמי כמו אהרון יריב, שמעון שמיר, ומשה מעוז שלהערכתנו יתקבלו היטב בגבעה מקרב הדמוקרטים ^והרפובליקאים המתונים.

יוסי רח אהרן
למדו

מחלקת הקשר ניו-יורק	רף: 1- מחור: 2-
טופס מברק	
דחיות: מיידי	
סוג כטחוני: שמור	
תז"ח: 041800	א ל : המשרד
גר : 00149	ד ע :
28 e//	מאת : השגריר, נאו"ם

אל : סמנכ"ל ארכ"ל.
דע : מנכ"ל. מנכ"ל מדיני. השגריר-ווישינגטון.
מאת : השגריר, נאו"ם.

מועבי"ט - ארה"ב - אירופה

1. בחדש האחרון התכנסה מועבי"ט חמש פעמים בעניינינו :

תוצאת	נושא	תאריך
הצבעת ארה"ב	המהומות ביש"ע	22.12.88
המנעות	החלטת הגירוש	5.1.88
חומכת	ביצוע הגירוש	14.1.88
נמנע	פעולותינו בלבנון	18.1.88
וטו (בריטניה נמנעת)	דו"ח המזכ"ל	1.2.88
וטו		
וטו		

2. בשלב זה נוצר פסק זמן במתקפה הדיפלומטית נגדנו במועבי"ט. מיתקפה זו התחילה בשתי ההחלטות הראשונות, ונכלמה בהדרגה בשלושת ההצבעות האחרונות, ביחוד בשתי הטלות הוטו ברציפות מצד ארה"ב.

3. החשיבות המיוחדת של תהליך זה אינה רק ההצבעות האמריקניות עצמן, אלא גם הטיעונים שארה"ב השתמשה בהן כדי לנמקן :

- התנגדות לגינוי חד-צדדי של ישראל והשימוש במועבי"ט כמכשיר לוחמה פוליטית נגדנו.
- הקביעה שהתהליך המדיני מקומו מחוץ לכתלי מועבי"ט ותייב להיות מעוגן במו"מ ישיר בין הצדדים.

בכך אימצו למעשה האמריקנים את הטיעונים שהצגנו לפנייהם לאחר ההצבעה השניה, ובכך נוצרה לפי שעה עמדה אמריקנית - ישראלית משותפת לבלוימת השימוש במועבי"ט נגדנו.

2 1 2 1 3 2
1.3.2 2.1.2 2.1.2 2.1.2 2.1.2 2.1.2
2.1.2 2.1.2 2.1.2 2.1.2 2.1.2 2.1.2

אישור:

שם השולח:

תאריך:

דח"פ:

מחלקת הקשר ניו-יורק

דף: 2

טווח כסחובי:

טופס מברק

מחור: 2

תז"ת:

א ל :

גר : 00149

ר ע :

28 e/11

מאת :

4. עם זאת, מצב חרגיעה במועבי"ט יכול להשתנות במהירות, למשל כתוצאה מהתגברות משמעותית באלימות בישראל או מהתפתחויות מדיניות ואחרות. לכן חשוב לאזכר לאמריקנים בכל הזדמנות נאותה את שני העקרונות של מדיניותם באו"ם כדי להכניס לסיכור הבא במועבי"ט, ללא איזכורים לאלה, נטייתם הטבעית (ביחוד במשלחתם כאן ובדאי גם ב-NEA) היא להתנתק ממדיניות זו, ולסטות ממנה תחת הלחץ של כל משבר חדש שמפתח.

5. גם כיון נציגים אחרים חדרה ההכרה הברורה שכרגע לא יתכנו מהלכים של ממש במועבי"ט, ופירוש הדבר הקפאת היוזמה הסובייטית לוועידה בינלאומית אומי"ת. מזכירות האו"ם מודעת למצב שנוצר ומנסה בכ"ז לשמור על תפקיד מרכזי לאו"ם ע"י שיגור גולדינג לאזור (במקביל למרפי).

6. לאור פעלתנותו המיוחדת של גולדינג וקשריו ההדוקים עם המשלחת הבריטית, יש להניח שנסיעתו מתואמת עם משת"ח תבריטי. בכלל, במהלך החדש האחרון גילו הבריטים להיטות מיוחדת להשתמש במועבי"ט כמכשיר מדיני בענייננו. ניתן לזקוף זאת לא רק לעובדה שהיו נשיאי המועצה בינואר, אלא גם משום שזה משקף את מדיניות הנוכחית. הנמעותם בעניין לבנון אינה מעלה ומורידה כשמדובר בישראל. יתר האירופאים כמובן שותפים לעמדה זו, והאיטלקים תקפו אותנו בחריפות מיוחדת.

7. דווקא באתנחתא הנוכחית, יש מקום לקיים סבב שיחות בדרג חגבית ביותר בכל בירות אירופה, וביחוד בבירות של חברות מועבי"ט, כדי לרסן מגמות אלה.

ב. נתניהו *

!

אישור:

שם השולח: ב. נתניהו

תאריך: 4.2.1988

טופס מברק פקס

שגרירות ישראל / אוטבה

דף 1 מתוך 6 דפים

סווג בטחוני בלמס

דחיפות מידי

תאריך/ח 041630 (02)

מס' מברק 23

אל: מצפא

לחלו תמליל הראיון עם דיויד לאנדאו שחקרו (2) בג'ורנאל (CBC).

שגרידות

$\begin{matrix} 2 & 1 & 1 & 2 & 1 & 3 & 1 & 3 & 2 \\ \text{ע} & \text{ב} & \text{ג} & \text{ד} & \text{ה} & \text{ו} & \text{ז} & \text{ח} & \text{ט} \end{matrix}$

23 ²/₆

23:00 070000

BC: Mr. Landau, it seems that every night here on our newscast we receive pictures of violence from the occupied territories. Are those pictures a reasonable representation of the realities there, or are they a distortion?

DL: No, I'm afraid they're not a distortion. I'm afraid they're a very, very true representation of reality. I mean maybe here and there there's the odd hyping when a group of youngsters sees a television crew coming along they're bound to hype up the action a little bit, but on the whole I don't think that anyone here can claim or in fact outclaim that there's been real distortion, real twisting of the facts on the ground.

BC: If those pictures represent reality then, are Israelis seeing that reality, seeing those pictures?

DL: Israelis are not seeing as much as North Americans and Europeans I think that's true beyond question. Israeli television is not independent commercial television. It's State-owned television. Now I'm not suggesting that orders have come down from above to censor or to cool the coverage, but there is a feeling, a growing feeling among people in the media here that Israeli television is of its own accord if you like, mitigating the awfulness really of some of the images that have been screened in America and Europe. Now some Israelis switch over to Jordan or to other regional programs here at night and they can see these pictures on their screens, I'm not saying there's a blocking out of American and European coverage, Israelis are aware, they're familiar they're conscious of what you over there are seeing on your screens. But I don't think there's sufficient, there's adequate impact in the living room of the average Israeli family night after night the way

23 6

- 2 -

23 100. 770126

you're getting it over there and I think it's important that there ought to be.

BC: Now people outside Israel of course are seeing these pictures every night and support for Israel in North America in particular has been declining, people are horrified by the pictures, are asking questions about how much support should be given to this State. Now is the Israeli Government aware of that?

EL: Yes I think the Israeli Government is very painfully aware some members of the Government are more aware than others, some members of the Government are still able somehow^{to} if you like, block out some of the worst repercussions for Israel of the ongoing events in terms of political and popular support. But I think it's fair to say not only of the Labour Party in Government but also some of the Likud and I'm thinking particularly of the Prime Minister himself Mr. Shamir that there is a new stark, barren if you like awareness that something here is really threatening Israel's standing in the world, and I think that's why we're witnessing these very days for the first time in more than two years an attempt by the American Government to move ahead with some kind of peace process in the Middle East and it's eliciting here in Israel from all sides except the extreme right, from all sides of the political spectrum a favourable response. Now I'm not saying we're home and dry we're far from but there is the beginnings of movements for the first time as I say in a very long time.

BC: If the Israeli Government then is aware of the fact that its actions are generally disapproved of by many people in the west, does that mean that it is going to stop what it is doing in the occupied territories?

EL: I think there is no one and I'm being very, very frank and candid,

23 7

- 3 -

22 : 2) 27 CIR N

I think there is no one in this country from the Prime Minister down who could answer who could answer that question tonight, because I don't think people here know what to do, they do not know what to do. Sometimes in the life of a country you're confronted with a problem that comes unexpectedly, you just don't know, you try shooting, you realize that shooting is a most god-awful mistake because its affecting not only your position abroad but your position in the moral of your own people your own soldiers and their wives and their children and their parents, so you go for beating. Now beating is shown to be to an extent worse but to accept better because after all people who are beaten get up next day and walk around, they're not dead, and so there is a very very important difference between that. But again, beating is certainly not a long term policy.

BC: If we continue to get these television pictures from the West Bank and the Gaza Strip it seems inevitable that there will be a further erosion of support for Israel not only in the world community but among Jews living abroad and the Israeli State depends very heavily on these people. Is there a sense in Israel that it's time to get really worried about that.

DL: Yes, and I think you do Israelis an injustice perhaps, by conditioning the sense that it's time to do something here in Israel on opinion abroad. I think you've got to take account, it's only fair to take account of opinion here in Israel, there is an enormous amount of heart-searching, I think there is an overwhelming erosion in the morale of the ordinary people, of course the ordinary people become ordinary soldiers one month in the year and they father soldiers who go and fight for three years in their life or go and police the West Bank

23 $\frac{5}{6}$

- 4 -

23.1) D7616N

there is a feeling throughout this country that what is happening there is terrible, not only for the people who are getting beaten or for the people who are getting shot, but for the people who are doing the beating and the shooting and that I think more even, more even than the drastic decline of Israel's standing in fortunes in the eyes of world opinion and in the eyes as you rightly say of Jewish leadership, of Jewish opinion in the world, the effect here in Israel on opinion of ordinary Israelis is the cataclysm, the real cataclysm that is shaking up Israeli society at this time. It's not something you can put your finger on or that you can project on the television screen, but it is happening, believe me it is happening.

BC: There is a sense among some people here that you can't blame the Israelis for behaving as they do, for using the troops because they are under attack by mortal enemies and there are other people who say that the Israeli State must be held to the absolutely highest standard, that it must behave better than its enemies. The same division in Israel?

DL: Yes, the same division, but I think the basic feeling among Israelis of education and goodwill is that Israel must live up to Western standards. Not that it has to live up to some kind of super standard it's got to behave like Belgium or like Canada if you like. The Minister of Defence Mr. Rabin made I think a valid point tonight I don't know if he made it ever on American television. He said in New York two cops carry night sticks, when there's a demonstration they wield them and they smack people around, which is of course true right, so there isn't a black and white situation here, but of course the fundamental

23 $\frac{6}{6}$

- 5 -

23 : 77 57C1K N

situation of occupation, one people occupying another, turns every violent confrontation into something of an added dimension . I think that is what people in Israel have at long last, I mean a large party of people have at long last begun to appreciate and to internalize and to really think upon and dwell upon day and night, and that's why as I say again and I believe this, I believe that there is a cataclysm and that it will be reflected in political moves to resolve this problem. It might take a month, two months or longer but something has broken loose and something will move forward.

BC: David Landau, thanks very much, good night.

**UNITED
NATIONS****A S****General Assembly Security Council**143
2/3Distr.
GENERAL

A/43/120

S/19476

3 February 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
QUESTION OF PALESTINE
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 2 February 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of
the Permanent Mission of the Philippines to the United Nations
addressed to the Secretary-General

I have the honour to transmit herewith the text of a statement issued by the Government of the Philippines concerning the unabated violence and violations of human rights in the Israeli-occupied Arab territories of the West Bank and Gaza (see annex).

It would be appreciated if the statement could be issued as an official document of the General Assembly, under the items entitled "Question of Palestine" and "The situation in the Middle East", and of the Security Council.

(Signed) Emmanuel PELAEZ
Ambassador
Acting Permanent Representative

A/43/120

S/19476

English

Page 2

143
3/3

ANNEX

Statement issued by the Government of the Philippines

The Philippine Government deplores the unabated violence and violations of human rights in the Israeli-occupied Arab territories of the West Bank and Gaza.

The Philippine Government urges Israel to abide by Security Council resolutions 605 (1987), 607 (1988) and 608 (1988) to safeguard the rights of the Palestinian people in the Israeli-occupied territories.

The Philippine Government reiterates the view that the 1949 Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War is applicable to the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem. The Philippine Government supports the convening of an international peace conference on the Middle East with the participation of all the parties concerned, including the Palestine Liberation Organization and the five permanent members of the Security Council, under the auspices of the United Nations.

4479

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 05.02.88

נבנב **

שמור

**

**

**

חודש: 2,4479

אל: המשרד

מ-: דרוש, כר: 140, תא: 040288, דח: 1800, דח: מ, טג: ש

נד: 8

שמור

מצמא

דע קונביל שיקגו

מעודד ערן רוש

בחירות לנשיאות המצב בישראל

העיתון רב ההשפעה DES MOINES REGISTER מנה למועמדים

לנשיאות בשתי שאלות:

WHAT WOULD YOU THINK OF THE WAY ISRAEL IS HANDLING (A
THE DEMONSTRATIONS IN THE WEST BANK

SHOULD THERE BE AN OUTONOMOUS HOMELAND FOR THE (B

.PALESTINIANS ?

התשובות הימסרנה מחר ותתפרסמנה בעיתון בשבת

תפ: שהח, רהח, מכנל, מתמכל, בירן, מצמא, אביטל, מעת, הסבורה

דחיסות: מ ל י סוג כסחוני: כ ה ו ל	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק בדוק	ב"ר: 1 מחור: 2
תו"ח: 041400	מנהל מצפ"א, לשכת שה"ח, לשכת רוה"מ	א ל :
ב"ר : 00135	השגריר וושינגטון	ד ע :
25 . 21	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאח :

המצב בשטחים

1. מצ"כ הודעת ועידת הנשיאים נוספת שפורסמה היום. המגעים שהתנהלו בין מורים אחרים ומלקולם הונליין עם נציגי הארגונים היהודיים השונים להשגת הקונצנטוס שבא לידי ביטוי במצ"ב, היו ממושכים ומייגעים.

2. היום התקיימה לפני בנין הקונסוליה הפגנת סולידריות עם ישראל, למרות מזג האוויר הגשום הופיעו מאות אנשים, ההפגנה אורגנה בין היתר ע"י הארגונים הכאים: בני-ציון, בני-כרית, הסתדרות הציונית של אמריקה, תלם, כל הארגונים האורטודוקסים למיניהם, ניצולי השואה, ארגון הסטודנטים למען יהודי בריה"מ ואחרים. המפגינים תבעו מנציגי ישראל להופיע בפניהם. יגר ונחניהו והח"מ הודו למשתתפים.

מרדכי ידיד

שהיה זה שהכנס ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן
 ואכ"ס ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן
 ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן

אישור:

מרדכי ידיד

שם השולח:

4.2.1988

תאריך:

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

2/2

135/25

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

2/2

February 2, 1988

We have issued this statement to express the consensus of the major American Jewish organizations associated with the Conference of Presidents, whose names appear below. We believe this statement is essential to an understanding of the events taking place in the Israeli administered territories, and to the position of the American Jewish community on those events.

1. The security of Israel is a prime concern to Jews everywhere.
2. In its legitimate efforts to oppose terrorism and violence, Israel has a long history of restraint. For good reason, the world holds Israel -- and Israel holds itself -- to a high standard. We regret the loss of life, the casualties, the destruction of property and the breakdown of civic order in the territories following the recent violent disturbances.
3. We have received assurances from the President and the Prime Minister of Israel that the policy of restraint continues. We have expressed to them our concern regarding any departures in contradiction of this longstanding policy and practice. We trust that this policy will be uniformly implemented.
4. For decades, the Palestinian Arabs have been exploited and victimized by the Arab world. Except for Egypt, the Arab states have refused to come to the peace table to negotiate a settlement with Israel. They have refused to integrate their Arab brethren into their societies. And they have resisted Israel's efforts to improve the conditions that breed today's despair, frustration and hatred. The PLO continues its policy of terrorism aimed at destroying Israel.
5. We reiterate our admiration and support for the people of Israel, for their commitment to democracy, freedom and Jewish values, for their courageous efforts to receive and resettle Jews from every corner of the world, and for the sacrifices they have made and are prepared to make in the cause of peace. We believe we speak for the overwhelming majority of Jews across the country and around the world in this expression of unity and identification with the embattled nation of Israel. We welcome the efforts of the United States with Israel and others to move the peace process forward to a just and lasting peace.

שגרירות ישראל / וושינגטוןט פ ס מ ב ד קדף 1 מתוך 1 דפיםסיוג בטחוני שמור

המשרד

דחיפות מיידית

134

תאריך/ז"ח 1600 4 פברואר 88מס' מברק

אל: מנהל ממ"ד

סמנכ"ל מזת"ים

להלן מתוך שיחה עם דייוואני הציר המצרי כאן (4.2.88)

1. מאחר ולא השתתף במרבית השיחות של הנשיא מובארק לא אדווח על התרשמויותיו מהן.

2. הוא השתתף במפגש עם השגרירים הערבים שבהם דווח להם מובארק. הנקודות המעניינות:
 א. מובארק אמר שהועידה הבינלאומית צריכה להיות הפורום שבה ידונו בנושאים השונים.
 הוא הדגיש את הצורך בדיון באספקטים השונים ולא רק בנושא הפלשתינאי אך ציין שכל אלו יכולים להיות נושא למגעים בדרג בילטרלי במסגרת הועידה כך שאי התקדמות בנושא לא תפגע בסיכוי ההתקדמות בנושאים אחרים.

ב. כאשר נשאל על הצעדים שמצרים תנקוט לאור הארועים אמר שאם השאלה מכוונת להחזרת השגריר המצרי הרי שאין לו כל כוונת לעשות זאת. נהפך הוא מה שחשוב במצב כזה הוא להשאיר צנור להדברות ולהעברת דעות.

ג. נשאל על מדיניות מצרים במפרץ ואמר שמצרים לא מתכוונת לשנות את מדיניותה וכי נוכחות של כוחות מצרים רק תחריף את המצב ולא תקל עליו. הביע הערכה למדיניות ארה"ב בנושא.

ד. לפגישה תוזמנו רק שגרירי המדינות שחדשו יחסיהן הדיפלומטים עם מצרים. פגישה מקבילה נערכה גם עם השגרירים האפריקאים.

1733
 ערו

ס'ה 2 מת' 3 ס'ה 3 ס'ה 3 ס'ה 3
 ו/דיוק 2 ס'ה 3 ס'ה 3 ס'ה 3
 141 4 443 4

מ י א מ י	
5	כר:
4.2.88	תאריך
בלמס/רגיל	דחיפות:

1/5

מברק בלמיס

אל : סמנכ"ל אמית"ק, מצמא
חסברה י-ם

חסברה וושינגטון - 20/4

מאת : הקונסוליה הכללית מיאמי

דו"ח תקשורת לשבוע 3/2 - 27/1

התקשורת האלקטרונית והכתובה עסקו השבוע בהמשך ההתפרעויות בשטחים ובמצב דעת הקהל בעולם בנושא זה.

היה דווח על התבטאויותיו של השר דוה לוי על כך שיותר מחיישבים יועברו לשטחים ושישראל לעולם לא תחזיר שטחים אלה. כמו כן דווח על הזהירות של עמרם מצנע למתישבים שלא להכנס לעימותים עם המתפרעים.

היה דווח ארוך על יהודי פלורידה ותגובותיהם על הנעשה בארץ. חילוקי דעות בקהילה המקומית ע"ס המאמר, יש החושבים כי פעילותה של ישראל בשטחים נוגדת עקרונות דמוקרטיים ואף יהודיים. יש החושבים כי אין זו זכותה של הקהילה היהודית האמריקאית להתערב בנעשה שם. למרות חילוקי הדעות, תמיכתם הבסיסית בארץ נשארת קשה. דעות שונות בויכוח זה כללו את: זכותם להתערב בעיקר בגלל התמקכה הכספית של אמריקה בישראל חוסר ההוגנות מצד המדיה בדווחים.

היו דווחים על התחדשות הפרת הסדר לאחר שבוע של שקט יחסי, ועל השימוש המחודש באש היה ע"י חיילי צה"ל. חואן טמאיו, כתב המיאמי הרלד למזרח התיכון מדווח על כך, כעל עובדות אך דאג גם לציין כי דברים מסוימים, כמו מספר הפצועים לא אושרו ע"י דובר צה"ל.

הוא דווח גם על דברי שמיר והצהרתו כי ישראל מוכנה לשיחות שלום בתווד ארה"ב

וכעסם של חבריו לליכוד על כך.

שלה רהב טיכס ג'נל ג'נל כיון ג'נל ואכיסל ג'נל בסכיה
[...]

FEB 04 '88 14:13 CONSULATE OF ISRAEL MIAMI

F.02

מ י א מ י

5

נר:

4.2.88

תאריך

דחיפות בלמס/רגיל

א ל : י - ס :

מאת : מ י א מ י

2/5

היו מספר מכתבים למערכת, רובם ככולם שליליים ובקורתיים.
הופיעה השבוע קריקטורה חיובית (יחסית להלך הרוחות בשבועות האחרונים)
המסר התלבטויותיו הארוכות של חייל צה"ל העומד מול זורקי אבנים ואשר גורמות
בסופו של דבר לפגיעתו.

כתבה הופיעה על אחדות חדשה בקרב הפלישתינאים המחארגנים, לדבריו הכתב
להשגת אוכל והושטת עזרה ראשונה בתקופת העוצר. הוא מצוין כי הפלישתינאים למדו כיצד
להגביר את עלות ההחזקה בשטחים (כלכלית ומוראלית) עבור ישראל והשיגו את חורדת
התמיכה העולמית בישראל ע"י התגרות בחיילי צה"ל. טאמאיו מצטט את בנבניסטי (לדבריו
" מומחה ישראל ") הקורא לנעשה בארץ " מלחמת החשה ".

לראשונה הופיעה השבוע גם כתבה מנקודת מבטם של חיילי צה"ל, כולל ראיונות
עם המתארים את חלומות הזוועה שלהם הנובעים מהמכות שהם מרביצים, מתוך חוסר ברירה -
כי הרי אלה ההוראות. למרות שדווח כזה יכול לפעול נגד תדמיתה של ישראל מאחר והוא מצביע
על פילוג וחילוקי דעות בתוך הצבא עצמו, יש בכחכה שכזו, ככל זאת, פניה לרגש וקריאה
לסירגון או סלחנות מצד הקוראים, כי המסר, גם אם הוא חבו, הוא של אנושיות הקיימת מאחורי
התדמית שהמדינה יצרה לנו עד כה.

דוגמנים אחרים עסקו בשימוש הערבים ברדיו מחתרתי כמטרה להלחוב את היצרים
והלאומנות: פגישתו של חנה סניורה עם ג'ורג' שולץ.

לכיסוי נרחב זכה ביקורו של הנשיא מוברק בארה"ב כולל מאמר מערכת המתאר
את הירידה התלולה בתקוות להשיג שלום במזרח"ת (רצ"ב). וגם חגילויים לגבי הבטחתו של
פרס לאדוין מים בשנת 85 לא להפציץ את צנור הנפט העיראקי.

בטלויזיה השבוע :

ביום ראשון האחרון שודרה תכנית הראיונות של ALAN BURKE עם 2 אורחים -
שלי בנבניסטי מ"כר " ומולה מוחמד מהדי - ערבי מניו יורק (תעמולן). קיצוניות
שני האורחים גרמה לתכנית להפוך לכמעט תכנית בידור, מלאה השמצות והשתוללות, שיחת
חסרת תוכן אמיתי ויכוח חסר חועלת ובסופו של דבר, תוכנית שלא פגעה אך גם לא חרמה

מ י א מ י

5

נר:

4.2.88

תאריך

כלמס/רגיל

דחיסות:

3/5

אל: י-ם
מאת: מ י א מ י

לחמתנו. הזמנות הסברתיה מפוסקת ע"י המנחה, שכוונותיו

חיוביות.

שדורי החדשות המשיכו כמו בשבוע שעבר, לכסות את הארועים בשטחים
בחר צדדיות ברורה. ההרגשה היא של גרימת כהות חושים אצל הקהל מרוב החעסקות חסרת
חירוש או שינוי.

ב ב ר כ ה

הקונסוליה מיאמי

Miami
Herald
Feb. 1.

Middle East festers

4/5

EGYPT'S President Hosni Mubarak met with President Reagan at the White House the other day, but afterward nobody was proclaiming peace. The visit came at a time of growing tension in the Mideast. It was a sad reminder of how much the chances for negotiating peace have deteriorated.

Nine years ago, hopes were buoyed by the Camp David Accords. And, to their credit, both Egypt and Israel generally have kept their word. It has been an oasis of hope in a desert of gloom.

Yet since Camp David, a series of setbacks has plagued the Mideast. Even before 1979 ended, the Iran hostage crisis revealed Islamic fundamentalism's irrational presence. The fundamentalists' assassination of Egypt's Anwar Sadat, the Iran-Iraq war, Israel's 1982 invasion of Lebanon, the rise of terrorism, the resurgence of Soviet mischief, and the recalcitrance of key Arab leaders have combined to kill whatever hopes the Camp David Accords had kindled.

Now events in Gaza and the West Bank have stirred new fears for Israel's survival as a humane and democratic society. Granted, much of the criticism of Israel's handling of the violence has

AS MUBARAK VISITS

been unfair. As Mortimer Zuckerman points out in a thoughtful column in *U.S. News & World Report*, Israel offered to return Gaza and the West Bank after the 1967 war. The Arabs refused. So Israel's prolonged occupation is as much the Arabs' fault as Israel's, yet media coverage and facile comparisons with South Africa ignore much of this history.

Even though it's unfair to paint the Israelis as the villains, however, the fact remains that Israel's current policies are harmful to its own interests. They deepen divisions within Israel and invite criticism from Israel's American friends, including many Jews.

The worst consequence, however, may be to undermine those Arab leaders inclined to reach an accommodation — if not sign a formal treaty — acknowledging Israel's right to exist in peace within secure and defensible borders. The wistful tone of the departing President Mubarak was that of a man yearning for what might have been — and fearful of what might yet be.

Miami Herald - Feb. 3, 88

5/5

JIM MORIN'S VIEW

UH-OH. A HURLING ROCK THROWN BY A
PALESTINIAN YOUTH. WHAT'LL I DO?
I COULD RETALIATE BY SHOOTING AT
HIM, BUT SUCH BRUTAL ACTION
WOULD RISK WORLD CONDEMNATION.
I COULD THROW THE ROCK BACK,
BUT THAT, TOO, WOULD LOOK BAD.
I COULD YELL AT HIM, BUT THEY'D
CRITICIZE MY LANGUAGE. MAYBE
I COULD MAKE AN ANGRY FACE AND
SCARE HIM AWAY, BUT THAT WOULD
LOOK MEAN. MAKE UP YOUR MIND.



MORIN
The Miami Herald

דחיות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רף: 1
שמו:		מתור: 2
סוג כחונני:		
מיידי:		
ת"ח:		אל: המשרד
כר:		רע:
00146		מאת: נאו"ם

אל: מנהל ארבל 2

מאת: יששכרוף

גולדינג - מז"ת / שיקן 130

נמסר בתדרוך דובר המזכ"ל היום (3/2) שגולדינג
מתכוון לצאת בשבוע הבא למז"ת על מנת "להשלים את
ביקורו האחרון באיזור."
הוא אמר לבקר במצרים, בירדן, בלכנון, בסוריה
וכן בחונים, על מנת לפגוש את ערפאת. ~~שגור~~ ~~האסי~~
ט"תכן וינקר גם ~~וישלים~~.
אולה נאסר ההוצאה.

נאו"ם

סה"ח רה"ג 3 ג'נא 3 ג'נא 2
ג'נא 2 ג'נא 1
ג'נא 2 ג'נא 1
ג'נא 2 ג'נא 1
ג'נא 2 ג'נא 1

אישור:

שם השולח: ג. יששכרוף

תאריך: 03.02.88

146
2/2
146

The Secretary-General is sending Goulding on a (further) visit to the Middle-East in order to pursue consultations with those of the parties directly concerned who were not consulted during last months visit.

Goulding's instruction will be to brief them about the Secretary-General's recent activities in connection with the Arab-Israeli conflict, to obtain their assessments of the current situation and to exchange ideas about possible ways of moving forward.

He is going to Egypt, Jordan, Lebanon and Syria. He will also meet with PLO officials possibly in Tunis. He might also return to Israel where he conducted a fact finding mission last month. Itinerary to be decided.

END

** יוצא

טודי

**

**

**

חוזם: 2/4191

אל: דוש/127, בטחון/56

מ-: המשד, תא: 040288, זח: 2140, דח: מ, טג: ט

נד: ט

טודי/מיוזי

אל: השגור

דע: ממלא מקום ראש הממשלה
שר הבטחוןפליטים

א. על פי הנחיית ראש הממשלה, ובעקבות דברים שאמרת
לצירלי היל ברושנינגטון, מסרתי לפיקרונג היום על כך שאנו
מעוניינים לקדם
כל אפשרות לסיוע לקידום מצבם של הפליטים. יש לכן תכניות
רבות והדבר תלוי בראש וראשונה במימון בינלאומי.

ב. הוספתי כי מתאם הפעולה ביר"ש ועזה אמור לשוחח עם אנשי
הממשל בנושא זה. אנא הביאו לידיעתו עם בואו.

רובינשטיין

טו

תב: דהמ, שהח, מנכל, מזכיר הממשלה

** נכנס

שמו

**

**

**

חוזם: 2,4373

אל: המשורר

מ-: לוס אנג'לס, נר: 29, תא: 040288, חז: 1300, דח: מ, טג: ש

נד: 8

שמו/מיד

אל: מע"ית

דע: ממכלל אמית"ק

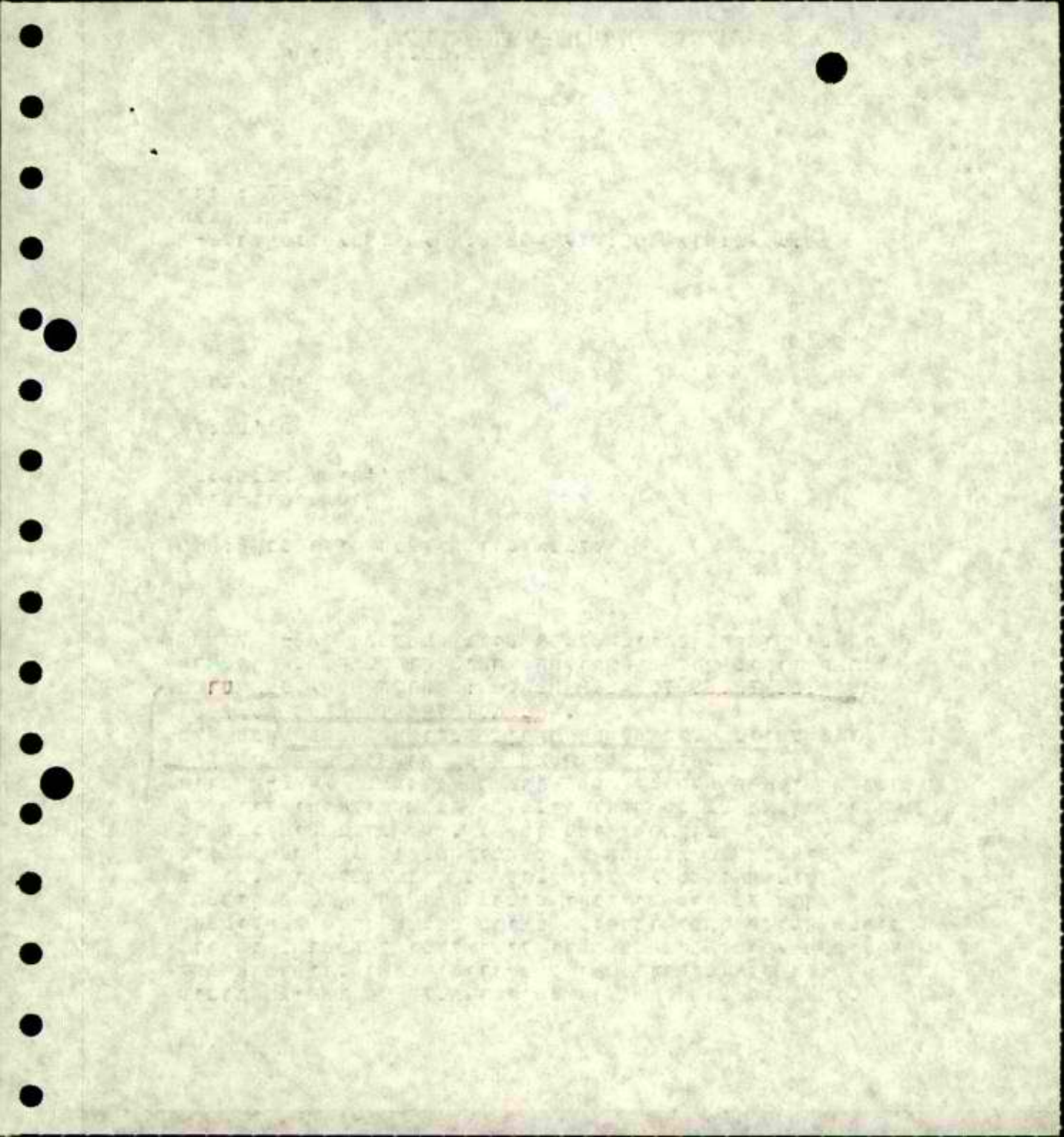
נעים-רושניגטון

מאת: הקונסוליה הכללית לוס אנג'לס

רט 58

אתמול ה-3/2 התפרסמה בלוס אנג'לס טיימס בתחתית העמוד הראשון הכתבה של דן פישר שהתלוותה לאלוף פיקוד המרכז עמרם מצנע, תחת הכותרת: ISRAELI TRIES TO KEEP PEACE AND NOT TREAT ARABS AS FOES. בלא ספק הכתבה המאוזנת ביותר שפרסם ה.ל.א טיימס מאז טיקורר את המאורעות בגדה המערבית ובשדה. היום ה-4/2, בעמודו הראשון מתחת לכותרת הראשית תמונה של חייל ישראלי המכסה את פניו לאחר שנפגע מאבן שיזר בר מבגינים בבית לחם. גם כך סטיה מהמקובל על ה.ל.א טיימס אשר נהג עד עתה לפרסם רק תמונות של נפגעים ערבים. אין לנו עדיין כל סיבה לחגוג, עם זאת ניתן להעריך שהלחץ שהחלו ארגונים יהודיים סוף כל סוף להפעיל על הלוס אנג'לס טיימס בעודדנו למתן הנימה העוינת בדווחו בתוספת לטיפול יעיל יותר בכתבים זרים, מתחיל לתת אותותיו. ימים יגידו באם יש בדווחים אלה משום שינוי בגישתו של ה.ל.א טיימס או שמא ארוע חד פעמי.

רט.



מושרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רהמ, ממככל, ממככל, שהבט, בירך, מצמא, ליאור, מזתים,
מתאשטתים, אביטל, מעת, הסברה

חוזם: 2/4257

אל: המשרד

מ-: שיקגו, כר: 9, תא: 040288, חז: 1200, דח: מ, טג: ב

נד: 2

בלמס/מידוי

הטברה, מע"ת

דע: רוש' /הטברה.

סיכום תקשורת 28 ינואר עד 4 פבר'

=====

א. מאמרי מערכת

=====

1. 'סט לואיס פוסט-דיסט' מתאר תוכנית מובאראק
כ'מאחרת מזי' וטבור כי נשיא מצרים היה מחזק אמינותו
אילו טיפחה ממשלתו יחסים הדוקים יותר עם ישראל וגילתה
יתר הגנה לזילמה שמהורה הכיבוש עבור ישראל.

2. 'מיניאפוליס סטאר-טריביון' מברן על יוזמת מובאראק
ומעודד ממל רייגן לפעול על פיה.

3. 'שיקאגו טריביון' קובל על העדר מנהיגות בצד הערבי
ובעיקר באש'מ, מחו ובשאל מאידן.

ב. מאמרי און-אד

=====

1. בשיקאגו טריביון וב'דטרויט ניוז' מוצגים זה מול
זה מאמרים בעד וכנגד עמדת ישראל.

2. ב'דטרויט פרי פריס' 2 כתבות מצולמות על כני 3
עמודים. האחת מתארת חיי ועמדת מתכחלים יהודים ביר'ש

THE NATIONAL BUREAU OF STANDARDS
WASHINGTON, D. C. 20540

1964

1965

1966

1967

1968

1969

1970

1971

1972

1973

1974

1975

1976

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רהשניה מסכמת בס'ה חירובית, הגובות יהודי דטרויט לנעשה בשטחים.

3. ב'דטרויט ניוז' כתבת תומאס בריי בעקבות ארוחו ע'י 2 גופים ערביים-אמריקניים בעיר. הכתבה אמנם מזכירה ישראל מפני אבדן אופייה הדמוקרטי אך מסקנתה העיקרית שאסור לארה"ב לזנוי בת בריתה היחידה במזה"ת או חלילה להחליש ישראל לקראת המבחנים שבפניה. כך מובעת בה התקווה שהארועים הנוכחיים יולידו מנהיגות ערבית אמינה שתתמוס מקדמו של אש"פ.

4. ב'קנזאס סיטי סטאר' כתבת דוד מרייס -ג'ונס נגד מלור.

ג. ידיעות
=====

1. שיחות הנשיא ושוילץ עם מובאראק, ישראל, ירדן ונציגים מלשתינאים, שליחורית חביב ומרפי.

2. התגברות מחודשת של האלימות ביט"ע, הרוגים ופצועים ברוב העתונים כיסוי אוהד אך קצר של מסיבת העיתונאים עם אמנון מצנע.

3. ב'שיקאגו טריביון' על התארגנות גוברת של ערבים אמריקניים בעיר.

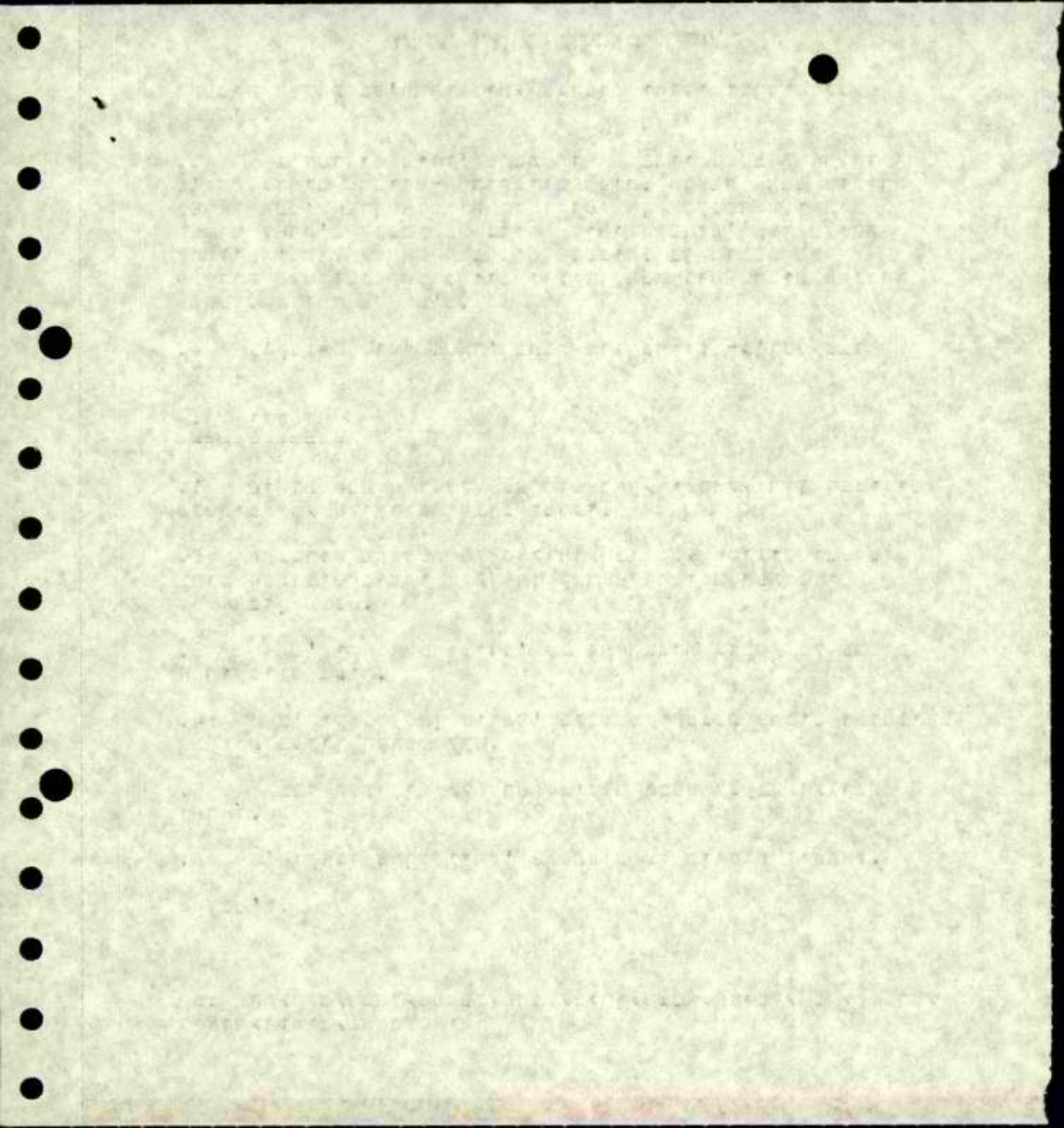
4. ב'שיקאגו סאן טיימס' בלבד על הפגנת ערבים ותומכיהם בחזית בניין הקונסוליה.

5. בכל העתונים על כרשת צינור הנפט לעקבה ותגובות ישראל.

6. ב'שיקאגו סאן טיימס' 2 כתבות על תיירות לישראל.

הקובכ"ל.

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,שהבט,ביון,מצמא,אביטל,מעט,הסברה,
ליאור,מזתים,מתאסשטחים



Feb 3, 88

MEMORANDUM

To: L. Davis
Fr: T. Dine

$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

I spoke again yesterday with Charles Hill to report on AIPAC's public position, i.e., pro-peace, pro-American activism, pro-competition between Israel's two major parties for the best peace proposal. He was thrilled. I also urged him & his principal to keep shoring up Shamir who is being beaten on by the right.

On Sat. morning I saw Novik at bkfst. who was on his way to see Hill. NN said he was here "to find out for Shimon what was really going on." Sat. night we attended Arad's dinner for Dinitz who had seen Shultz on Fri. Sun. I went to Phoenix to shore up and brief the CJF leadership. I spoke on basics and beatings in the U.S.-Israel relationship & how the community's leaders must pursue peace, peace, peace. Yesterday, the Pres. Conf. put together a "unity statement" in order to bring back into the tent AJ Congress & UAHC. It is a defensive statement; I lobbied Abram & Hoenlein to mention the positives of the present motion, i.e., peace, and not try to plead for understanding of beatings & bullets.

I am hot on this current course. I am confident we can achieve our normal high ground in Congress. The PM's recent flexibility & the flashing of a green light have given Shultz & us what we have needed, handles to grab & pursue. A few of us are now in the process of convincing the Sec. & the WH to choose Kissinger as the special ambassador. It would be great for our side.

There are two current polls (Harris & Yankelevitch) showing about the same: 73-16% majority are opposed to & dislike Israel's handling of the uprisings. Overall, Israel is down 20% in popularity from its 1980-81 high. David Garth tells me the Arabs are not in the ascent, although there is more visible sympathy for 'Palestinians'.

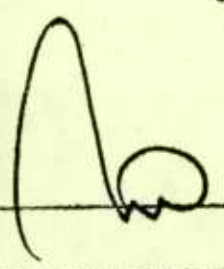
Please convey the thrust and tone of this report to the Prime Minister and his advisors.

דחיפות: מיד	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: _____
סוג בטחוני: שמו		מתור: _____
תז"ח: 031300	חמשרד	א ל: _____
נר: 00092		ד ע: _____
18-11		נאח: _____
		נאו"ם

אל: סמנכל ארבל
דע: סמנכל צפ"א
מנהל ארבל 2, מצפא, שגריר/ציר/מתניג וושינגטון
מאת: יוחנן ביין
ארה"ב - מועבי"ט. למברק מתניג - וושינגטון 066.

1. ברור לכולנו שהווסו האמריקני בא כתוצאה מהכרעתו האישית של המזכיר. שיקוליו בודאי אינם "שיקולים ישראלים" - אלא שיקולים של האינטרס האמריקני ונראה שלהערכתו אינטרס זה זהה עם האינטרס הישראלי שלא להניח לאו"ם לבחוש ולנסות לקבוע מראש מהלכים באמצעות מועבי"ט ואו"ם, שכן בחישה זו רק תזיק לקידום הרגיעה בשטח ותהליך השלום. הדברים הוסברו ברורות בדברי אוקון במועבי"ט.
2. תמוה הדיווח (מפי מקור במח' ישראל במחמ"ד) כי נציגי ארה"ב באו"ם דווחו כאילו משלחתנו באו"ם "הופתעה" מעמדת ארה"ב ודרך טיפולה, דהיינו שלא להכנס לויכוח כל שהוא על נוסחים.
הן היוזמה לדרך טיפול זו היא שלנו - ואנו הצענוה למשלחת ארה"ב. (ראו נא מברקינו 586-ווש 133 מ-26.1, ו-651, ווש 146 מה-28.1). שוחחתי על כך גם עם השגריר ארד והציר ערן והדברים נאמרו על ידם למזכיר (ראו נא מברקי ערן 605 ו-634 מ-27 ו-28 בינואר) בהתאם להנחיתכם במברקכם (חוזם 17391 מ-27.1).
3. הצענו לאמריקנים גם כי עם כניסתם לנשיאות ייזמו ביטול הצעת ההחלטה וחזרה להצהרה נשיאותית וכי דחיית דרישתם זו תוכל לשמש להם עילה טובה להטלת ווסו (מברקנו 717 ווש 165 מ-24.1) - וכך אמנם עשו.

נאו"ם



תאריך: 3.2.88	שם השולח: יוחנן ביין	אישור:
---------------	----------------------	--------

26-11-88 2 11-11-88 2 11-11-88 2 11-11-88 3 11-11-88 3 11-11-88 2

דחיות:	מחלקת הקשר ניו-יורק סופס מברק	דף: ---
מ י ד י		מחור: ---
סווג כטחוני:		
ש מ ר		
תו"ח:	מנהל מצפ"א	א ל :
03/600		
ני 00104	וושנגטון	ד ע :
21 - 011	הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאח :

זה עתה נמסר לי שאיזו קבוצה חדשה בשם PHYSICIANS FOR HUMAN RIGHTS המורכבת מרופאים מכובדים ממקומות שונים בארה"כ, כיניהם יהודים, תצא בימים הקרובים ארצה כדי "לחקור את מצב זכויות האדם" בשטחים, את המצב הרפואי במחנות הפליטים והטיפול הניתן לנפגעי המהומות בבתי החולים. אין לי לפי שעה פרטים נוספים. כראש הקבוצה יעמוד אדם בשם ד"ר ג'ק גייגר (GEIGER). הבעתי נכונות לפגשו. אדווח שוב אם יתקשר אלי ואם ניפגש.

יגר

שדה 2 רב 3 שדה 1 שדה 3
שדה 2 רב 3 שדה 1 שדה 3
שדה 2 רב 3 שדה 1 שדה 3
שדה 2 רב 3 שדה 1 שדה 3

אישור:

משח יגר

שם השולח:

3.2.1988

תאריך:

מיץ אורגני



הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

ט"ו בשבט תשמ"ח
3 בפברואר 1988
746-1

- ס ו ד י -

אפק
(131 מר"ח)

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

אל : מ"מ רה"מ ושה"ח

מאת : הקונסול הכללי, ניו-יורק

פגישת קבוצת מנהיגים יהודים עם ד"ר הנרי קיסינג'ר
בהמשך למברקי 5 מ-1 בפברואר 1988

ביום א', 31 בינואר בבקר נפגשה קבוצת מנהיגים להתייעצות עם הנרי קיסינג'ר. בפגישה השתתפו: מוריס אברם, קן ביאלקין, הרב ישראל מילר, אלכסנדר שינדלר, יוליוס ברמן, ג'ק סטיון, סימור רייך, הרב מרדכי ווקסמן, ישראל סטרנסטין, לארי טיש, סטנלי הורוביץ, רות פופקין, מלקולם הונליין. השתתף גם תיאו קליין שבא לביקור מפאריז.

את הפרטים הבאים שמעתי, כנפרד, מפי ששה מן המשתתפים. הדיווח של כולם היה זהה מלבד אחד שמסר מעט יותר פרטים מהאחרים. מוריס אברם אמר לי שיכין סיכום בכתב. אם אקבל ממנו אשלח מיד. יתכן גם שיפיץ בעצמו.

סיכום דברי קיסינג'ר הוא כדלהלן:

1. ישראל ניצבת בפני דילמה קשה מאד. אין היא יכולה לוותר על השטחים המוחזקים בידיה, אך גם אינה יכולה לשלוט על אוכלוסיה ערבית כה גדולה.
2. ישראל חייבת להתגבר על המהומות ולהשקיטן. עליה לחסל זאת במהירות. אסור לה לעשות ויתורים כל עוד המהומות נמשכות. ויתורים עושים לפני-כן או אחרי כן.
3. על המנהיגים היהודים להתאחד בהבעת תמיכה בישראל. הם צריכים להפסיק להתקיפה ולמתוח עליה ביקורת. עליהם לעזור לשמור על רוחה של ישראל והמוראל שלה.



4. צריך להפסיק את השעטה (STAMPEDE) לוועידה בין-לאומית. אף ישראלי אינו יודע מה לעשות בוועידה כזו. מדברים על MODALITIES במקום על התוכן. (הוא חזר על נימוקיו נגד הוועידה כפי שהשמיעם לפני חדשים אחדים בהרצאת הזכרון לזכר יהודה הלמן). וועידה כזו עלולה להחזיר את ישראל לגבולות 1967 וזה "אונס" (RAPE).

5. יתכן, אמנם, שלא יהיה מנוס מכינוס וועידה בי"ל. אם כך אז על ישראל להחליט תחילה מה ברצונה להשיג בוועידה הזו. עליה להגיע להבנה מראש עם ארה"ב, להכין יחד אתה הצעות סוכסטנטיות לפתרון מדיני ולהשיג מראש ערבויות אמריקאיות ברורות לגבי טיב הפתרון.

6. לדעתו על ישראל להודיע על נכונותה להחזיר את רצועת עזה וחלקים מיו"ש. עי"כ היא תקבע את סדר היום של הוועידה.

7. קיסינג'ר השתמש במונחים בוטים מאד לתאר את הטיפול ההסכרתי (P.R.) של ממשלת ישראל באירועים. לדעתו צריך היה להוציא את מצלמות הטלביזיה מן השטחים, להשתמש ב"כח מסיבי" להשקטת המהומות במהירות. לשלם על כך בכמה ימים של פרסומת גרועה ואח"כ יהיה שקט...

8. קיסינג'ר דיבר בגנות הפקידות של מחמ"ד. אמר שכולם "ערביסטים". הוא הזכיר גם שמות. דיבר בשבחו של שולץ.

קיסינג'ר נשאל ע"י הנוכחים אם יסכים לצאת בהודעה פומבית ברוח הדברים שהשמיע באזניהם ואמר שיתכן שבימים הקרובים יפרסם מאמר.

לא ידוע לי אם עד עתה פורסמו במקום כלשהו פרטים על שיחה זו, אך אלה שדיווחו לי אמרו שידווחו גם לעמיתיהם בארגונים שלהם.

ב ב ר כ ה

מ.נ.

משה יגר

העתקים: ראש הממשלה

שר הבטחון

השגריר, וושינגטון

ספר מיל 1128

מאיר כהן

C O N F I D E N T I A L

February 3, 1988

RE: Breakfast Meeting with Dr. Henry Kissinger

Dear Friend:

I attended a private "off-the-record" breakfast meeting with Henry Kissinger early this week to discuss the current situation in the Mideast and I believe you will find of interest the following report on the discussion that took place.

In sum, as I will amplify below, Dr. Kissinger conveyed three major points, as follows:

1. Now is not the time for Jewish community leaders to publicly attack Israel or its policies with respect to the Palestinians;
2. Israel should bar the media from entry into the territories involved in the present demonstrations, accept the short-term criticism of the world press for such conduct, and put down the insurrection as quickly as possible -- overwhelmingly, brutally and rapidly;
3. The proposed International Peace Conference, as presently conceived by Foreign Minister Peres, may lead to a "disaster" for Israel.

I now will elucidate somewhat on the development by Dr. Kissinger of these points.

He started out by making it clear that he wants to be perceived by the public as an American leader and not as a representative of the Jewish community, but that we should realize that he would never participate in anything that would negatively affect the security of Israel, especially in light of what happened to his own family during the Holocaust.

He recalled visiting his very close friend, former Ambassador Argov, in the Hadassah Hospital two years ago. The latter's present physical condition is a real tragedy and highlights the results of the terrorism that is taking place in the Mideast. Walking out of the hospital, he noted that he almost could touch the Jordan River and that Jericho was a mere one-half hour's ride away. The scene underscored to him the reasoning underlying the

sensitivity of Israel to the issue of control of the territories beyond the Green Line. The real tragedy facing Israel is obvious: it cannot give up all of the territories and end up like Czechoslovakia at the beginning of World War II; yet it cannot maintain dominion over all of the Arabs that are located in the territories.

Focusing on the situation in the last few weeks in Israel, Kissinger appropriately noted that Israel's public relations were horrible. In his opinion, it made two major mistakes. First, it did not throw all of the media out of the relevant territories. Second, it announced that it would "beat" the participants in the violence (and not shoot them). Israel may have felt that that approach was more humanitarian, but they overlooked the fact that when you "beat" someone it means you already have control of that person and can no longer claim self-defense.

Kissinger repeatedly emphasized that, under no circumstances, should Israel make any concessions during the present insurrection. If one learns anything from the history of revolutions, such as the Russian or French Revolution, it is that concessions during an insurrection merely accelerate the revolution rather than hastening its end. Therefore, what is critical at this time is to put down the insurrection as quickly as possible. It was at that point that Kissinger added that he "really thinks that Jewish leaders should not yell at Israel now and make them even more paranoid." We must close ranks and not let the enemy utilize quotations from Jewish leaders as evidence to support their position about Israel in general.

Kissinger then turned to the International Peace Conference which has been proposed by Foreign Minister Peres. He said that he was fully apprised of all the procedural conditions that Peres has placed on the Conference and the respective roles of the parties involved, but he still feels Peres overlooked one major problem. What is going to happen during the second week of the Conference? All the deals that Peres has made with the various prospective participants in the Conference reflect, in his opinion, naivete and are a bit childish. After all is said and done, Israel does not have a government at present that could formulate a substantive policy for the proposed Conference and, on the other side of the coin, there is no Arab leader that is able to make peace right now. Israel must always be aware of the fact that the American government is not against the return by Israel to the 1967 borders (except for, possibly, Jerusalem). In his opinion, the State Department has never given up on the Rogers Plan.

Kissinger recently had a conversation with Assistant Secretary of State, Richard Murphy, in which the latter explained to him in excruciating detail all the procedural protections for the beginning of the Conference. He noted, however, that no one was focusing on what happens in the course of the Conference itself. He feels that if the United States and Israel do not have any prearranged agreement as to what positions will be taken at the Conference itself, it may lead to a disaster. It is totally naive to believe that the five permanent members of the United Nations will come to the Conference and be prevented from taking substantive positions. For example, assuming that after the opening there will be subcommittees for bilateral negotiations, there is no question that they will come to an

immediate deadlock. After all, can King Hussein really agree to give up an territory to Israel? What happens then? According to the Peres formula, Israel will have the right to say that nobody could talk from that point on. That simply cannot be done. For that matter, the idea of Israel just walking out of the Conference and mooting the whole thing is ridiculous.

Kissinger noted that other than Israel, there is no state attending the Conference that does not favor return by Israel to the 1967 borders and, in his opinion, Israel could not survive that type of withdrawal.

In general, Kissinger feels that the issue of a Peace Treaty is overblown. It is not the be all and end all of peace in the Mideast. Mutual recognition did not stop Iran and Iraq from its war; nor has it stopped India and Pakistan from continuing to fight with each other.

Focusing on the Conference itself, Kissinger said that there is no question in his mind that China will adamantly support an extreme Arab position. This is necessary to outdo the Russian romancing of the Arabs. Syria, in his opinion, must also take a radical position on the Palestinian claim, so that it will not end up being isolated on the Golan Heights issue. Israel, on the other hand, can never give up the Golan. He recalls having a discussion with the Russian Ambassador in which the latter delineated to Kissinger the distinction between bilateral issues which will be dealt with at the International Peace Conference directly between Israel and the individual Arab nation involved and multilateral issues which will be dealt with by all of the participants at the International Conference. The Russian Ambassador then went on to offer examples of multilateral issues. He said that, of course, Jerusalem is a multilateral issue. In addition, the establishment of borders for Israel is also a multilateral issue -- especially since they will eventually be guaranteed by the international community.

Returning to the current situation in Israel, he repeated his prior point that the insurrection must be quelled immediately, and the first step should be to throw out television, a la South Africa. To be sure, there will be international criticism of the step, but it will dissipate in short order. As he put it "there are no awards for losing with moderation."

He feels that international guarantees are not worth a damn. They can only be used to stop Israel from appropriately defending itself from terrorist activities; they are no help against guerrilla infiltration.

In terms of an ultimate solution to the issue, Kissinger feels that Israel should negotiate with America and work out a unified position, if at all possible, and then unilaterally announce that it was prepared to transfer control of Gaza to Jordan -- not Egypt; he does not want Egyptian troops on Israel's borders. Moreover, he feels that Egypt would allow the PLO to take over the Gaza and he is confident that King Hussein of Jordan would never allow the PLO to take similar control.

As noted above, he does not believe that Israel should retain all the territory that it took from the 1967 war. Consequently, at the same time Israel is making its unilateral announcement on Gaza, Israel should announce

- 4 -

the specific territories within Judea or Samaria that it is willing to relinquish, provided that there be no military forces situated there and that there be no PLO controlled government in that area.

The announcement would then conclude with an offer to have an international conference convened for purposes of implementing the proposal.

In the give-and-take of the subsequent discussion at the meeting, it became clear that Kissinger is not that confident that such a unilateral declaration would get very far and, of course, one of the fears that immediately comes to mind is that such a declaration would be interpreted as the initial position of Israel and subject to negotiation downwards at the conference itself.


Julius Berman

JB/slc

תאריך : 04.02.88
דף 1 מתוך 5
ערוך 7 מתוך 12

החוק-מחלקת הקשר

סודי ביותר

כנס

חוזם: 2,3337

אל:המשרד

מ-:רוש,נר:111,תא:030288,זח:1800,זח:ב,טג:טב

נד:8

סודי ביותר/בהול לבוקר

אל:מנבל רהמ'

מנבל מדיני

ח.ר.ב.

תהליך מדיני

להלן משיחת השגריר ארז עם מרפי (3.2.88)

א.מרפי פתח באמרו שחביב נפגש עם המלך חוסיין בשבת
וביום ראשון עם מובארק במריז. ביום שני ושלישי הוא
קיים שיחות באן, בווינגטון. פגישת מובארק וחוסיין
לא יצאה לפועל ושהיה מצרים עבו אל-מגיד יצא לרומא
לדווח למלך. על שיחה זו לא קיבלו דווח. בסיסית, מוסיף
מרפי, התשובה של המלך אינה שונה מזו שנתנה על ידי
ישראל באמצעות אלי רובינשטיין לפני שבוע. חביב העלה
בפניו את ה- CONCEPT כפי שהוא נמסר לנו
וכפי שהוא נמסר למובארק. נאמר לו שארהב איננה נכנסת
בשלב זה ליתר פרט והיא נמצאת באמצע תהליך החשיבה. כל
מה שארהב מקשת, נאמר במלך, הוא לתת אפשרות

TO GO AHEAD AND FLUSH IT OUT

המלך העלה, לפי מרפי שאלות שלגביהן לא היו להם תשובות

שכן המדובר הוא ב- GENERAL CONCEPT. יחד עם

זאת המלך אמר כי קימת סכנה כתוצאה מהמצב שנוצר והביע

שביעות רצון לאור המעורבות המחודשת של הנשיא והמזכיר

ועל כן שיש מאמץ אמריקאי מחודש. המלך הוסיף שה-BASIC

CONCEPT מעניין וכי היה רוצה לשמוע יותר פרטים. חביב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 3
עותק 7 מתוך 12

* אמר שהמצרים היו מרוצים מתוצאות בדישתו עם המלך ומובארק
* היה נלהב. לזכר מרבי הוא מוסיף שכאשר הוא מרבי
* משחזר את הדרך שבה מובארק הציג את "תכניתו" הרי
* שנראה לו שזה לא נעשה בצורה שהשתמט ממנה שהוא מתעקש
* על קבלת כל פרטיה והוא הזדוץ כמעט להתנחש לה (DISAVOW)

* ב. מרבי אמר שהמזכיר אישר את צאתו לאזור. הוא יצא תחילה
* לדמשק ואח"כ לריאד שלשתיהן יש מנופים שונים (DIFFERENT
* LEVERAGES)

* על המלך חוסיין. מרבי מקווה להגיע ליירושלים ביום
* ג' הקרוב ולקיים בדישות עם רה"מ וממרה"מ ושה"ח.
* בדמשק הוא מקווה לראות את אסד ובריאד את כהד.

* השגריר ארד אמר במהלך השיחה כי כידוע לו הגיבה יירושלים
* לפעילות האמריקאית בצורה חיובית ורואה בו הזדמנות
* מצוינת לבחינת (EXPLORATION) האפשרויות.

* מרבי הגיב באמרו
* INTENSIVE EXPLORATION. NO SURFUSES. WE HAVE TO PUT
* AN FLASH AND CARRY IT BACK AND FORTH

* לשאלת השגריר על תגובות דמשק וריאד ענה מרבי שבראשונה
* נשמעו התגובות הידועות לגבי מה שדמשק רואה בק.ד. אן עובדה
* היא שהם מוכנים לקבל ולשמר מה בפיו.

* לשאלת השגריר מה היו הבעיות (CONCERNS)
* שהעלה המלך ענה מרבי
* WE WENT WITH HIM THE SAME
* DISTANCE WE WENT WITH YOU. THERE ARE FEW DETAILS
* AND WE DONT HAVE DETAILED ANSWERS

* לשאלה על ה-LINKAGE להסדר הסוכי אמר מרבי שהוא המלך,
* כמובן מעוניין בנושא אן מרבי לא פרט יותר.

* ג. להערה שהמלך מגלה אפך באצתו לחופשה ארוכה כל כך
* באירופה העיר מרבי שבעוד שבדמשק וקהיר היו הפגנות,
* שאותן וכאן, להזדהות עם המלשתיאנים, בעמאן לא היו
* תגובות כאלו.

* ד. לשאלה לגבי הסובייטים אמר מרבי שהם מעיינים
* כרגע בשאלה כיצד לדווח להם. יתכן שיעשו זאת

* 11/30/71 - 100% 2-10
* 11/30/71 - 100% 2-10

1. Вопросы к тексту
 1. Как вы считаете, что такое искусство?
 2. Какие функции выполняет искусство?
 3. Как искусство влияет на общество?
 4. Какие проблемы искусства вы знаете?
 5. Как искусство связано с жизнью?

1. The above information was obtained from the files of the FBI, New York Office, and is being furnished to you for your information.

*1. THE COURT OF APPEALS, NEW YORK, DECIDED THAT THE
 *2. COURT OF APPEALS, NEW YORK, DECIDED THAT THE
 *3. COURT OF APPEALS, NEW YORK, DECIDED THAT THE

RECEIVED THE FOLLOWING NUMBER OF COPIES OF BUREAU REPORTS
AS TO THE PROGRESS OF THE WORK DURING THE YEAR 1960:
ALBANY, NEW YORK (1) (10-10-60) (1) (10-10-60)

EXPLOSION IN QUARRY, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617,

RECEIVED BY THE DIRECTOR, FBI, WASHINGTON, D. C. 20535
JAN 10 1964
FROM: SAC, NEW YORK (100-38861) (P)
SUBJECT: [REDACTED]

WE WENT WITH HIM THE DAY AFTER THE 21ST. WE WENT TO THE
DISTANCE WE WENT WITH YOU. THE HOUSE WAS IN THE
AND WE ONLY SAW DETAIL OF A HOUSE.

[illegible]

PT. SOUTH SALT DOME WERE NOT USED AND ALL INFORMATION WAS LEFT FROM THE FIELD FILE OF THE

בושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 5
עותק 7 מתוך 12

* בעת ביקורו של שולץ במוסקבה. לדעתם מוטב שהסובייטים
* יקבלו דרוח ישיר מהם, האמריקאים, לא מאסד עם
* SPIN סורי. מרבי
* הוסיף שלטובייטים כמובן היכולת לעכב ולהכשיל בזרכים
* הידועות.

* לשאלת השגריר האם הסובייטים נתנו להם הודעה מוקדמת
* לגבי מכתב שוורנדזה למזכ"ל על כנוס שרי החוץ של החברות
* הקבועות במועב"יט, ענה מרבי בשלילה ושלמעשה הסובייטים
* מסרו אותו כאן אחרי שהוא כבר נמסר למזכ"ל בניו יורק.
* זה לא רעיון וציני, הוסיף מרבי, ויש לראותו כנסיון
* סובייטי לשפר את היחסים עם מדינות ערב שנענרו לאחרונה
* על רקע מלחמת איראן - עיראק.

* וילקוקס שאל על המשלחת הישראלית למוסקבה והשגריר ענה
* שהיא תצא בשבועות הקרובים ככל הנראה.

* ערן

* תב: שהח,רהמ,מנבל

* TO : DIRECTOR, FBI
* FROM : SAC, NEW YORK

* RE: ALBERT J. BARRY, ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.

* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.

* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.
* ALLEGEDLY KNOWN AS ALBERT J. BARRY, JR.

* END

* BUREAU OF INVESTIGATION

ט. פ. ס. מ. ר. ק.

דף 2 מתוך 2 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2
109

ארמקוט - גם על טין ולהערת השגריר שכאן אין לנו אפילו אפשרות להליך רשמיים השיב
ארמקוט שמשותף פעולה בטחוני כמו זה שיש לנו ניהן לקבל יותר
השגריר - יועלו גם נושאי אמלי"ט. השגריר מסר שמשגרירות בת"א באו לאגף אמלי"ט במשה"ח
בעניין קונה ובנושא לא התחדש ובר פרט לשיחה לשגרירינו במקסיקו עם שגריר קובה.
ארמקוט - ציין שירצו להתעניין אצלנו גם בנושא פנמה וביחוד בנוגע למייק הררי.
השגריר - אמר שהררי יצא לגמלאות והוא כבר כחמש שנים אזור פרטי. לשאלה ארמקוט אמר
השגריר שמעולם לא פגש את נווייגה כי לא הגיע למקסיקו. השגריר הוסיף שנעלה גם את
מוזמביק בסנייבי אפריקה.
הציר - הנושא האופרטיבי הוא מוזמביק. לנו כאן יש קשר הדוק עם השגריר המוסמביקי והכוונה
היא לחצוא תרזיקט כסדר גודל של 1-2 מיליון דולר. בהקשר זה ציין הציר שמשלחת מטייב
הגיע כאן לשיחות א.י.ד.
ארמקוט הבטיח לעיין בנושא ואמר שירצה לשמוע בעניין דרום אפריקה ולהשמיע בעניין
סדר היום שלו אחרי ישראל יכלול כוונת, בהריין. סעודיה, עומאן ומאע"ים בקצב של
"מדינה וחצי" ליום. הזכיר שוורנצוב התרשם בשיחותיו מהכוח הימי במפרץ. ארמקוט העיר
שאמנם הצי האמריקני ירד במקצת אך בעיקר בשטח פינני מוקשים. היכולת הכללית לא ירדה
והמצבה היא של 60 אוניות כולל של בכוח הכריח.

מתני

* 2282 2878/1

* תאריך : 28.8.88 *
* דף 1 מתוך 1 *

* ** כנס סודי ביותר 34 מתוך 3 עותק *

* ** *

* ** *

* ** *

* * חוזם: 2,2282 *

* * אל: המשרד *

* * מ-: רוש, כר: 56, תא: 020288, זח: 1800, דח: מ, טג: טב *

* * כד: 8 *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * סודי ביותר/מיד *

* * *

* * אל: מנכ"ל מדיני *

* * *

* * מנהל ממי"ד *

* * *

* * מצרים - ממרץ *

* * *

* * להלן מגביים (סגן עוזר מזכיר ההגנה לעניינים בינלאומיים) *

* * *

* * א. בשיחה עם קרלוצ'י המליץ מובארק לארה"ב לנסות וליצור *

* * מגע עם איראן. לדבריו כל מדינות ערב עושות זאת וחבל *

* * שלארה"ב אין קשר. הוא כמובן הוסיף שהוא לא מדבר *

* * על אספקת נשק. *

* * *

* * אב. השיחה נסובה על המרץ ותהליך השלום. בעניין המרץ *

* * לא היו למובארק בקשות מעבר לאמור בסעיף הראשון. גביים *

* * הוסיף בהערה צדדית שבסה"כ מובארק מרוצה מהנוכחות *

* * האמריקאית במרץ ובאוקיאנוס ההודי. (הנוכחות מתבטאת *

* * היום לדבריו ב-28 כלי שיט). *

* * *

* * ג. עניין ה-1-M עלה באופן כללי כאשר מובארק גילה *

* * כמובן עניין רב במשהו שהפך כמעט לסמל אצל המצרים *

* * אף כי גם לדברי גביים לא יהיה יותר מיצור מצרי מזערי *

* * והרוב יהיה הרכבה בלבד. *

* * *

* * ערך. == *

* * *

* * *

* * *

* * תפ: שהח, רהמ, שהבט, ממנכל, מרנז, רט, אמן, בירן, מצמא, ליאור, *

* * מצרים *

UNITED STATES

DEPARTMENT OF JUSTICE

ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON

2000

1900

1800

1700

1600

1500

1400

1300

1200

1100

1000

900

800

700

600

500

400

300

200

100

00

00

00

00

00

00

00

00

00

00

00

00

00

00

00

00

00

00

סגירות ישראל / וושינגטון

ס פ ס מ ב ר

דף 1 מתוך 1 דפיס

סוג בטיחוני סודי

מיידי דחיפות

תאריך/ז"ח 1700 2 פבר' 88

מס' מברק

068 12

ומשרד, ניו-יורק

אל: סמנכ"ל ארבל
סמנכ"ל צפ"א
מצפ"א - ארבל 2
נאו"ם ניו-יורק

אזהרה - מלש

א. לא לייחוס, מטרו לי ממחלקת ישראל שאל לבו לחשוב שהווסו האמריקני האחרון ניתן בשל שיקולים ישראלים, ואלה הסבורים כך רק משלים את עצמם. בקומה השביעית (קרי - המזכיר ועוזריו) יש כאלה שיש להם חשבון ליישב עם האו"ם וכן גם מחוץ רצון כנה לא לחת לאו"ם דריסת-רגל כלשהי בתהליך השלום במז"ת. המקור במח' ישראל אמר שנציגיהם באו"ם דווחו שכאילו משלחתנו באו"ם "הופתעה" מעמדה זו ומהדרך שארה"ב טיפלה בה, דהיינו לא להכנס לוויכוח כלשהו על נוסחים.

ב. עוד לפני שיחה זו, פגשתי את ריצ'רד שטראוס, עורך MER, ובנוגע לווסו האחרון, אמר שטראוס, שאין ל¹ שום מקום לדאגה, האמריקנים ימשיכו להטיל וטו על כל נושא שיאוזכר בו תהליך השלום, וזאת לאו דווקא מתוך שיקולים ישראלים.

מתני

סיה 2 רדד 3 אגן 3 אגן 1 אגן 1 אגן 2 אגן 2

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוד 4 דפים

סוג בטיחוני ש מ ו ר

דחיסות בהול להבוקר

תאריך/ז"ח

מס' מברק

72 $\frac{2}{4}$

4. המחאה השניה הוגשה לקונכ"לנו בבוסטון (גם כן בלויית תקשורת) וכוללת ידידים כפרופ' הנרי רוזובסקי, בנימין שוראץ ומרשל גודלמן.

המוחים מבוסטון (בהבדל מאלו של סן פרנציסקו) שלחו מחאה גם למנהיגים פלסטינאים באמצעות נציגי NAAA בוושינגטון בקורתיים גם כלפי הערבים והפלסטינאים כמכשול העיקרי לשלום, אך יחד עם זאת הם קוראים לישראל לקרוא אתגר למנהיגים הפלסטינאים על בסיס של:

(א) הכרה צדדית.

(ב) זכות ישראל להתקיים בגבולות בטוחים.

(ג) זכות הפלסטינאים להגדרה עצמית לצידה של ישראל.

5. תוצאות הפעילות הזאת לטווח הקצר כפי שהיא נראית מכאן: מבוכה, החלשת המשמעות הפנימית, יצירת תגובות שרשרת, הגברה והבלטת חילוקי הדעות בקרב היהודים. (ראו גם היום מאמר ריטה האוזר + הרצברג בוושינגטון פוסט) המנוצלים ומובלטים ע"י התקשורת וכן ע"י האלמנטים הלא ידידותיים עם כל ההשלכות על דעת חקחל האמריקאית.

לדעתם, מצב זה משקף המציאות הישראלית והדעות השונות של ישראלים המופיעים כאן בחירות, אלא שבעבר הויכוחים היו פנימיים.

6. בפגישות הבוקר עם ראשי מבחר הארגונים היהודיים החשובים בוושינגטון (הועד היהודי האמריקני, הקונגרס היהודי האמריקני, הליגה נגד השמצה, התנועה הרפורמית) הודגש בעיקר הצורך באחדות ומתן גיבוי פומבי לעמדות הבסיסיות המשותפות שבקונצנזוס הישראלי בהכוונת הביקורת על מדינות ערב שיצרו הבעיה ושמחובתם לחרום לפתרונה פוליטית וכלכלית, וכן להביע דעה חד-משמעית נגד האלימות הנמשכת של הפלסטינאים שהינה נגף לתחליך הפוליטי.

כן דברתי עם מלקולם הונליין ומועדון הנשיאים פועל ליצירת קונצנזוס מקובל לקהילה היהודית כדי למנוע מסירת הכדור לידי קבוצת השוליים (כמו הג'ואיש אג'נדה).

7. שתי המחאות של האקדמאים/אינטלקטואלים של בוסטון (מברקם נר 2) וסן פרנציסקו

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ כ ר ק

דף 3 מחוד 4 דפים

סוג בטחוני ש מ ו ר

דחיפות בהול להבוקר

תאריך/ז"ח

מס' מברק

22 3/4

(נר ו) הועבר למצפ"א נאליך ישירות ואודה על : (1) הצעת תגובה. (2) נייר רקע להפצה על ההתפתחויות האחרונות בתהליך השלוט.

8. פעילותינו :

(א) נציגנו בכל הקונסוליות נותנים עדיפות להופעות תכופות אצל היהודים - בפדרציות, רבנים, בתי כנסת ושיחות (טלפון או אישיות) עם בודדים. ההופעות והשיחות עוזרות להורדת המתח (העולה כל יום מחדש לאחר הצילומים בטלביזיה) וכמעט בכל מקום מתקבלים בהבנה (אף אם זמנית) למצבנו.

חלק מהזמן מוקדש לשכנע, למנוע פעילות בלתי-רצויה (הפגנות של יהודים, הוצאת הודעות/מחאות) אך בעיקר לשכנעם לצאת במודעות ומכתבי תמיכה (לחברי קונגרס, ממשל, תקשורת).

השגרירות עורכת "כנסים" של יהודים ישראלים ולא יהודים, תדרכים תכופים של נציגי הארגונים היהודים וכן חוגי בית יומיומיים. נוסף לראיונות בתקשורת של השגריר והופעותיו בפני הארגונים הארציים.

היהודים מתחלקים לשניים :

-- המשוכנעים המביעים תמיכה והמבקשים טיעונים להפרכת דיווחי התקשורת (וגם אם הם בקורתיים, ישמיעו זאת בהגינות ובפורום מתאים).

-- המחנה השני רואה בדיווחי התקשורת מכשול "לקבלתו" ו"השתלבותו" בחברה המקומית שלה הוא נותן עדיפות. לכן הוא מביע אכזבתו (לפעמים תוך איום בהפסקת תרומות) וחששותיו. יש לציין שגם בפני חוגים אלה הפגישות אתם מניבות פירות.

(ב) עדיפות שניה - הטיפול בתקשורת. "הסיפור" (בעיקר הטלביזיה) מגיע מהכתבים חזרים בישראל ולכן מגבולותנו ברורות. אך גם כאן הצלחנו לעודד (ראה היום מאמר נוסף של אלן גרעון בווישינגטון טיימס) כתיבת מאמרים, פורסמו מאמרים

שגרירות ישראל / וושינגטוןט ו פ ס מ ב ר קדף 4 מחוד 4 דפיםסוג בטחוני ש מ ו רדחיות בהול לבוקרתאריך/ז"חמס' מברק

29 4/4

אופ-אד במספר עתונים חשובים (לנס אנג'לס טיימס, בוסטון, מיאמי, אטלנטה, היוסטון) ומתראיינים הרבה מאוד לתקשורת המקומית. מעודדים ראיונות של ישראלים בכל תוכנית ובכל מקום (כולל ניצול המרצים הישראלים - השוהים מטעמנו או ביוזמת ארגונים אחרים).

ג) ה-AJC הסכים ליזום מבצע הסברה למנהיגי "הקואליציות" (מורכבת ממנהיגי שחורים, היספניס, נוצרים, נשים, אגודים מקצועיים) בערים רבות באמריקה, זאת לאחר שניסחנו שתי פגישות בוושינגטון עם תוצאות טובות.

ד) פעילות מיוחדת בקמפוסים בעיקר ע"י חברי "איספ"י" וש"פ עם ארגונים סטודנטאליים אחרים.

29 4/4

אשר נעים

END

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד / דפים

סווג בטחוני שמור

דחיות רגיל

תאריך/ז"ח 1600 2 פבר' 88

מס' מברק

058

המשרד

אל: מצפ"א

דע: ממ"ד בינ"ל 1, אירופה 3

משיחה עם קונגרסמן ג'ון מילר

1. הנ"ל רפובליקני ממדינת וושינגטון, יהודי, חבר בוועדת החוץ, שהח במוסקבה ארבעה ימים בפגרה האחרונה במסגרת משלחת בינפרלמנטרית. כמחצית הזמן בילו הוא ועמיתו גילמן בתכנית "עצמאית" והוא מגדיר תחושתו בשובו ב"דכדוך". רוב תאנשים עמם דיברו אינם חשים באותה הגלסטנוסט, אין סימנים לשיפור ממשי בחופש ההגירה או הדת, יש מקרים בוויטא של הכאות ורדיפות בסמוך מאד לפסגה, ובקרב "האיש הפשוט" אין תקווה או תחושה של שיפור. להערכת מילר, השיפור העיקרי הוא בעצט נכונות הטוביטים לדון על מקרי ז"א, ולא תגובתם הקודמת, שזת אינו עסקט של האמריקנים.

2. מילר סבור שמבואץ הינו אחד המדינאים היותר מרשימים שנקפיע בגבעה. אמנם מקצת תשובותיו בבית לא היו מספקות, אולם הוא ניחן ביכולת לחזות השאלות חקשנות גלחשיב עליהן מראש, וכן הוא נדרש בכנות לאילוציו הפוליטיים, ומדבר לקונגרסמנים כ"פוליטיקאי אל פוליטיקאי", גישה המוצאת מסילות לליבט.

3. מילר מסתייג מתגובות עמיתיו היהודים להשלכות המצב בשטחים, הוא מעריך שהדברים שאמרנו (ודווחו) אמנם משקפים את התחושה בקרב הליבנלים שבין הדמוקרטיות, אולם הדברים אינם משקפים קונצנזוס בגבעה. בכל מקרה, כך מילר, אינם מהווים עניין כה מרכזי בקרב עמיתיו למפלגה, להיות והמליאה טרם החלה לתפקד, מוקדם לשפוט.

אגב, שני עוזרים רפובליקנים אמרו לי אתמול אותו דבר: קיבלו מספר מנעט של מכתבים, אמנם היו פניות טלפוניות, ותחגובות היו שליליות, אולם הממדים קטנים ותעיסוק בקרב הבחורים - שולי.

16 זה הינ

שיתח 2 רהג 3 שהכס 3 ג'א 2 ג'א 3 ב'ין ג'א 2 טובה הרצל 2 א'אן ג'א 2

1/1000 1/1000 1/1000 1/1000 1/1000 1/1000 1/1000 1/1000 1/1000 1/1000

מחלקת הקשר ניו-יורק		דף: 1
טופס מברק		מחור: 4
דחיות:	מ י ד י	
סוג בטחוני:	ש מ ר	
תז"ז:	021700	א ל :
נר :	00075	ד ע :
15 11		מאח :
מנהל מצפ"א, לשכת שה"ח, לשכת רה"מ		
השגריר, וושינגטון		
סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק		

המצב בשטחים.

- מאז הבחירות רוה"מ בנושא מדיניות היד המרכיזה ותשובת הנשיא הרצוג לשינדלר (אותה הפצנו לכל הארגונים היהודיים) אנו חשים כרגיעה בגל הביקורת במגזר היהודי נגד ישראל. הודעת מוריס אברם קיבלה תפוצה מירבית בעולם היהודי הממוסד והבלתי ממוסד וידוע לנו כי רבים מהארגונים היהודיים ולא רק הארציים אימצו הקו הנקוט בה. כנתיים אנו עדים גם להודעות נוספות מצד ארגונים יהודיים ארציים המכיעים תמיכה בישראל. (ההודעות בדי"פ היוצא מחר).
- היום (2/2) קיימנו הקונכ"ל והח"מ מסיבת עיתונאים עם נציגי העתונות היהודית. השתתפו 13 נציגי עיתונים שונים. לאחר דברי הקונכ"ל השיבנו לשאלות. היתה כמעט אחידות דיעים בין המשתתפים כי ישראל נכשלה במדיניות P.R. שלה. חלק מהעיתונאים דיברו על "LACK OF AGGRESSIVENESS" ועל היעדר "COUNTER ATTACK" הואשמנו כי כל דבר שאנו אומרים הוא "DEFENSIVE". התעניינות מיוחדת היתה לגבי יוזמת השלום הנוכחית.
- עד כה לא הצליח ארגון הגג הניו-יורקי JCRC לצאת בהודעת תמיכה בישראל, למרות הסיכום בדיון שקיימנו עם צמרת הארגון, בהשתתפות נציגי 59 ארגונים יהודיים. דברתי הבוקר עם מיקל מילר ועם נשיא הארגון לסטר פולק במגמה לזרזם לצאת בהודעה תומכת וברוח הודעת מוריס אברם. JCRC הפועל עם בסיס קונצנזוס טרם הצליח להתגבר על ההסתיגויות מצד ארגונים אחרים המסונפים לו, לסטר פולק הבטיח להגביר לחצו.
- מצ"כ מכתבו של ראש עיריית קוץ' מה-29 בינואר לקונכ"ל בצירוף הודעתו לתקשורת.

מרכזי: אידיד	מרכזי יריד	שם השולח:	2.2.1988	חאריך:
אישור:				

2 1 2 1 3 2
 1. ידית ידית 2. ידית ידית 3. ידית ידית
 4. ידית ידית 5. ידית ידית 6. ידית ידית

00075 / 15
2/4



THE CITY OF NEW YORK
OFFICE OF THE MAYOR
NEW YORK, N.Y. 10007

January 29, 1988

H.E. Dr. Moshe Yegar
Ambassador, Consul General
Israeli Consulate
800 Second Avenue
New York, N.Y. 10017

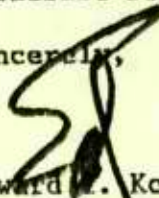
Dear Moshe:

I thought you would be interested in my most recent statement on the Israeli response to the Gaza and West Bank violence.

Notwithstanding denial by some Israeli officials, I believe that the indiscriminate beatings which have been portrayed on television clearly do take place and that they are harming Israel in the United States and elsewhere. My position is that the appropriate response to the uprisings would be arrests, trials and, if found guilty, imprisonments, expulsions and the imposition of curfews. Beatings and undue physical force are simply not acceptable by Western standards. Israel cannot conduct itself in the way its Arab neighbors do. Their standards are not Western and Israel's are. It will take a long time for you to repair the damage.

I wish you well and remain your steadfast friend.

Sincerely,


Edward I. Koch
Mayor

mg
encl.

THE CITY OF NEW YORK

OFFICE OF THE MAYOR

EDWARD I. KOCH

Tel. 566-5090

26-88

For Release:

Monday, January 25, 1988

STATEMENT BY MAYOR EDWARD I. KOCH

The ongoing unrest on the West Bank and in Gaza has brought a new intensity to an old and -- despite the violence -- unchanged dispute. Israel is struggling to preserve its security and to show that it will not bend before threats.

The Palestinians are still struggling to express their grievances. Unfortunately, as they have for 60 years, the Palestinians are still choosing violence. Through all their suffering and despite all their losses, the Palestinians still shun all efforts toward negotiation. In my mind, this is the continuing tragedy of the Israeli-Palestinian dispute. The Palestinians prefer rocks and firebombs in the streets to bargaining at the negotiating table.

Faced with more than two months of disorder, the Israeli Army has been forced to crack down, sometimes using unfortunate tactics. I think the decision to deliberately beat demonstrators and to break into people's homes to beat them is unacceptable. The Israeli Army commander has indicated that he will impose closer supervision of troops on riot control duty to avoid the use of unnecessary physical force.

But I must repeat my concern that the Palestinians apparently prefer confrontation with Israeli troops to negotiation with Israeli diplomats. In the 40 years of Israel's life as a state, most of the few Palestinians who have come forward to negotiate with Israel have been murdered. There is no sign that even now, with international sympathy focused on the West Bank and Gaza, of a Palestinian effort to exploit what is clearly a diplomatic opportunity.

Until they do, Israel will be forced to concern itself only with security and crowd control, not with the ultimate destiny of the territories and their residents. Under these circumstances,

0075 / 15 4/4 (2)

last 38 deaths -- and those likely to come -- could have been avoided, if the Palestinians had taken the first step toward a historic negotiation.

All of those concerned with justice and peace should call on all the parties to renounce the use of immoral force, including terrorism, and sit down now at a table with representatives of Jordan, Israel, Egypt and the Palestinians without prior conditions to predetermine the outcome.

#

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1534

02.02.88 תאריך

יוצא **

שומר

**

**

**

חוזם: 2,1534
אל: לונדון/28, פריס/56, בון/42, רומא/37, בייירס/40, ברזיליה/29,
טוקיו/21, ווש/62, ני/75
מ:-המשרד, תא: 020288, זח: 1642, דח: מ, סג: ש
נד: 9

שמו / מ"י

י.א. 210.02/1426

לונדון, פריס, בון, רומא, בייירס; ברזיליה, טוקיו.

דע: נאו'ם, וושינגטון

הווטו האמריקני במועב'ט. למברקינו הגלוי מהיום.

א. מהשתלשלות המהלכים שקדמו לווטו סביר להניח כי המזכ"ל היה מודע מראש מפי האמריקנים לווטו הצפוי וניסה למונעו ע"י שכנוע מגישי ההצעה להסירה.

ב. העובדה שעושרינים הבלמזי'ם סרבו להסיר ההצעה על אף הווטו הצפוי מעידה על רצון הקיצוניים להביא לעימות עם ארה"ב ולו גם במחיר אבדן ההצעה מתגובתו של אחד מגישי ההצעה למשלחתנו עולה כי הם היתנו הסכמתם לבקשת המזכ"ל בקבלת אישור אש"פ.

ג. פרשה זו המוכיחה עד כמה מועב'ט שבוייה בידי הקיצוניות הערבית והפכה למעשה לכלי שרת שלה, מצדיקה גם את העמדה האמריקנית שבאה לידי ביטוי בהסבר ההצבעה כי אין להפקיד בידי מועב'ט את עתיד המהלכים הדיפלומטיים הרגישים המתנהלים כעת במזה"ת. סביר כי אש"פ היה מעוניין בווטו אמריקני ע"מ לטרפד המהלכים האמריקניים האחרונים ולהקשות על קבלתם במדינות ערב המתונות.

ד. נבקשכם לטעון ברוח זו בשיוותיכם במסגרת החוץ במסגרת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לסכל כבר עכשיו כל מחשבה לחידוש הדיון במועב'ט בדו"ח המזכ'ל בעתיד הקרוב. אם לקיים את המלצתו העיקונו של המזכ'ל עצמו בדו"ח כי יש צורך במאמץ דחוף PROMOTE TO AN EFFECTIVE NEGOTIATING PROCESS הרי שאין שום סיכוי סביר למאמץ כזה להצליח אם מועב'ט אמנם תנסה להוביל אותו. היוזמה המערבית לנוסח מתון כביכול של הצעת החלטה למעשה שירתה האינטרס הערבי הקיצוני השואף להביא לביטול החלטת מועב'ט 242 כבסיס מוסכם יחיד לתהליך השלום וגרמה בסופו של דבר - אמנם ללא כוונה - לאי אישור הדו"ח כולו על היבטיו החיוביים והשליליים כאחד.

א.נ.י. 2

ו.נ.י.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמנ, ארב2, אירא, אירב, אמלט, אסיה, מצפא, משפט

שמור

נכנס **

**

**

**

חוזם: 2,2283

אל:המשרד

מ-:רוש,נר:42,תא:020288,זח:1900,דח:מ,טג:ש

נד:8

שמור/מידוי

אל:מנהל אירומה ב'

דע:השגריר לונדון

דרו מלור.

הלה הופיע אתמול (1.2.88) בהופעה בברוקלינגס. להלן
מדבריו על פי אחד הנוכחים.

הוא דבר רבות בזכות הועידה הבינלאומית. אמר שמה שקורה
בשטחים הוא אתגר לקהיליה הבינלאומית והיא חייבת להתמודד
עם הנושא ולהעלות אותו ברשימת הנושאים שעל סדר היום
(HAVE IT ON THE FRONT BURNER).

ועידה הבינלאומית היא המסגרת המתאימה והיא שמעניקה
את המטריה המתאימה למו'מ ישיר בין ישראל לירדן.

הוא הוסיף שהתרשם קשות ממה שראה ומכן שישראל שולטת
בשטחים מבלי להתחשב בטובת (WELL BEING)
המלשתינאים. הוא יודע ישראל ומחובתו לבקר אותה בכזה.
מלור אמר שעל אש'ם להכין עצמו לגיטימי על ידי קבלת
242, 338 התכחשות לטרור וקבלת זכות קיומה של ישראל.

מלור חלק ציונים למנהיגי ישראל ואמר ששמיר אינו מערביין
בועידה בינלאומית כי אינו מערביין בכשרה טריטוריאליה
ואילו פרט שאומנם רוצה שלום אינו מנהיג בדמותו של
פיט הזקן.

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1947

1. The first part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system (1) as $t \rightarrow \infty$. It is shown that the solutions of the system (1) tend to zero as $t \rightarrow \infty$ if and only if the matrix A is Hurwitz. This result is obtained by using the method of the variation of constants.

49/12/13

2

2/9

This survey is intended to answer two basic questions:

1) Has there been erosion in support for Israel since unrest began on the West Bank?

2) What has been the reaction of the American public to what is going on in the Middle East?

DISCUSSION

On the first question, it seems clear that there has been little erosion in support for Israel. To test this proposition, we compared the results of our recently completed survey with those we compiled when we polled during a period of relative harmony in August, 1981. Those figures are presented to give you a frame of reference for what follows.

On the basic questions of who Americans support, sentiment is overwhelmingly with Israel. Table 1 shows the figures.



49/12/3

3/9

3

TABLE 1

SYMPATHIES MORE WITH ISRAEL OR ARABS?

ISRAEL	ARABS
1988	1988
47%	14%

Moreover, on the question of to whom the United States should give stronger support, Israel retains a significant advantage over the Arab nations.

TABLE 2

TO WHOM SHOULD U.S. GIVE STRONGER SUPPORT?

ISRAEL	ARABS
81 88	81 88
47% 47% 43%	11% 14% 11%

There is also clear recognition that the Reagan Administration is still sympathetic to Israel. Overall, 61% say the Reagan Administration's sympathies lie with the Israelis, while 12% say the Reagan Administration sympathizes with the Arab nations.

The American people continue to believe that the United States' strongest ally in the Middle East is Israel. In 1981, 41% took this position, now 47% say the Israelis are America's strongest ally.

Nor, has there been any increase in sentiment that Israel is the greatest threat to peace in the Middle East.

49/12/3

4/9

4

In 1981, 7% said Israel was the greatest threat to peace in the region. Now, 4% took this position. Forty-nine percent now say that Iran is the greatest threat to peace, and 14% said the PLO is the greatest threat to peace.

Further, Israel is still perceived as the strongest opponent of Soviet expansionism in the region, with 29% taking this position and 31% having offered it in 1981.

Finally, only 3% now said that Israel is the greatest threat to U.S. interests in the Middle East.

So it is clear that Israel has retained its bedrock support with the electorate. Indeed, follow-up questioning shows that there has actually been an improvement in the perception of Israel as a reliable ally of the U.S.

TABLE 3 ISRAEL A RELIABLE ALLY OF U.S. OR DO ITS ACTIONS
THREATEN AMERICAN INTERESTS IN MIDDLE EAST?

RELIABLE		THREATEN U.S.	
81	88	81	88
45%	52%	35%	28%

Also, there is a perception that Israel is a military and strategic asset to the United States. Overall, 57% said this was the case, while 30% disagreed.

49/12/3

5/9

5

Sentiment toward the Palestine Liberation

Organization remains negative. In 1981, 7% were favorable while 58% were unfavorable. Now, 9% are favorable and 51% are unfavorable. Among those that were familiar with the PLO, only 23% said it represents the Palestinian people while, 61% said it does not represent them. Further, only 17% described them as a liberation organization, while 66% said they were a terrorist group. Finally, only 18% said Arafat and the PLO are sincere about wanting to make peace with Israel, and 65% say they are not sincere.

But, despite these feelings, 48% favor the U.S. having direct contact with the PLO and 42% oppose it. Thus, the American people support the idea of negotiations in the abstract, even if those discussions are held with groups they deeply distrust.

Thirteen percent said they wanted a Palestinian state set up on the West Bank and in Gaza under the PLO, while 31% opted for a state federated with Jordan. Twenty-six percent opposed the creation of any Palestinian state.

We also asked those that favor a Palestinian state



6/9

6

49/12/3

federated with Jordan, whether they would still favor it if it meant the state was ruled by the PLO. Overall, 35% said they would favor it, while 53% said they would oppose it.

Responses were mixed on the issue of the role of the settlements on the West Bank and on the impact of a Palestinian state. Thirty percent said that Israeli settlements help protect the country's security while 47% indicated they contribute to greater instability in the region. But, while there is sentiment against the settlements, there is also recognition that a Palestinian state would be a threat to Israel's existence. Overall, 48% said such a state would be a threat, while 32% said it would not be a threat.

There was also a perception that neither side is willing to negotiate. Only 29% said the Arab nations are willing to negotiate directly with Israel, while 44% indicated they would not be willing to negotiate. However, the American public also believes that Israel is unwilling to negotiate with the Arab nations. Thirty-five percent said they are willing to negotiate and 40% said the Israeli's are not willing to negotiate.

49/12/3

7/9

7

We then presented the facts as they exist, with the Arabs refusing to negotiate unless the PLO is part of the process, and the Israelis refusing because of the PLO's call for Israel's destruction. Given that information, 43% said Israel should negotiate with the PLO and 46% said they should not.

We then turned to the unrest on the West Bank. We found that there was widespread recognition that there has been violence, and blame for it is placed on the PLO. To be sure, there is some sense that the Israeli reaction has been too extreme. But our sample does not believe the problem is Israel's alone or that the unrest is caused by legitimate grievances of the West Bank and Gaza Strip Arabs.

Overall, 72% have heard about violence and unrest in the Middle East, and 52% could point to the conflict on the West Bank and in Gaza. Thirty-six percent said Israel's reaction to the demonstrations has been too harsh, 12% said it has not been harsh enough, and 29% indicated it was appropriate under the circumstances. Twenty-three percent had no opinion.

Responsibility for the unrest lies with the PLO,



8/9

8

49/12/3

according to our sample. Overall, 43% said they were responsible, while 16% each chose Israel and the West Bank Arabs.

Thirty-three percent said the West Bank Arabs were demonstrating because they have legitimate grievances against Israel, while 39% said they have been mobilized for political reasons by the PLO. Further, 15% said responsibility for the Palestinians is Israel's alone, while 56% said it was the responsibility of both the Arab states and Israel.

There was a consensus(78%) that an international peace conference should be convened. Only 15% opposed this idea. Also, 74% of those who favor the idea believe the PLO should be invited to participate, while 24% oppose the idea.

Finally, 49% said the United States did the right thing in voting for a U.N. resolution condemning Israel for its deportation of 9 Palestinian Arabs, while 33% said the U.S. did the wrong thing in voting to condemn Israel.



Penn + Schoen Associates

9/9

49/12/3

9

ABOUT THE SURVEY AND THE FIRM

The survey was conducted by Penn & Schoen Associates, Inc., a national public opinion research firm between January 20th and January 24th, from our central telephone facility in New York. A total of 810 interviews were conducted with a randomly selected sample of Americans. The level of error for the survey is plus-or-minus 4.5%.

Penn & Schoen Associates is a nationally known research firm that has worked for candidates such as former Vice-President Walter Mondale, Senator Edward Kennedy, Senator Daniel P. Moynihan, Senator Jay Rockefeller, Senator Frank Lautenberg, and 20 members of the House of Representatives.

The firm has also worked for a wide variety of corporations including Texaco, Amerada Hess, Philip Morris, Pepsico, General Foods, and Citibank.

כ ו פ ס ת ב ר ק

דף 1 מחור 8 דפים

סווג בסחונני אלו'

דחיסות מ"צ'

חאריד/ז"ח

מס' מברק

סגירות ישראל / ווסינגטון

המשכר

069

1/8

"
מזבא, אמצ
צע: לשכר וה"

זהו הקטעים הוונטאיים מזבא של המכור היום :

TESTIMONY OF SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ
BEFORE THE HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE
2172 RAYBURN BUILDING

10:10 A.M. EST
TUESDAY, FEBRUARY 2, 1988.

קונארים-טגאנא

שלהי ההג' 3, שיהכס, לנא, גאנא, וליכא, אגב, ים, אגב, כיוס
ואגב, כיוס, אגב, ואכיס, אגב, הסכרה, אגב, אגב, אגב
אגב, אגב, אגב, אגב, אגב, אגב, אגב, אגב

2

2/8

69

2/8

REP. HAMILTON: Thank you very much, Mr. Secretary. We'll proceed under the five-minute rule. Mr. Secretary, there are a number of reports in the paper this morning about a fresh approach by the United States to the Middle East, and I noticed in your statement on page 13, you've got a

rather intriguing sentence, saying that you want to focus less on procedure and more on substance. There were reports that the American proposal includes accelerating the peace process, and providing for limited self-rule, and local elections in the occupied territories within months, and then final negotiations as early as the end of this year. I know that you have been very concerned about this, and I'd be interested if you would give us a report on how you see the situation today in the Middle East, particularly with respect to the West Bank and Gaza, and tell us what you can about this new diplomacy.

SEC. SHULTZ: First of all, what we feel in our contacts, which are constant, in the area, is a -- perhaps a greater willingness to think afresh about what might be done. So that gives you something to work with, an opportunity.

Second, what we see is that for quite some time now, the discussion of what should be done has been dominated by arguments about procedure. And on the one hand, there is the approach of saying we should have direct negotiations -- a procedure. On the other hand is the statement that we should have an international conference to somehow grapple with these matters -- once again, a procedure.

As we have worked at these procedures, and observed that they don't -- it doesn't seem to go anywhere, we've asked ourselves increasingly why. And the reason, in part at any rate, seems to be that those who resist an international conference do so out of a concern of what might happen at an international conference; that it would be populated by countries that would have a different view -- a drastically different view of what should happen than on what you might call a "bipartisan basis," people in Israel might think.

And so what you would get out of an international conference is proposals that would be, from that standpoint, extreme, not workable, and a big sort of an unsatisfactory discussion that would go nowhere, but lead to more rancor and more difficulty. So, so to speak, for substantive reasons, to an international conference.

3/8

69

On the other side, there is clearly a feeling that, "To go into direct negotiations, where would I go? If there is a policy that says there should be no change, then what is there to be negotiated about? And if I enter into direct negotiations, I will be entering into something that substantively won't go anywhere."

3/8

Whether these views are justified or not, they are real, and they result in a lack of ability to move procedurally in a positive direction. And the reason being, in a sense, curiously, on both sides, a substantive reservation about whatever the procedure is they're being urged to go in for.

So we have said to ourselves, perhaps what we should do now is think harder about substance, and to engage the parties in discussion of substance, perhaps to try to find a new blend of ideas that have been around. And if we can see some mutually shared set of principles that would represent substance, that might relax people's attitudes a little bit about procedures because they'd have a little clearer view of where they are going. We've discussed that approach, and we've found a receptivity to it. So we have discussed ideas about what that new blend might be.

And obviously, you've got two things that you're talking about. On the hand, you're talking about what conceivable ideas are there for a resolution of this conflict that would go in place and last? And also, what ideas are there, recognizing that the former will

take quite a while to work out, even though you could presumably start quickly on it, what ideas can we put forward

that might result in a sharp change in the nature of life on the West Bank and Gaza insofar as the ability of the residents to have a greater sense of political control over the way they live. So we've looked at these two things, and we have tried to find a blend, substantively and procedurally, that works at them in some related way. And we've been discussing this. We discussed it. We worked at it ourselves. We've discussed the subject extensively with President Mubarak and his colleagues, particularly the Foreign Minister, Mr. Meguid, when the Egyptians were here -- very worthwhile discussions, thoughtful discussions. We have discussed it with representatives of the government of Israel of course. And last weekend we asked Ambassador Phil Habib to make a trip to Amman, and he had a lengthy discussion there with King Hussein and King Hussein's colleagues, primarily Prime Minister Rifa'i. It may be that Ambassador Murphy will take a quick swing around again to work on these ideas.

4/8

69

4/8

And so that's where we stand. I -- we are genuinely trying to find something that would be good and that would bridge across. So that to that degree I would just as soon not try to go into detail about what the substance of these things is, because we're trying to work something through and we are listening and shifting and working with people in a straightforward way. Bits and pieces emerge that aren't necessarily expressing in a comprehensive manner what we're trying to do, but that's basically what we are proceeding with. And of course, all of this has the implication in that, if we can find something that allows us to get going, then the United States will be willing to engage itself heavily and commit time and resources to this effort. And we have said that we'll do that. And that possibility, I might say, is very widely welcomed.

REP. YATRON: Thank you. Thank you, Mr. Chairman. Mr. Secretary, has the Administration advised the Israelis about their security measures in the West Bank and the Gaza? And if so, have you seen any indication that the Israelis have adjusted their methods of dealing with the demonstrations to minimize physical injury against the Palestinians?

SEC. SHULTZ: We have expressed ourselves privately to our friends in the government of Israel. We have expressed ourselves publicly about certain methods of dealing with these disturbances. And we have taken part in the UN Security Council debate and we have

voted against the deportations that were undertaken. Our feeling is those people belong in jail, not deported.

But we also recognize that Israel has a very tough problem on its hands, so we're trying to be a good friend and counselor that gives our views, but also stands with our friends. We have come to feel, having said our piece at the United Nations and had their vote, that that's enough for now. And the United Nations Security Council's continual voting on this is not productive. And for that reason, we found ourselves vetoing a resolution yesterday that others supported. But we think that we need to be clear in our view, and helpful in our comments, but work the situation directly with the Israelis.

I might say that no doubt, the government of Israel pays perhaps more attention to its own citizens who have been raising questions about methods used. And so, as is usually the case in a vibrant democracy, it's the folks at home that you hear from that you pay attention to. And, those voices have been speaking.

69

5/8

REP. LEACH: With Iran-gate episode, there seemed to be a breakdown of chain of command. This week there's a new issue that's arisen surrounding the Attorney General and the pipeline in Iraq. And without commenting on the legality or illegality that may or may not be evident, one of the questions is chain of command and where foreign policy decision-making is made. It's reported today in the Washington Post that the Attorney General wrote a letter to Mr. Peres suggesting that NSC, Mr. McFarlane, should handle all discussions on this issue. Can you tell me, is that normal chain of command in the foreign policy decision-making process? Was the State Department, at any point, asked to comment upon that particular letter or any other contacts with regard to this particular pipeline incident?

5/8

69

SEC. SHULTZ: My direct knowledge of this matter is somewhat limited because when I took office I sold what assets I had, resigned

from all private associations, put those assets in a blind trust so I wouldn't know about what ownership they had. And then I took one further step to ensure that there couldn't be any possible question about my own activities, even though I had no connection at all with my former company. I signed what lawyers seem to call a "recusal letter" that went to the legal advisor to the State Department and to the Deputy Secretary saying that if anything came up that in any way involved my former company, it should be diverted from my attention, and it would be handled by some other appropriate official in the Department -- that is, it doesn't go out of the Department, it just doesn't come to me.

So, I'm not your best witness on what departmental activities there were in connection with this pipeline, but I imagine that there were some considerable amount.

REP. LEACH: Could, as a member of the Committee, could I request that the Department of State provide this Committee what information it has about this issue, and what involvement in played, in particular in regard to the letter that Mr. Meese sent the then Prime Minister of Israel.

SEC. SHULTZ: Well, let me record your question. And I need my

legal advisor and so forth. There is a special prosecutor investigating things, and just how all of this is to be handled, I don't know. But obviously, we want to be responsive to the Committee in a proper way.

REP. LEACH: Thank you.

6/8

REP. BERMAN: Thank you, Mr. Chairman. Several questions, Mr. Secretary. First, did you or the administration authorize or ask Bill Clark to go to Iraq in the summer of 1985 on behalf of the administration? 69

SEC. SHULTZ: Well, you're hitting me with something out of the blue, and it's not -- 6/8

REP. BERMAN: All right.

SEC. SHULTZ: Not that I can recall, but I don't -- I --

REP. BERMAN: This is after he has already left government and he is in the private sector. A special mission.

SEC. SHULTZ: I don't know of any such mission, but I don't want to say off the top of my head something like that. You're hitting me absolutely blind about something in 1985. I don't know.

REP. BERMAN: Okay. I mean, I don't know either. Otherwise I -- that's why I asked.

SEC. SHULTZ: Well, I can look it up.

REP. BERMAN: I'll stick another question from up in the sky. Actually, it would be helpful if -- I would be interested in knowing -- at that point I was involved in some legislation with respect to Iraq, and had some conversations with Mr. Clark, and I would be interested in knowing if he was sent or asked to go to Baghdad at that time on behalf of the administration. I assume --

SEC. SHULTZ: There was a time -- and I don't place it in time -- when we were working with Iraq to normalize our relationship and have an exchange of ambassadors, and re-establish that. And we did. I don't remember the exact date when that happened. But we worked on that. A number of people went to Iraq, and I met with their foreign minister in New York, one of the first things in 1982. And gradually that evolved. But whether Mr. Clark played any part in it, I don't recall.

REP. BERMAN: Has the administration submitted a Javits list, a list of arms sales that it complicates the possibility of submitting to Congress for the 1988 calendar year?

SEC. SHULTZ: Well, we do that regularly, in compliance with the requirement.

REP. BERMAN: Has --

SEC. SHULTZ: And I don't know that one -- I don't know whether one has been submitted yet or not.

REP. BERMAN: Did General Rogers (?) know? I mean --

SEC. SHULTZ: I don't know.

7/8

REP. BERMAN: -- does the Department know?

ASST. SECRETARY OF STATE FOX: (Off-mike.)

SEC. SHULTZ: What?

69 7/8

SEC. FOX: (Off-mike.)

SEC. SHULTZ: Assistant Secretary Fox says that it'll be delivered in a matter of days, but it hasn't been delivered as yet.

First of all, with with regard to the meetings that our government held with President Mubarak. Are you in a position to let us know the extent to which agreement may have been reached between us and President Mubarak on any of the proposals that he presented? And what role we may be expecting of him with regard to

the unfolding events in terms of moving toward a more active peace initiative in the region?

SEC. SHULTZ: What happened with President Mubarak and his team that came here was a rather intense discussion over a period of the three days they were actively here. And of course, he had advanced some proposals, and we talked about them. We had some ideas that we shared with him.

I think the most -- one of the most important things to President Mubarak was, will the United States really engage in this, if there seems to be something to do. And the President told him and I told him that the answer to that was a very clear "yes," and I think that was a matter of great importance to him.

We discussed the question of the process that we need to go through in developing our ideas. His comments were and Mr. Meguid's (?) comments were very welcome and thoughtful. So, it's part of the evolution of an approach. We had had rather lengthy discussions with representatives of the government of Israel just before he arrived. So, we are able to draw on that. And then, we had the discussion with King Hussein and Prime Minister Rifa'i last weekend through Ambassador Habib, and we will want to touch base with others in the area such as Syria and Saudi Arabia, and of course, back to Israel as a country that is at the center of this.

So, that's what we're in the process of doing. And as to specific things that might have been agreed or disagreed and so on, I really think what we're trying to do is evolve something that people can support and we aren't quite there yet. And so, I think it's better not to get into the pros and cons of some particular thing.

8/8

REP. LEVINE: Just in terms of the framework or the parameters, the press reports of both President Mubarak's statements recently and King Hussein's statements over a long period of time, appear to indicate, both from the King which is no surprise, but also, from President Mubarak, an apparent rejection of the Camp David process in terms of the West Bank and Gaza. Is that an accurate reading, 69

8/8

and if it is, how does that impact what we can, and can't do in terms of a follow-on process?

SEC. SHULTZ: Well, King Hussein, as is well-known, feels he was not ~~included~~ in the Camp David process and he rejects it -- it's not his process. And so, if you go to him and say, "How about getting involved in the Camp David process?" he says, "I've already answered that question a million times. Think of something else." So, we have to think of something else.

And by the same token, there are other approaches that have been rejected, so let's try to formulate things. I have said what we -- what we need is a new blend of ideas that are there. There are lots of good ideas around, and so, we want to find a way to pull them together, perhaps in a little different way, in a manner that will have some appeal to people and then be able to push forward -- that's what we're about.

And it's partness

that I had in mind, in saying that we conclude that if we -- we've had so much emphasis on process, that substance has maybe gotten too little attention. And if we're going to get people to have confidence in a process, they have to have a better idea of what the substance might be. So that's basically what we're trying.

REP. LEVINE: This may be process also, but there were some press reports not long ago of suggestion, I believe of yours, to both Shamir and Hussein, that the Reagan-Gorbachev summit be used as a framework. And I was wondering if there was anything still potentially viable in your opinion in the context of a subsequent Reagan-Gorbachev summit, and if you could review with us what your suggestion was and how it was responded to, if that's constructive.

SEC. SHULTZ: Well, we haven't made any comments on the effort we made before the summit meeting, and I don't particularly think it's worthwhile to do it now. Whatever it was, it didn't work. So that's over, and we are now trying to, as I said, get a new blend of substance to put with another appraisal process, and see if there's something we can move forward with.

REP. LEVINE: Well, I wish you well on that, Mr. Secretary, and I think that you will receive a great deal of bipartisan support on

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1177

38742

תאריך: 2.88

דף 1 מתוך 5

עותק 3 מתוך 32

טודי ביותר

נכנס

חוזם: 2,1177

אל: המשרד

מ-: רוש, כר: 39, תא: 010288, זח: 2000, דח: מ, טג: סב

נד: @

טודי ביותר/מידוי

אל: טמנכ'ל צפ'א, מנהל המרכז

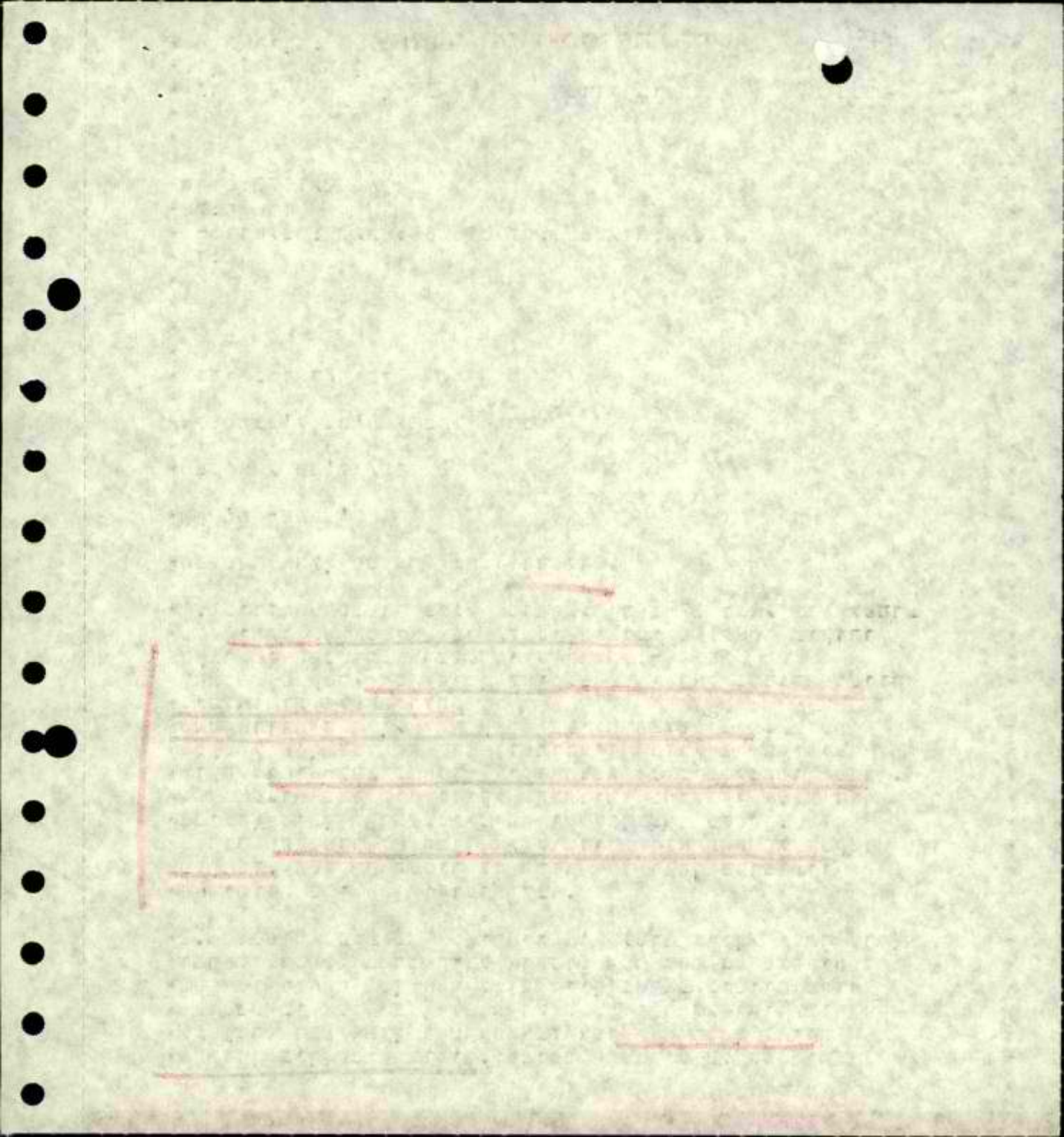
מצפ'א, ממ'ד /טרב 2

מקש'ה -משהב'ט

הנסטור ארלן ספקטור, אסד והשלום.

1. ביוזמת הסנטור נמגש עמו השגריר ב-27 דנא, כדי לשמוע על שיחתו עם הנשיא אסד לפני כשבועיים (לאחר ביקורו הקצר של הסנטור בארצ). עיקר המסר: להערכת ספקטור, אסד מוכן להיפגש עם ישראל במסגרת ועידה בינלאומית ולשאת ולתת עמה אודות הגולן, ללא קשר לעשייה הפלסטינית. לועת ספקטור, אין לנו מה להפסיד מוועידה כזו, כי הרי ישראל חזקה, ואיש-לרבות אסד- אינו מצפה שנכניס לפתרון כפוי. גם במסגרת כמו דיוקדיוק, שהטוימו בחילוקי דעות ואן במיצוץ ניתן לקדם עניינים ויש לתן ערן כלשהו. עלה בברור שהסנטור לא הבין את הזקורות ולא תהה על קנקנו של אסד. השגריר הסביר לו מיזה אסד ומתן כוונותיו האמיתיות כפי שהן ידועות לנו.

2. הסנטור נמגש עם אנשי איימא'ק (טוט דיון, אסתר קורץ ומרשל ברכמנ) בטוט קיבל אותנו. מסר להס גם על שיחתו עם אסד ולאחר מכן אמר לטוט דיון בארבע עיניים שהוא משוכנע כי אסד נכון לשאת ולתת עם ישראל, והיות והוא (ספקטור) רכש אמון והערכה אצל אסד הוא מוכן להיות המתווך בין שני הצדדים. לנוכח ההסברים של השגריר



משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 5
ערתק 3 מתוך 32

* הסנטור לא אמר לנו את זאת, בתום השיחה הסתמכה אכזבה
* מסוימת אצל הסנטור.

* 3. השיחה היתה רבת משתתפים, מצד ספקטור נכחו צ'רלי
* בגליאסלי (איש הסנטור בוועדה המודיעין, שנלווה אליו
* בסיוור האחרון לאזורנו), ניל מכינג עוזרו של ספקטור
* לענייני חוץ, ליזה ברגמן עוזרת לעניינים יהודיים ועובדת
* מקומית בשגרירות לשעבר. מצידנו (בנוסף לשגריר) השתתפו
* הציר והח'מ. בתחילת השיחה נכח
* גם דיוויד גר' (מומחה ליחסי ציבור ותדמית), ועוד
* במהלכה הצטרפה גב' נעמי
* ארזנבלט (המייצגת לסנטור בענייני ישראל ומעבירה שיעור
* שבועי לתנ"כ במשרד).

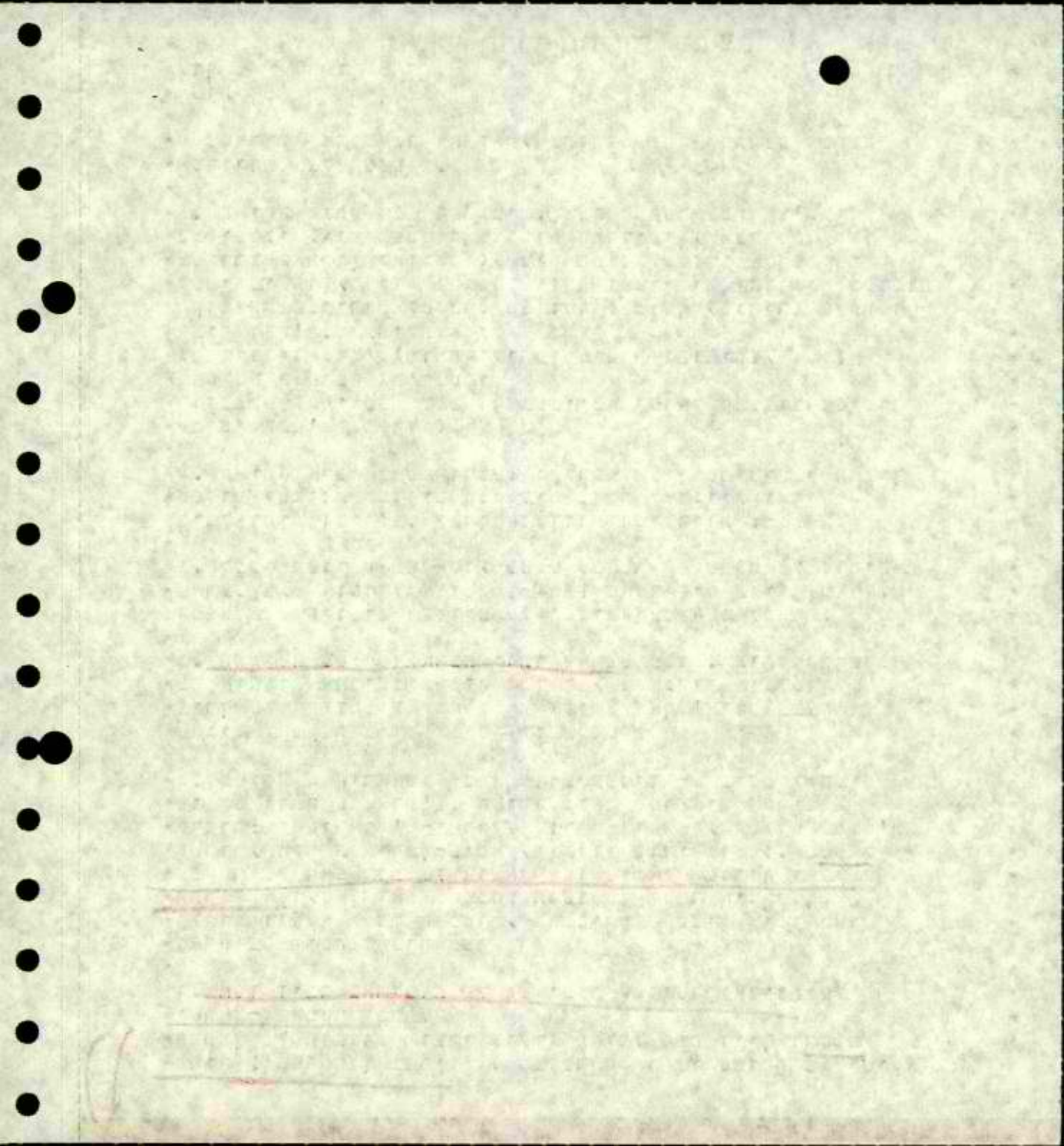
* 4. השיחה ארכה כשעה ורבע. וקלחה למעין סמינר על תהליך
* השלום ועמדות הצדדים הנוגעים בדבר לסוגיות ועידה
* בינלאומית וכיו"ב. להלן הנקודות העיקריות :-

* א. לפני הפגישה עם אסד, כפגש ספקטור עם שה"ח של סוריה
* שארע. פגש אותו לראשונה ב-1984 כאשר היה עדיין מארז.
* הפגש שפע חיוכים והודיע על הפגישה עם אסד למחרת.

* ב. הפגישה עם אסד ארכה יותר מארבע שעות. היתה הראשונה
* עם אישיות אמריקנית מזה זמן רב, והשגריר איגלטון
* בירך על ההזדמנות לראות את אסד על אף 'איום מצעה'
* שהגיע לספקטור ביום הגיעו לדמשק).

* ג. בשיחה הבהיר אסד -כמו שארע לפניו- שרצונם ליחסים
* טובים יותר עם ארה"ב. השיחה גלשה לנושאים אחרים
* לרבות: יחסי ארה"ב-ישראל, סוריה-ישראל, השלום במזה"ת
* הטרור, מלחמת איראן-עיראק, יהודי סוריה ועוד. משטאל
* ספקטור על האפשרות של הנצחת אבו נידאל מסוריה והבקעה
* החוגג אסד, אך דאג להפנות תרעומתו לעבר איגלטון
* ולאוד דווקא לעבר הסנטור, בהסבירו שהעניין אינו משרט
* וארה"ב צריכה להכיר בכך

* ד. אסד דובר באהבה על השאיפות הטריטוריאליות של
* ישראל- מהבהר לפת.
* הסתמך על מובאות מדברי גולדה מאיר, משה דיין ורה"מ
* שמיר ('כשר חוץ במריז'). ספקטור העיר כי עמדות מוליטיקאים



משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מחון 5
ערות 3 מחון 32

משתנות הם נעשים מציאותיים יותר והוא משוכנע ששאיפות
ישראל מצומצמות יותר (ARE LESSER)
-כן. י.ל.).

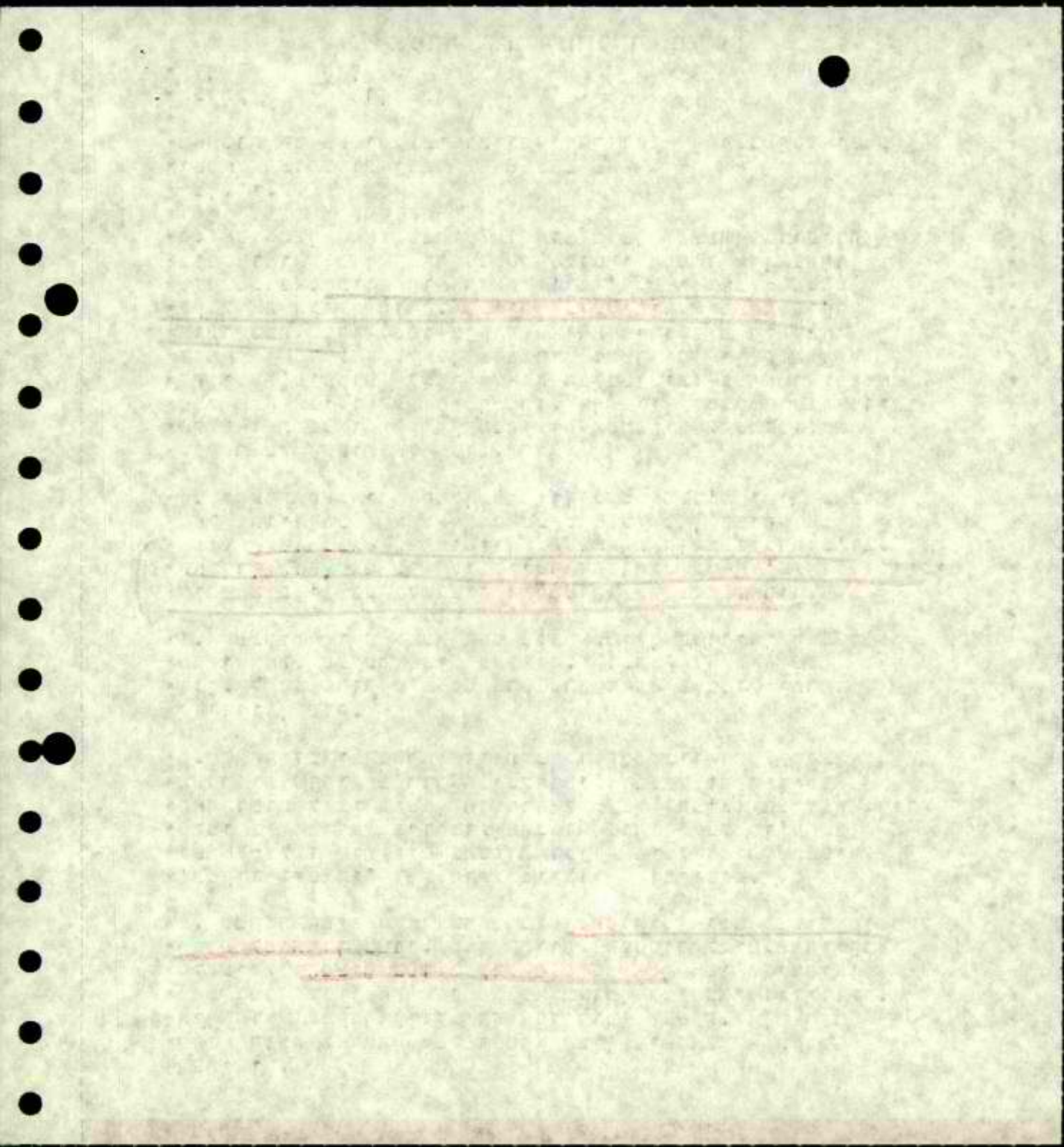
ה. אסד טען שמאז שנת 1970 הוא מוכן להשתתף בורטודה
בינלאומית (כאן העיר ספקט שלדברי מחמ'ד אין בטחון
שזה נכון). כיום הוא רוצה ל'דבר' עם ישראל - במגמה
לקבל את הגולן חזרה. בעיית הפלסטינים אינה מעסיקה
אותו כעת. עוד לפני ביקור סאדאת בירושלים הלה בא
לדמשק ואסד עמד על כך שלמצרים ולטוריה אין הסמכות
להגיע ל'עיסקות' לגבי השאלה הפלסטינית. גם אמר לסאדאת
שבכל אלה שניסו לעשות כן-מתו. אף ציין לספקט שבהלוותו
של סאדאת בסלו חלק רק מנהיגים מערביים (העמדנו את
ספקט על הסעות של אסד).

ז. להערת השגריר שהמלך חוסיון נמנע ממר'מ ישר עמנו
בשל פחדיו מפני אסד, אמר ספקט (על סמן השיחה עם
אסד) שאסד רגיש עם חוסיון כתוצאה מלחץ מצד גורב'וב.
האחרון לוחץ גם על אסד ליישר ההדורים עם אש'מ, והסובייטים
אינם מוכנים כעת להגביר התחשבותו של צבא סוריה.

ז. השגריר ביקש לדעת האם נזכר עניין השוויון האסטרטגי
עם ישראל. ספקט שהיב בשלילה. לדעתו, לא היה טעם
בכך. לאסד ברור שלא ספקט במדע וארה'ב בכלל יתרמו
לשוויון כזה.

ח. לאחר דברי הבהרה אודות נקודות מסוימות (לדוגמא
מעורבות סוריה בטרור הבינלאומי, ובכלל זה הידיעות
האחרונות לגבי פיצוץ מועדון לה- בל לרפ'ג) העיר השגריר
שלמי כל המידע שבידינו, מתנגדת סוריה לכל מר'מ עם
ישראל- לבד שיתקיים במסגרת ועידה בינלאומית שתבטיח
'תפקיד דינאמי' למעצמות, בייחוד הסובייטים.

ט. ספקט העיר שלא התרשם כן ושהסורים אינם מצפים שישראל
תבכש למיתרון במרי. כאן התייחס הסנטור לפיסגת רייקווין
בדלעיל, והמצב כבר לשקול מגע עם אסד - כי הרי הוא
שמע במו אזניו את אסד מתבטא באופן רציונלי וידידותי.
אין הוא (ספקט) יודע מה אסד מוכן לעשות. אך ברור
שהוא רוצה לשוחח עמנו ושהוא מבין שישראל לא תקבל
תבתיבים.



משרד החוץ-מחלקת הקשר

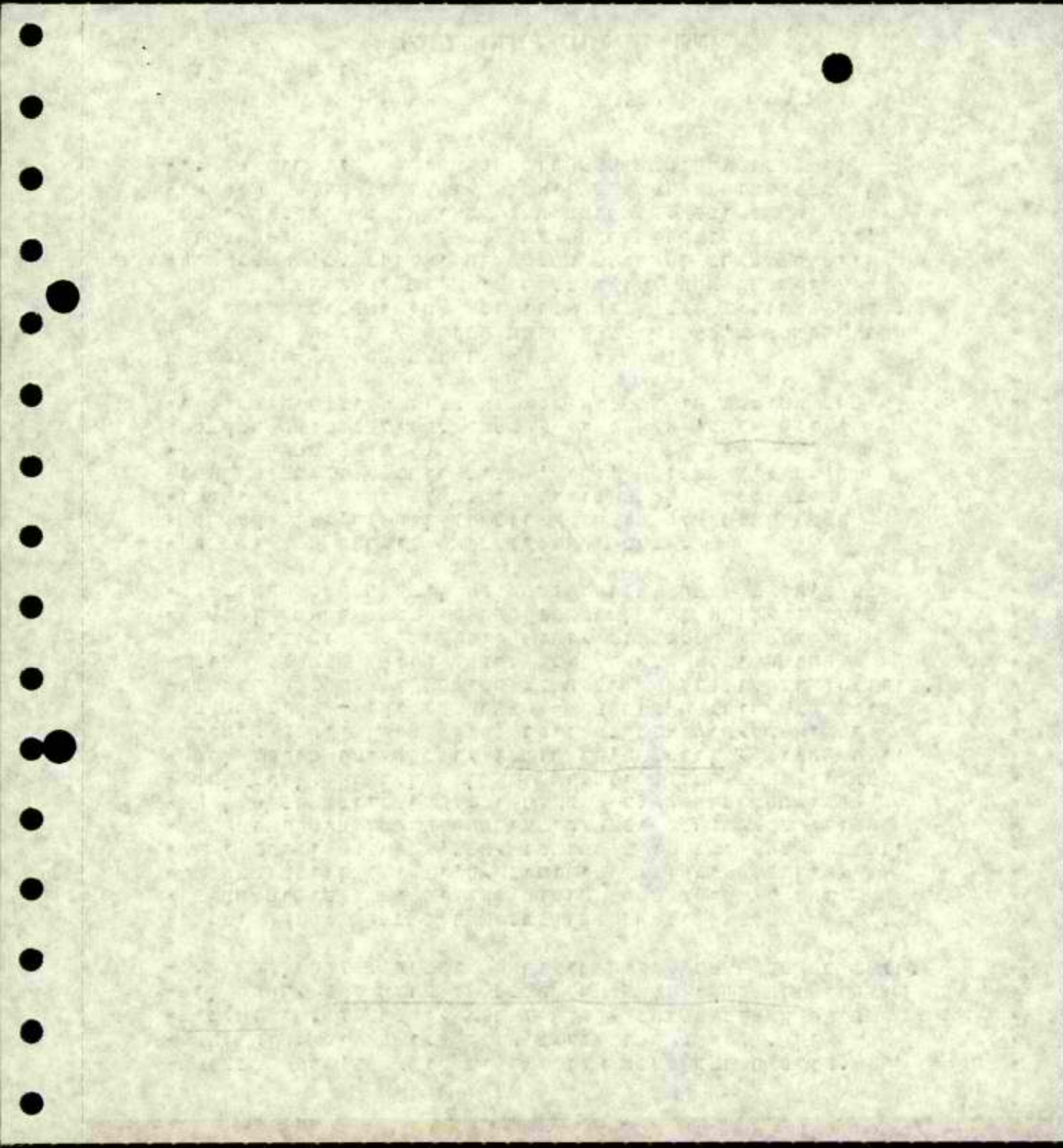
דף 4 מתוך 5
ערתק 3 מתוך 32

1. השגריר ביקש סליחת הסנטור שבשיחתם הראשונה אין
לא אלא לחלוק על דעתו, אך אין ספק שאסד רוצה במתרון
בכפוף, אפילו אם לא יאמר זאת מפורשות. לפי כן הוא
אדורש השתתפותן לא רק של חמש החברות הקבועות במועבי"ט
אלא גם אש"פ. בוודאי הוא נשמע סביר אך ברגע שחוסיון
מעלה האפשרות של מר"מ ישיר עם ישראל תחת המטרייה
של ועידה בינלאומית, אסד יוצא חוצץ נגד דיבורים כאלה.
לא במקרה הגיעו לאחרונה מסוריה פעילי אש"פ עם הוראות
אדמטק (ו-27 מהם בעצרו)

2. השגריר ביקש לדעת אם אסד איש מרשים בפגישה פרטית
וספקטור השיב בשלילה. למעשה, אינו אלא 'בהור רגיל'
(A REGULAR GUY)
ובאן סיפר לו השגריר כיצד 'שיחק' אסד עם קיטינג'ר
ואחרי שעמלו יחד על מסמן מסויים במשך שמונה שעות
אסר לקיטינג'ר שאין לו כוונה לחתום על המסמן ועסק
בהכנתו לשם התרגיל האינטלקטואלי בלבד.

3. נדמה שספקטור הבין את הרמז והורה שתמצא במזה"ת סבון
ומטובן דמאחר שמצב זה התהווה במשך זמן ארוך, זקוקים
למטען ידיעות עצום להבין אותו, הוא מנסה ללמוד את
הנושא על מנת להיות לעזר. מבאן השתנה אופי השיחה
ובאמור הפכה למעין סמינר על תהליך השלום ועמדות הצדדים.
ספקטור ביקש - וקיבל בהרחבה - הבהרות השגריר שגם במישל
קיימות הסתייגויות מקיום ועידה בינלאומית, תנאי שר
החוץ לקיום ועידה כזו, ועמדת רה"מ בכדון, גישת חוסיון
(תוך צידן, שכמובן אין אנו מוסמכים לדבר בשמו ודיתכן
שאין שאנו מעודכנים לגבי כל תנאיו), חוסר התגובה
של הסובייטים לעמדה האמריקנית, כפי שנמסרה על ידי
מרמי ביולי שעבר בג'נבה, ועמדתם כיום כפי שמצאה ביטוי
במכתבם בכדון למועבי"ט, ביורורים לגבי גישת טוריה,
וביתר מידת לגבי חילוקי הדעות בממשלת ישראל מהו
ולגבי תחומי ההסכמה והקונסנזוס הנרחבים אצלנו מאידך.

4. במהלך החלפת הדברים הארוכים האלה, נשאר ספקטור בשלו.
בין השאר, שאל מדוע לא מנסה לראות מה יקרה בוועידה
בינלאומית. להערכתו, ישראל תזכה, נחושה בדעתה ואיתנה
בעמדותיה. היא השיגה רבות בגלל כושר עמידתה. הוא
משוכנע שארה"ב תתמוך בישראל ולא תנסה בצרנה עליה.



משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 5 מתוך 5
עמק 3 מתוך 32

ישראל אינה כמו פקיסטאן המקבלת טיוע רק לאחר דיונים
ארוכים בתנאים. בתום חלק זה של השיחה התייחס ספקט
לנושא הטיוע עבור ישראל על רקע האירועים בשטחים.
העיד שהסנט התכנס מחדש רק לפני יומיים, ומוקדם לשפוט
הלן הרוחות. עם זאת, הוראות חוק ג'ר הן מגבילות מאוד
ונבהיה נאירדים לחשוב שגודל הטיוע לישראל לא יהיה
נושא לדיון השנה.

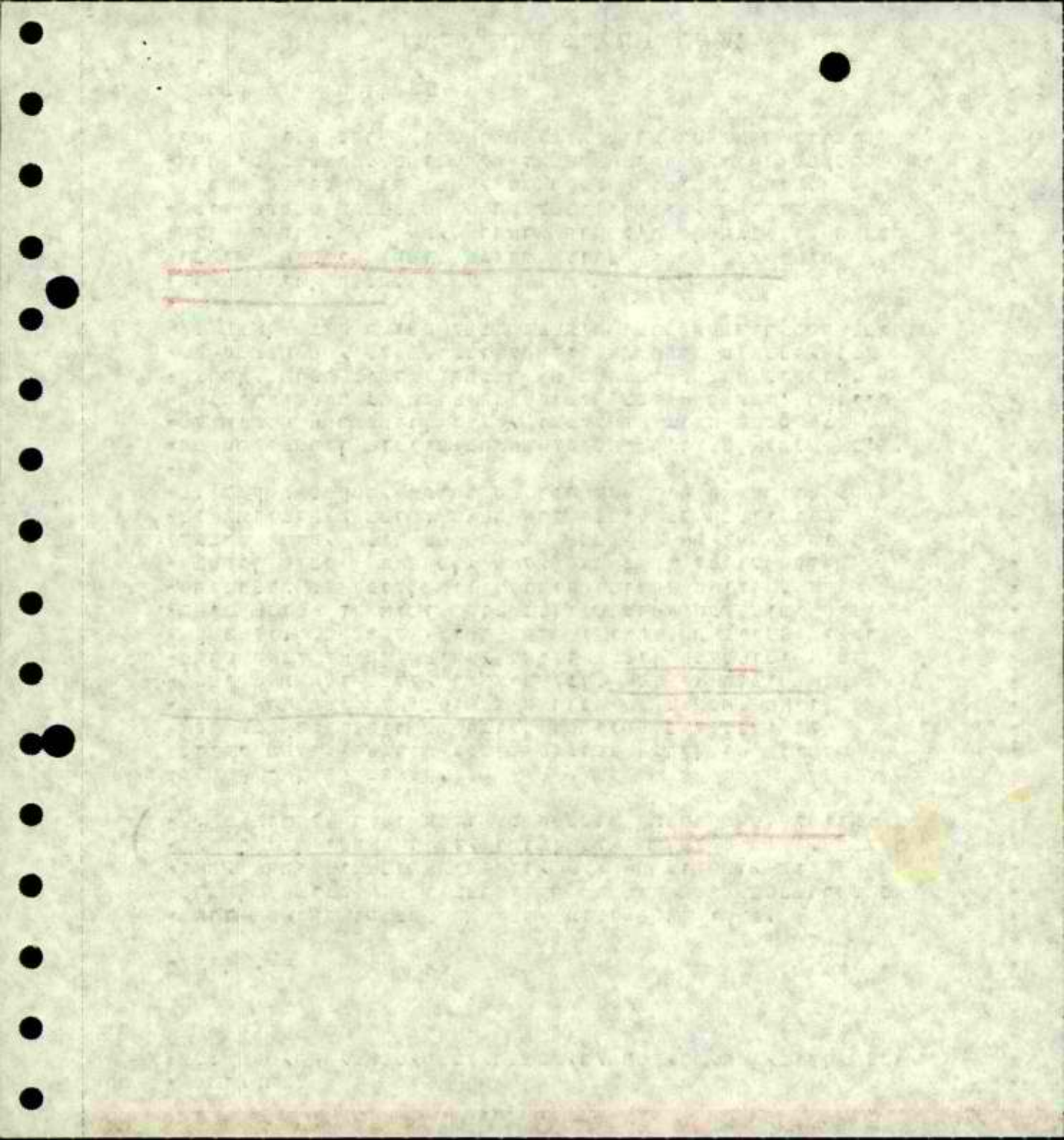
7. מכאן עברה השיחה למצב בשטחים ושרב השגריר מסר בפירוט
על הנעשה שם, על מטרותיו להחזיר את הסדר על כנו, ועל
הצורך המוכר בישראל לתגבר את מאמציו למצוא פיתרון.
השגריר הסביר גם מדוע הגישה של 'צעד אחד תעדי' רצויה
על חימוש אחר פתרון כולל, ובכלל זה גילה הבנה אצל
ספקט לפתרון ביניים בהתאם להסכמי ק'ד עם אלמנט בני'ל.

8. לבקשת ספקט, התייחס השגריר להסדרים האפשריים עם
כל המדינות השכנות. כאשר ארז הצביע על הבעיות
לגבי סוריה, העיר ספקט שמה שמעניין את ישראל הינו
הבטחון שלנו - ואם כן, שאל, האם ניתן לשקול החזרת
הריבונות על הגולן לידי סוריה ופירוז האזור. ארז
השיב שנושא זה אינו דחוף בעוד שהנושא הפלסטיני הינו
אקטואלי. ספקט לא ויתר וחדר לנימה שהתאפיינה גישתו
בחוץ השני לאורך השיחה, באילו העניין הפלסטיני אינו
מעסיק את אסד בכלל, והראיה לכך: אסד לא הזכיר אותנו
במלה או בחצי מלה בשיחתו הארוכה עם ספקט. מאידך
אסד התמקד בדבריו על הגולן והתייחס כאל כנסי ולא
ניידי משלו. השגריר הסכים לנושא הגולן יש קדימות
בדמשק -אן רק בדמשק.

9. כאמור לאחר שיחה זו עם הסנטור התברר שחפץ להיות
מתווך בין ישראל ואסד, ומובן שלא בא על סיפוקו. בכל
זאת, אחרי שיצאנו את משרדו, שלח את עוזרתו, ליוזה
ברגמן שהשיגה אותנו בפרוזדור -רובייה מסר שהסנטור נהנה
מאוד מהשיחה ורוצה להמשיכה במועד שיעוד יקבע.

למדן.==

תפ: שהח,רהח,שהבט,מנבל,ממנבל,ר/מרכז,רט,אמן,בירדן,מצמא,
סממ/ערב2



משרד החוץ-מחלקת הקשר

364

תאריך : 01.02.88

יוצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 2,364

אל: וו/ש, 9/בטחון/5

מ-: המשרד, תא: 010288, חז: 1615, דח: ר, סג: ס

נד: 8

סודי/רגיל

ווש / למדן.

דע: מקש'ח-משהב'ט.

קונגרס ארה'ב 1988: שלך 604.

א. ברכות על מברק הממצה והמאיר ועל הסיכום והתחזית.

ב. להלן מספר הרהורים ומחשבות בעקבות מברק הנ'ל:-

1. סיוע חוץ

א. נראה שהמצב בשטחים ונתן אותותיו בקרב חברי הקונגרס השונים, בין אם הם רצים לנשיאות, בין אם הם מועמדים לבחירות מחדש, וגם בקרב חברים מהשורה (יהודים ואחרים), וזאת בהתבטאויות פרטיות ופומביות כאחד. על אפשרות קיצוץ בסיוע בעקבות האירועים בשטחים שמענו לראשונה מהסנטורים סטיבנס רדמן ודמאטו כאשר ביקרו בארץ, וסיפרו בהקשר של הסיקור התקשורתי האינטנסיבי של המהומות בדרום קוריאה, על הפעלת לחץ עצום על הקונגרס שהביא כמעט לקיצוץ הסיוע לקוריאה. הנושא שב ועלה בפגישת המורשים היהודים עם השגריר ארד בשבוע שעבר, והוזכר ע'י הקונגרסמנים ברני פרנק ומל לוויין. משיחותיכם בשבוע האחרון עם מורשים שונים (ביניהם קוסטאיר ג'ידנסון ואחרים), מתברר יותר ויותר, שהפניות אליהם בהקשר לאירועים בשטחים קושרות המעשים של ישראל לרמת הסיוע.

גם הסנטור קרל לוין ב- 27/1 הביע חרדתו בפני השגריר

DIT²

124

北

Figure 1

漢書

44

ΠΙΣΤΙΣ: 248.5

45: 100\%, 100\%

A-:GKWT-DX:88SDID.TD:2131.TD:C.DS:D

LT: 6

012' \ 56' 5

LUMINOSITY.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ፍ/ዚ/ሰ/ወ/አ/ጥ/ደ/ 88ዓ.፡ ሠረገ ዳዕፊ.

И. ЕГОРОВ ЧЛ. ВЕРХ. ПАЛ. ПАРИЖ. 1927 ГОДИНА

2. 7071 BOEF GEHIEF'D INKOMEN LUGEN BELGE GL'VE:-

1. 0'10 1.15

[illegible]

מחבר: ד"ר יצחק שניידר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לאפשרות העלאת הנושא בסנאט וערעור על רמת הסיוע.

ברור שאוירה כזו עלולה להשפיע ואפילו בטווח הקצר של חודש חודשיים שכן תהליך החקיקה אמור להפתח כבמברק במהלך חודש מרץ. סביר להניח שגובה הסיוע לא יפגע השנה, במיוחד לאור העובדה ש'הפסגה התקציבית' אשתקד הסכימה כבר על המספרים בתקציב ועתה יש להתאימם, אולם אין בכך להתעלם מהאוירה הכללית השורה דוקא בעת תחילתו של תהליך החקיקה.

ב. אל האמור לעיל מתווספת כתבתו של ג'ון גושקו בווינינגטון פוסט מה-30.1.88, המתייחסת פעמיים לישראל בהקשר של ה-FMS וה-ESF והבלטת חלקה הגדול בסיוע ודואגת להדגיש הפגיעה באינטרסים חיוניים של ארה"ב לאור הקיצוצים הצפויים בביטול 42 תכניות סיוע צבאי ב-30 מדינות וביטול תכניות ESF ל-19 מדינות עניות בעולם השלישי.

2. חוק כספי הפנטגון (לסעיף ב'-1) מסכימים עמך, שאחד הערוצים החשובים והעיקריים לקידום האינטרסים שלנו (פיצוי על שחיקה לקידום היצוא הבטחוני), הוא באמצעות חוק כספי הפנטגון. זאת במיוחד לאור הקיצוצים בתקציב הפנטגון בכלל, וכספי המו"פ בפרט, המגבירים הלחץ הקונגרסיונאלי על הפנטגון לבדוק מערכות נשק זרות 'הנמצאות על המדפים' ולרכשן. אולם מאידך אנו עלולים לעמוד גם בפני שתי מגמות בעייתיות:-

האחת - ה-COMMUNALITY שה'פופאיי' כמעט נפל לה קורבן בגלל דרישת הקונגרס עצמו לבדוק מערכות נשק שלא תהיינה בבחינת כפילויות.

השניה - הפרוטקציוניזם - (אליו התייחסת) אשר יכול להתגבר לאור החרפה במצב הכלכלי בארה"ב. כ"כ ניתן להמשיך למנוע תחרות ישראלית גם ע"י שימוש בעיקרון ה-MOBILIZATION BASE, וכך להצר רגלה של ישראל בהקשר הבטחוני כל אימת שיהיה נוח לפנטגון (לזרועות השונות) ולתעשייה הבטחונית האמריקנית.

3. מכירת נשק למדינות ערב
האוירה הנוכחית של דאגה בקונגרס, כפי שבוטאה באזניכם בימים האחרונים, עלולה להחליש את יוזמת ורצון המחוקקים עצמם להיאבק ביוזמות של הממשל וכן לערער על

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עצמת טיעוננו. כדאי שניתן דעתנו לכך גם בהקשר זה.

4. הבחירות לסנאט
אנו שומעים שבנוסף לשלושה סנטורים עוינים שעוזבים את
הסנאט ושיפור במעמדם של ידידינו האחרים בקבלת תפקידים
חדשים (אינווייה), יש מספר מידידינו הסנטורים, הרצים
לבחירות מחדש ומצויים במצב לא קל כמו למשל לאוטנברג,
מצנבאום ויש שמועות אף לגבי מוינהאן.

ג. כל אלה היו בבחינת מחשבות מכאן. מסכימים עמך
האתגר האמיתי ששהאתגר האמיתי שלנו בראש ובראשונה יהיה
לשמור על הקיים הן מבחינת רמת הסיוע והן מבחינת הישגים
שהושגו בתחומים אחרים כמו בחוק כספי הפנטגון, מעמדנו כ-
MNA וכו'. כמו כן מסכימים שיש לחתום בהקדם על הסכמים
(ATBM), ולעקוב אחר יישום וביצוע חוקים ותקנות
שונות שהתקבלו במהלך השנה האחרונה.
יש לקחת בחשבון האוירה הלא קלה המציינת את פתיחת המושב
השני של הקונגרס המאה, ועם זאת לנסות לחתור להשגת הישגים
נוספים, דוגמת השנה, בתחום הבטחוני.

מצפ"א

מג/מס

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, מינרבי, אוצר, דברת

הנהגותיו כפי שהן נראות בלתי נפרדות.

א. תולדות התנועה

התנועה הוקמה בשנת 1905, והיא אחת מתנועות הצעירות והחשובות ביותר בארץ. מטרתה היא להעלות את המודעות הלאומית, ולהתחנך את הנוער, ולהקים את המדינה העברית. התנועה היא אחת מתנועות ה"צעירים" (ה"צעירים"), והיא אחת מתנועות ה"צעירים" (ה"צעירים").

ב. תולדות התנועה. התנועה הוקמה בשנת 1905, והיא אחת מתנועות הצעירות והחשובות ביותר בארץ. מטרתה היא להעלות את המודעות הלאומית, ולהתחנך את הנוער, ולהקים את המדינה העברית. התנועה היא אחת מתנועות ה"צעירים" (ה"צעירים"), והיא אחת מתנועות ה"צעירים" (ה"צעירים").

הנהגותיו

הנהגותיו

הנהגותיו, הנהגותיו, הנהגותיו, הנהגותיו, הנהגותיו, הנהגותיו, הנהגותיו, הנהגותיו, הנהגותיו, הנהגותיו.

**

כנס

שמור

**

**

**

חוזם: 2,895

אל: המשרד

מ-: נר: 5, תא: 010288, זח: 1130, דח: מ, טב: ש

נד: ש

שמור/מיוזר.

אל לשכת שה'ח, לשכת דהמ'י, לשכת שהבט'ח

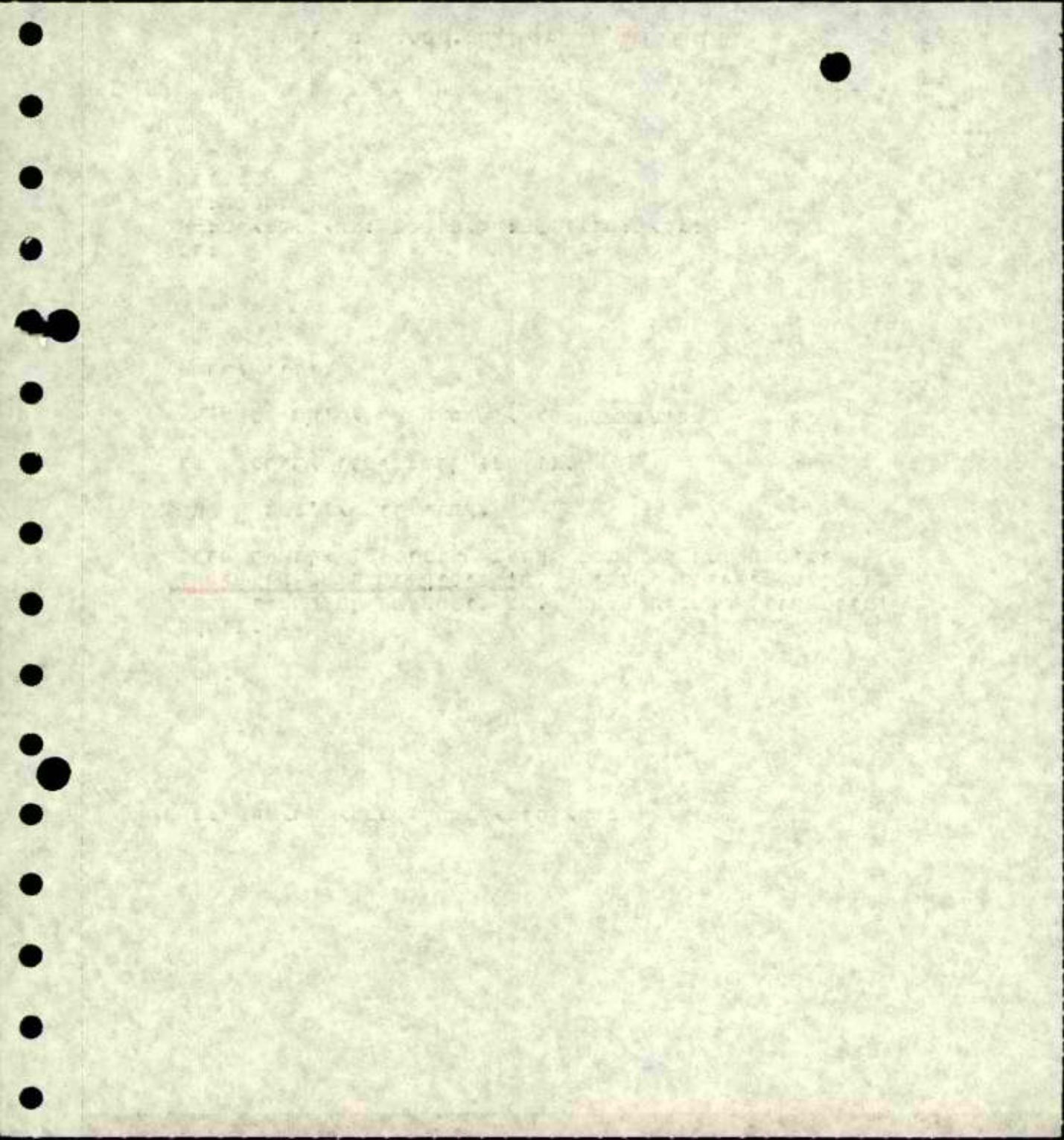
דע השגריר, רושינגטון (נר 1).

מאת הקונסיל, ניר יורק.

ביום ראשון, 31 בינואר בוקר נפגשה קבוצת מנהיגים
להתייעצות עם הנרי קיסינג'ר. קיבלתי דיווחים על פגישה
 זו מפי כמה מן המשתתפים בה. מחשש הולכה ארוכה בדין'
 הקרוב.

יגר.

תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצמא



CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
Pacific Northwest Region
240 Bush Street, Suite 950
San Francisco, CA 94104
(415) 398 4405

הקונסוליה הכללית של ישראל
סן פרנציסקו

סן פרנציסקו
גר: 1
תאריך: 1/2/88
דחיפות-מגל/מירי/מגל

5 ח"ג ①

1/5

אל: י-ם

מאת: סן פרנציסקו

אל: מצפ"א

דע: שגריר/ציר ווש' - (ה'אב)

סמנכ"ל צפ"א

הסברה ווש'

סמנכ"ל הסברה.

מחאות ובקורת כנגד ישראל

1. השבוע הגיעו המחאות והבקורת כנגד מדיניות ישראל בשטחים לשיא. בהמשך לדברי בכנס חקונכ"ל לים לפני כשבועיים, נראה שמעמדנו גם בקרב ידידנו המובהקים ובמיוחד בקרב הקהילה היהודית ממשיך להדרדר. במקביל נפתחה שנת הלימודים בקמפוסים בחסגנות ובפעילות רבת עוצמה של גורמים אנטי ישראלים. בקונסוליה אנו מוצפים בפניות טלפוניות ומכתבים של רבים ובמיוחד של ידידים המוחים על המתרחש.
2. קבוצת פרופסורים יהודים ולא יהודים, רבנים ופעילים מרכזיים בקהילה היהודית חתמו במשותף על עצומה במחאה על המדיניות בשטחים. בין החותמים פרופ' זאב ברינר מברקלי, נשיא אוניברסיטת סטנפורד פרופ' קנדי, פרופ' אייזן ופינקלשטיין (שבטוביסט) מחמלקה ללימודי יהדות בסטנפורד השופט גורדין ורבנים חשוכים בקהילה. כולם ידידים מובהקים של ישראל ופעילים בארגונים ציוניים.
- חמור מכל חיתה הבאתה היזומה של מחאתם לאמצעי התקשורת, אשר הוזמנו, על ידם, להיות נוכחים בפגישתם הפרטית שקבעו עימי. אמצעי התקשורת לא הוכנסו על ידינו לקונסוליה אבל חותמי העצומה ערכו מסיבת עיתונאים מטעמם במועדון העתונות של סן-פרנציסקו. בעצומה הם קוראים ליוזמה חדשנית וערכנית למען השלום, פתרון הבעיה הפלשתינית וסיום "הכיבוש".
3. הפדרציה היהודית של ס.פ. מתכוונת לאשר גם כן הודעה בנוסח בקורתי ומתנצל. עד כה הצלחתי למנוע הודעה בקורתית. קשה לשער לכמה זמן.
4. באוירה זו קשה לצפות לפעולה מאורגנת מטעם ידידנו כאן כנגד הפגיעה המתמשכת בתדמית ישראל כתוצאה מדיווחי התקשורת.
5. הפעילות היחידה אותה אנו מצליחים לעורר הינה של כורדים. כימים אלה עומדות להתפרסם מודעות מטעם "קמרה" אליה יצטרפו גורמים נוספים כולל לא יהודים.

2....

שהיה זהו שיהיה גורם בין גורמים אחרים להסכמה
הפילדל (אולי גורם להסכמה) כפי ש

FEB.01 '88 09:48 CONSULATE OF ISRAEL SANFRANCISCO

P.02

(8) מת'ק 5

2/5

המשך נר מס' 1 סיסטמיס'קו

6. להערכתי אין להתרשם מהצלחותינו להסביר ולקבל תמיכה מקהל המשתתפים במפגשים ובאירועים ובחרצאות כהם אנו מרצים ומתדרכים. השפעתם מוגבלת למספר המשתתפים וכן קשה לסמוך עליה לאורך זמן. מאידך החשיפה המתמשכת של הציבור הכללי והיהודי לדיווחי התקשורת המדיעיים מישראל עושים את שלהם.
7. ניתן לשער כי המחרש כאן עתה יהיה נחלת אזורים נוספים וארה"ב בהמשך.
8. דרושה להערכתי פעילות הסברתית יזומה ומאוחדת בישראל עם אמצעי התקשורת המדווחים משם.
9. לנטה בזה נוסח העצומה.

סלע

FEB 01 '88 09:49 CONSULATE OF ISRAEL SAN FRANCISCO

P.03

3/5

S/M (3)

SFO-1

To the Government of the State of Israel:

As long-standing, committed friends of the State of Israel, we can neither support nor silently accept Israel's recent policy in the occupied territories. Shootings, deportations and, an official policy of beatings and breaking bones violate fundamental human values and Jewish ethical teachings. These practices betray the ideals of the Israel we have long loved and supported.

The current crisis is an inevitable product of occupation. Israel cannot escape the cycles of rebellion and repression that all occupations necessarily breed. The most urgent task facing Israel now is to break this cycle; Israel must mount vigorous efforts to initiate a political solution regarding the territories.

We fully recognize that the Arab countries and the PLO bear major responsibility historically for the plight of the Palestinian people. But while we must not ignore history, what we need now is to confront the present realities.

We also recognize Israel's difficulty in finding partners for negotiation among the Arabs. The current policies, however, hardly encourage the peacemakers; instead, they swell the ranks of the extremists. Israel must recognize the reality of Palestinian aspirations and act to promote, instead of preclude, a legitimate leadership in the territories.

Israel cannot absorb the Palestinians of the West Bank and Gaza and remain democratic, Jewish and secure. The only viable solution is a negotiated territorial compromise that addresses Palestinian grievances and dissipates deepseated mutual distrust.

There is now no acceptable alternative to a bold Israeli initiative for negotiations, a dramatic new policy that can rescue Palestinians and Jews from the hopeless abyss of ever-increasing brutality. Israel has proven in many other fields that will and imagination can overcome the most intractable obstacles.

The Jewish tradition urges the vigorous pursuit of peace and justice. This work is surely not Israel's alone to pursue, but neither is she free to desist from it.

X

5/11N (4)

4/5

SFO-1

Signatures

Prof. Elie Abel, Communications, Stanford
~~Prof. Robert Alter, Hebrew and Comparative Literature, UC Berkeley~~
Prof. Kenneth Arrow, Nobel Laureate in Economics, Stanford
Rabbi Joseph Asher, San Francisco
Rabbi Martin Balonoff, Berkeley
Prof. Eugene Bardach, Public Policy, UC Berkeley
Rabbi Allen B. Bennett, San Francisco
Rabbi Michael Berenbaum, Marin County
Prof. Stanley Berger, Engineering, UC Berkeley
Prof. Michael Bernstein, English, UC Berkeley
Prof. David Biale, Jewish Studies, Graduate Theological Union
Rachel Biale, MSW, Berkeley
Simon J. Blattner, San Francisco
~~Prof. William Brinner, Near Eastern Studies, UC Berkeley~~
Joel Brooks, San Francisco
Prof. Robert McAfee Brown, Graduate Theological Union
Rabbi Ari and Joy Cartun, Palo Alto
Prof. Seymour Chatman, Rhetoric, UC Berkeley
William Coblentz, attorney, San Francisco
Carol Cosman, Berkeley
Hope Dean, MSW, Berkeley
Laurie Zoloth Dorfman, Berkeley
Rabbi Dan Dorfman, Berkeley
Dr. Bruce and Sandra Edwards, San Francisco
Prof. Arnold Eisen, Religious Studies, Stanford
Sanford Elberg, Graduate Theological Union and UC Berkeley
Margo Feeley, Berkeley
Prof. Malcolm Feeley, Law School, UC Berkeley
Prof. Mary Felstiner, San Francisco State University
Dr. Robert M. Fisher, San Francisco
Jennifer Freeman, MSW, Berkeley
Lynn Franco, MSW, Berkeley
Molly Freeman, Oakland
Prof. Lawrence Friedman, Law School, Stanford
Seymour Fromer, Berkeley
Prof. Victor Fuchs, Stanford
~~Prof. Amos Funkenstein, Jewish history, Stanford~~
Lawrence Goldberg, attorney, San Francisco
Dr. Douglas E. Goldman, San Francisco
Rabbi Marc Golpin, Berkeley
Dr. Avrum Gratch, Berkeley
Prof. Stephen Greenblatt, English, UC Berkeley
Ellen Greenblatt, Berkeley
~~Justice Joseph Grodin, Hastings Law School~~
Prof. Samuel Haber, History, UC Berkeley
Prof. Sondra Herman, History, De Anza College
Michael J. Herz, PhD, Berkeley
Jody Hirsh, Berkeley
Michael A. Jacobs, attorney, San Francisco
Prof. Sanford Kadish, Law School, UC Berkeley
Rabbi Yoel Kahn, San Francisco
Prof. Noel Kaplowitz, Political Science, UC Davis

3 .for
new

X

FEB 01 '88 09:50 CONSULATE OF ISRAEL SAN FRANCISCO

P.05

S, IN (5)

5/5

SFC-1

Mollie Katzen, Berkeley
Deborah Kaufman, Albany
Nate Kaufman, DDS, Berkeley
Rabbi Stuart and Vicki Kelman, Berkeley
Dr. Donald Kennedy, Stanford University
Robin Kennedy, Palo Alto
Miriam Levy, San Francisco
Marian and Harry Lewenstein
Jack Love, Berkeley
Naomi Lowinski, LCSW, Berkeley
Prof. Gary Marx, Behavioral Science, Stanford
Prof. Daniel Matt, Jewish Studies, Graduate Theological Union
Prof. Arnold Meltner, Public Policy, UC Berkeley
Prof. Jacob Milgrom, Near Eastern Studies, UC Berkeley
Prof. Jo Milgrom, Jewish Studies, Graduate Theological Union
Prof. Robert Mnookin, Law School, Stanford
Mildrid and Mel Mogulof, Berkeley
Prof. Gabriel Moses, Italian, UC Berkeley
Yael Moses, MS, Berkeley
Raquel H. Newman, San Francisco
Eda Pell, Marin County
Harvey Peskin, PhD, Berkeley
Tsiporah Peskin, MSW, Berkeley
Judge Stuart R. and Lee L. Pollak, San Francisco
Prof. Robert Price, Political Science, UC Berkeley
Naomi Richman, LCSW, Berkeley
William Riese, PhD, Berkeley
Fred Rosenbaum, Berkeley
Prof. Edward Rubin, Law School, UC Berkeley
Dan Saffran, PhD, Berkeley
Prof. Lee Shulman, Education, Stanford
Robert Suczek, PhD, Berkeley
Nancy Tamler
Rabbi Gary Tishkoff, Berkeley
Rosabelle Tobriner, San Francisco
John Trevisano, PhD, Berkeley
Morni Trevisano, PhD, Berkeley
Paula Wagner, Berkeley
Judith Wallerstein, Social Work and Law, UC Berkeley
Prof. Robert Wallerstein, Psychiatry, UC San Francisco
Howard Wexler, attorney, San Francisco
Rabbi David White, Marin County
Prof. Aaron Wildavsky, Public Policy, UC Berkeley
Jerry Yarrowitz, Oakland

✱

בלתי מסווג

בוסטון

מברק יוצא

1/6

בוסטון	
2	נר
1.2.88	תאריך
רגיל	דחיפות

אל: מנהל מצמ"א, הסברה
דעו וושינגטון - נר 1 (הוצדק)

עצומת יהודים

קבוצה בה 58 יהודים מרביתם נכבדים וידועי שם חגישה לנו עצומה
המופנית לרח"מ ולשר החוץ.
אח העצומה יזם סניף ירדני "שלום עכשיו" אך כפי שחראו חתומים
עליה אחדים מעמודי החוץ באקדמיה היהודית כאן.
העמדות המובעות בעצומה אינן משקפות את עמדת הממסד היהודי אך
עקב משקלם הציבורי של אחדים מהחותרים אני מבקש להביא לשיקולכם
האפשרות שתשוגר תשובה לפחות לאחד מהם ואנו נדאג להפצתה בין שאר
החתומים (אולי לרוזובסקי או לגולדמן - שה"ח פגש את שניהם
בביקורו האחרון בבוסטון).
אגב, נציגי החותרים הגיעו לנציגות בליוויית התקשורת.
כוונתם המקורית הייתה לארגן גם הפגנה אך הצלחנו להניאם מכך.
אגב, מכתב "איוון" נשלח גם לפלמסטינאים (?) באמצעות נציג
"אמריקאים ממוצא ערבי". אודה על החיחסנותכם.

אבנון.

שהא יהודי. שהיה אף אלוהא... כיון גלפא חפולא אלוהא אלוהא
ז"א וז"א גלפא חפולא אלוהא

FEB.01 '88 14:42 CONSULATE OF ISRAEL BOSTON

F.02

SHERIN AND LODGEN

PAUL MELROSE
HORTON E. BROWN
GEORGE WALDSTEIN
JOHN M. REED
ROBERT J. MULLOON, JR.
ALEX E. REED
THOMAS J. RAFFERTY
PAUL R. GURTAN
JOSHUA M. ALPER
GARY M. MARKOFF
BRYAN G. KILLIAN
JOHN M. PEREIRA
DAVID A. GUBERMAN
THOMAS PAUL GORMAN
DOROTHY NELSON STOOKEY
MARK A. NOWAK

FRANK J. BAILEY
PHYLLIS FINE MENKEN
STEVEN D. SIMERT
DANIEL B. WINSLOW
BARBARA O'DONNELL
JOHN M. WALLACE
BRIAN S. LEVEY
JOANNA E. BOANNELL
ANDREW ROTCE
GINA A. HOUVER
WENDY S. LEVINE
KERRY J. TUCKER
ELEANOR M. UDDO
DANIEL O. GAQUIN
HARRY M. RATTAYAN, JR.
BRYAN L. G. LEWIS

100 SUMNER STREET
BOSTON, MASSACHUSETTS 02110

TELEPHONE (617) 426-8720

TELESCOPE (617) 842-5156

TELEX 9101013048

IN CALIFORNIA:
200 SOUTH SEPULVEDA BLVD., SUITE 210
LOS ANGELES, CALIFORNIA 90048
(818) 491-8888

ADMITTED IN FLA AND MA.
ADMITTED IN CAL. AND MA.
ADMITTED IN N.Y. AND MA.
ADMITTED IN N.I. AND MA.

February 1, 1988

Arthur Avnon
Consul General of Israel
Statler Office Building
Boston, Massachusetts

Dear Mr. Avnon:

Enclosed are two letters from a group of Boston-area, American Jews who both support Israel and are troubled by recent events in Israel and the occupied territories. One letter, for Palestinian leaders, is being transmitted through David Sadd, Executive Director of the National Association of Arab Americans, in Washington, D.C. We are asking you to transmit the other letter to Prime Minister Shamir and Vice Prime Minister Peres.

Thank you for your consideration, I am

Very truly yours,

David A. Guberman

David A. Guberman

DAG:hs

2 : 0) 3/9
p/60/m

Boston, Massachusetts
February 1, 1988
Shvat 13, 5748

Prime Minister Yitzhak Shamir
Vice Prime Minister Shimon Peres
The Knesset
Jerusalem
ISRAEL

Dear Mr. Prime Minister and Mr. Vice Prime Minister:

We write you as American Jews devoted to the well-being of the State of Israel, who take seriously the oft-proclaimed ideal of am Yisrael achad, that the Jewish people are one. Some of us are identified with the Peace Now movement in Israel; many of us are not. All of us are deeply distressed by the course of recent events within Israel and the occupied territories. We understand that Arab refusal to accept Israel's existence within secure and defensible borders continues to be the primary obstacle to peace, and that the violent uprising in the territories harms chances for a political settlement unless it is transformed into peaceful protest. We nevertheless are left with the unhappy conviction that your government's own actions are worsening the situation; indeed, that your policies are endangering the very existence and character of the nation.

In particular, we believe that a policy of de facto annexation of the territories and indefinite rule over 1.5 million Palestinians, who do not want to be a part of Israel, inevitably will lead to recurrent outbreaks of violence, increasing extremism on both sides, and the grave risk of another war or of destroying either Israel's democratic or Jewish character, perhaps both. Only if the State of Israel affords the Palestinians some realistic hope of attaining self-determination alongside Israel -- in the context of a peace settlement containing appropriate measures to protect Israel's security, such as demilitarization of the West Bank and Gaza -- will the Palestinians in the territories have some positive reason to move from protest to politics.

Accordingly, we call upon the State of Israel to challenge the Palestinian leadership to meet with your government to negotiate a peace settlement based upon (1) mutual recognition, (2) Israel's right to exist within secure and defensible borders, and (3) the Palestinians' right to self-determination alongside Israel. As you can see from the enclosed copy of our letter to David J. Sadd of the National Association of Arab Americans, which we are transmitting simultaneously with this letter, we also are calling upon the Palestinians to abandon the ways of violence for the paths of peace.

Prime Minister Shamir
Vice Prime Minister Peres
February 1, 1988
Shvat 13, 5748
Page Two

1/9

2 : 2)

p60177

Realizing that such a challenge may fall upon deaf ears, however, we also call upon the State of Israel to undertake whatever unilateral actions are open to it to further the peace process, consistent with legitimate security needs. For example, your government should (1) end the use of lethal force against demonstrators and restrain its use against violent rioters; (2) permit organized political activity within the occupied territories; (3) end the policy of imposing collective punishments and punishments in the absence of proper trials; (4) halt expropriation of land and water resources in the territories; and (5) stop further settlement activities within the territories.

Sadly, we also must vigorously condemn your government's recently announced policy of beating Palestinians in order, as The Jerusalem Post reports, to "strike fear of the army" into their hearts. This policy of "force, might, [and] beatings", as Defense Minister Rabin describes it, which The New York Times quotes you as saying was "decided upon and instituted by the Government as a whole", is immoral. It is one thing to use necessary force to respond to persons engaged in actual violence, but quite another to, as reported in Haaretz, "beat residents [of the refugee camps] who were pulled out of their homes by force without any reason that could be seen by the eye."

Examples of far worse conduct in the Arab world -- Black September in Jordan, Assad's slaughter of thousands in Syria, or the devastation of Palestinians by other Arabs in Lebanon -- do not justify this policy. "What is hateful to you," said Hillel the Elder, "do not unto your neighbor; this is the entire Torah, all the rest is commentary."

We fear both the destructive consequences of such an immoral policy on the young Israeli soldiers who are ordered to enforce it, and the likely spread of such anti-Jewish values within Israel itself. And, we are pained by the possibility that continuation of these activities jeopardizes the special relationship between Israel and America which is important to be so important for the State's well-being and long-term security.

5/9
2 : 7)
16.17A

Prime Minister Shamir
Vice Prime Minister Peres
February 1, 1988
Shvat 13, 5748
Page Three

We urge the proposals contained in this letter on you, not out of any desire to dictate policy, but in the sincere belief that we owe our fellow Jews in Israel our opinions on how to cope with a desperately serious situation. Proudly, we salute the tens of thousands of Israelis who demonstrated in Tel Aviv a week ago for Israel, but against the occupation. Their public commitment to Israel and humane Jewish values will help restore our people's proper moral image. We stand with them for a policy of peace with security, against a policy of occupation and insecurity.

Very truly yours,

Bernard Avishai, Harvard University
Aviva Bock, Brandeis University
Isaac Fein
Rashi Fein, Harvard University
Rauven Firestone
Steven S. Fischman, Esq.
Prof. Michael Fishbane, Brandeis University
Ellen Fisher
Prof. Frank Fisher, M.I.T.
Bernard Fliegel
Susan Fliegel
Rabbi Ronne Friedman, Temple Israel, Boston, Massachusetts
Prof. Marshall Goldman, Harvard University
Prof. Marle Goldman, Boston University
Dorothy U. Green
Prof. Jerry Green, Harvard University
Pamela Green
Prof. Zvi Grilliches, Harvard University
David A. Guberman, Esq.
Jayne K. Guberman
Rabbi Neil Kominsky, Harvard University
Rabbi Lawrence Kushner,
Daniel Levenson, Esq.
Prof. Hillel Levine, Brandeis University
Frederick Mandel, Esq.
Rabbi Richard Meirowitz, Rashi School
Samuel Mendales, Hillel Foundation of Metropolitan Boston
Mark Michelson, Esq.
Louis Newman
Shirley Newman
Linda Novak
William Novak, author
Prof. Carolyn Toll Oppenheim, Framingham State College

(organizations for identification only)

Prime Minister Shamir
Vice Prime Minister Peres
February 1, 1988
Shvat 13, 5748
Page Four

6/9

2 : 2)

K. 17N

Prof. Irwin Oppenheim, M.I.T.-Weizmann Institute
Jerrold Oppenheim, Esq.
Bernice Perlman
Prof. Robert Perlman, Brandeis University
Prof. David Phillips, Northeastern University Law School
Rabbi Lewis A. Reiser, Temple Israel, Greenfield, Massachusetts
Prof. Bernard Reisman, Brandeis University
Prof. Henry Rosovsky, Harvard University
Nitze Rosovsky, Harvard University
Dr. Benjamin Sachs
Sylvia D. Sawin
Miriam Schweber
Prof. Benjamin Schwartz, Harvard University
Bunny Schwartz
Rabbi Daniel Shevitz, M.I.T.
Lillian Shubow
Rabbi Ruth Sonn, Boston University
Marvin Sparrow, Esq.
Prof. Judith Vishniac, Harvard University
Rabbi Frank Waldorf, Temple Sinai, Brookline, Massachusetts
Rabbi Avi Weinstein, Harvard University
Charlotte Temen
Prof. Peter Temen, M.I.T.
Michael Victor
Serene Victor, Director of Education, Temple Emanuel, Newton,
Massachusetts
Rabbi Cary Yales, Temple Isaiah, Lexington, Massachusetts

(organizations for identification only)

FEB.01 '88 14:45 CONSULATE OF ISRAEL BOSTON

P.07

Boston, Massachusetts
February 1, 1988

7/9

2:2

160172

David J. Sadd
Executive Director
National Association of Arab Americans
2033 M Street, N.W.
Suite 900
Washington, D.C. 20036-3399

Dear Mr. Sadd:

We write you as American Jews devoted to the well-being of the State of Israel who are deeply distressed by the course of recent events within Israel and the occupied territories. Under separate cover, we have written a letter to Prime Minister Shamir and Vice Prime Minister Peres which we are delivering through the Consulate General of Israel in Boston. We ask you to convey copies of both our letters to representative Palestinian leaders.

As you can see, we criticize the Israeli government's "iron fist" response to Palestinian protest and "call upon the State of Israel to challenge the Palestinian leadership to meet . . . to negotiate a peace settlement based upon (1) mutual recognition, (2) Israel's right to exist within secure and defensible borders, and (3) the Palestinians' right to self-determination alongside Israel." We also urge the government to take unilateral steps such as permitting organized political activity within the occupied territories and halting further settlement activities there.

In all candor, however, we must state our belief that the primary obstacle to peace continues to be Arab refusal, including Palestinian Arab refusal, to accept Israel's existence within secure and defensible borders. We cannot condemn too strongly the use of violence against Israel. And, we also believe that the violent uprising in the territories harms chances for a political settlement unless it is transformed into peaceful protest.

Constructive support for a peaceful settlement of the conflict thus consists not only in telling Israelis that the Palestinian Arabs have rights deserving of respect, but also in telling Arabs, especially the Palestinians, that they perpetuate their own suffering by failing forthrightly to accept Israel and to forswear terrorist actions against Israel. If the Palestinians sincerely desire to live at peace with Israel, they must speak and act accordingly. Recourse to violence only serves to make Israelis fear the prospect of Palestinian self-determination and to make them doubt claims that Palestinians have abandoned their aim of destroying Israel altogether.

David J. Sadd
February 1, 1988
Page Two

8/9 2:00
1/6/74

Even though we recognize that the government of Israel may not immediately respond to our call for a peace initiative, we urge Palestinian leaders to take whatever unilateral actions are open to them to further the peace process. Specifically, we call upon the Palestinians to (1) publicly and unequivocally accept Israel's right to live at peace, alongside the Palestinians, within secure and defensible borders, (2) halt the use of violence against Israel and Jews throughout the world, and (3) redirect the violent uprising in the occupied territories to peaceful, political protest.

In many ways, the key to peace and satisfaction of legitimate Palestinian Arab hopes lies in the Palestinians' own hands. The most effective means to influence Israel and to strengthen the peace forces within Israeli society would be for Palestinian Arabs to give up the bankrupt policy of rejecting Israel. Let them come forward with representatives committed both to self-determination and to adequate security measures for Israel. Given the current political balance within Israel's vibrant democracy, such an initiative, especially if supported by America, would be bound to succeed. Contrariwise, the absence of a Palestinian Arab analog to Peace Now, or even to moderate elements within the Labor Party, only makes it that much more difficult to persuade Israel that peace is possible.

In this regard, we recall that, whereas immediately prior to President Sadat's speech to the Knesset in Jerusalem, public opinion polls showed that 70% of Israelis opposed territorial withdrawals in exchange for peace, after his speech a similar majority supported such with withdrawals.

Finally, we stand proudly with the tens of thousands of Israelis who demonstrated in Tel Aviv a week ago for Israel, but against the occupation. We look hopefully for a reciprocal Palestinian response.

Very truly yours,

Bernard Avishai, Harvard University
Aviva Bock, Brandeis University
Isaac Fein
Rashi Fein, Harvard University
Reuven Firestone
Prof. Michael Fishbane, Brandeis University
Ellen Fisher
Prof. Frank Fisher, M.I.T.
Bernard Fliegel
Susan Fliegel

(organizations for identification only)

David J. Sadd
February 1, 1988
Page Three

9/9

2:00

16-17

Rabbi Ronne Friedman, Temple Israel, Boston, Massachusetts
Prof. Marshall Goldman, Harvard University
Prof. Merle Goldman, Boston University
Dorothy U. Green
Prof. Jerry Green, Harvard University
Pamela Green
Prof. Zvi Grilliches, Harvard University
David A. Guberman, Esq.
Jayne K. Guberman
Rabbi Neil Kominsky, Harvard University
Rabbi Lawrence Kushner
Daniel Levenson, Esq.
Prof. Hillel Levine, Brandeis University
Frederick Mandel, Esquire
Rabbi Richard Meirowitz, Rashi School
Samuel Mendales, Metropolitan Hillel Council of Greater Boston
Mark Michelson, Esq.
Louis Newman
Shirley Newman
Linda Novak
William Novak, author
Prof. Carolyn Toll Oppenheim, Framingham State College
Prof. Irwin Oppenheim, M.I.T.-Weizmann Institute
Jerrold Oppenheim, Esq.
Bernice Perlman
Prof. Robert Perlman, Brandeis University
Prof. David Phillips, Northeastern University Law School
Rabbi Lewis A. Reiser, Temple Israel, Greenfield, Massachusetts
Prof. Bernard Reisman, Brandeis University
Prof. Henry Rosovsky, Harvard University
Nitza Rosovsky, Harvard University
Dr. Benjamin Sachs
Sylvia D. Sawin
Miriam Schweber
Prof. Benjamin Schwartz, Harvard University
Bunny Schwartz
Rabbi Daniel Shevitz, M.I.T.
Lillian Shubow
Rabbi Ruth Sonn, Boston University
Prof. Judith Vishniac, Harvard University
Rabbi Frank Waldorf, Temple Sinai, Brookline, Massachusetts
Rabbi Avi Weinstein, Harvard University
Charlotte Temen
Prof. Peter Temen, M.I.T.
Michael Victor
Serene Victor, Director of Education, Temple Emanuel, Newton, Massachusetts
Rabbi Cary Yales, Temple Isaiah, Lexington, Massachusetts

(organizations for identification only)

שגרירות ישראל / וושינגטון

17

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מחוך ו דפים

סווג בטחוני גלוי

המשרד, בטחון

דחיפות

22 033

תאריך/ז"ח 1700 ו פברואר 8

מס' מבדק

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח, משהב"ט

לשכת מנכ"ל האוצר

הקונגרסמן דנטה פאסל והסיוע עבור ישראל

הו"ל (יו"ר וועדת החוץ בבית הנבחרים) היה אורח הכבוד בא"צ שהתקיימה מטעם ארגון ה- "OES" (ארגון שעוסק בין היתר לשיפור תנאי השכר של נשים במדינות מתפתחות). גם אשת השגריר השתתפה בארוחה.

פאסל נשאל אם לנוכח המאורעות בשטחים יש לדעתו לקצץ בסיוע עבור ישראל. פאסל השיב בשלילה מוחלטת. אמר שישאל היא הידידה של ארה"ב במזרח"ת (בה' הידיעה) ולא זו בלבד שהיא עומדת בפני קשיים בשטחים אך יש לה בעיות כלכליות ויש להתחשב בהן.

י.א.ס.ל
למדן

ש.ה. 2 ר.ה. 3 א.ה. 3 א.ה. 1 א.ה. 1 א.ה. 2 א.ה. 1 א.ה. 3 א.ה. 3

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מחוץ 2 דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1.2.88

מס' מברק

המשרד

1/2

006

אל: מצפ"א

מע"ח

מאת: עיחונות

להלן מאמר מערכת ב"וושינגטון פוסט" מ-31.1.88.

7/אל

יוסי גל

2 3 1 3 1 2
 שיהיה חג שמח בשבילי
 חסברה ע"אגה למען שיהיה
 2 1 1 1 1 1
 1 1 1 1 1 1
 1 1 1 1 1 1

2/2

006

Seize the Moment

SEIZE THE MOMENT of broad and fresh interest in the Palestinian issue and convert it into progress toward an Israeli-Palestinian settlement, says Egyptian president Hosni Mubarak, visiting Washington. But how? Can something useful be done?

The Mubarak suggestion in which his American hosts apparently showed the most interest was a call for a six-month cooling-off period by Israelis and Palestinians. The proposal is not as innocent and uncontroversial as it may seem. Assume that responsible leaders on both sides could make it happen. Why would Palestinians wish to abandon the tactic that has brought them their greatest gains in public opinion in 20 years, without being assured access to a political forum to press their claims for self-determination and statehood?

In fact, Mr. Mubarak has an answer to that. He thinks that the PLO can be brought to a safe two-state peace by such Arabs as himself, and he thinks that half the Israelis are ready for peace and the other half can be persuaded by the United States if it is so minded. Rather than wait for all ducks to be put in a row—a project that risks becoming an alibi for dodging the tough questions—the Egyptian leader wants to call the

long-pending international peace conference, charge the Arabs with finding an acceptable way to tuck in the Palestinians, set up a working group on the Palestinian-Israeli issue and let it proceed. Why wait for the Israeli or American elections or anything else? he asks—just do it.

Any Middle East adviser worth his salt can give his chief a dozen respectable-sounding reasons to go slow or say no. President Reagan, for one, apparently hesitates to take up a major, difficult and risky regional initiative at this late and otherwise full moment in his presidency.

But powerful new considerations, in addition to the powerful old ones, argue for a decision the other way. There is a growing awareness of the political aspect of the Palestinian dilemma. There is a growing clarity to the American view of why Israel needs a settlement and why it needs to be assisted to a settlement. To the deep and continuing American commitment to Israel's security is being joined a new questioning of the United States' inadvertent role as cosponsor of Israel's occupation. A president prepared to take a responsible lead could expect not only substantial international cooperation but also broad support across the American political spectrum.

Washington Post: editorial

OFFICE OF THE PRESIDENT
NATIONAL PRESS CLUB
WASHINGTON, D. C. 20045

January 26, 1988

034

2/2

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

Dear Mr. Prime Minister:

On behalf of the members and Board of Governors of the National Press Club, I would like to extend an invitation to you to address a National Press Club luncheon this March when you are in Washington to meet with President Reagan.

Since you have addressed our group in the past you are aware of the prestigious historical background of our newsmaker luncheon program as well as of its prominence as a newsmaking forum.

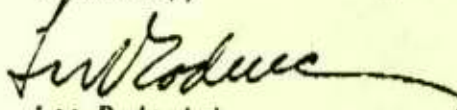
Your audience will be not only those people seated in the room but all those who listen to the luncheon live over the more than 350 stations of the National Public Radio network, and those who see it via one of the 2,600 cable systems affiliated with the Cable Satellite Public Affairs Network, C-SPAN.

To refresh your memory, our format provides for an address of about 20 minutes, followed by about 30 minutes of questions sent up from the audience in writing. We customarily have a reception for the speaker and invited guests at noon, and then go to the ballroom for the luncheon at 12:30. Our program begins at 1 p.m. and is completed at 2 p.m.

Mr. Greg Spears is the chairman of our speakers committee and he will assign a committee member to handle the luncheon details should you agree to speak at our club. In the meantime, please contact him with your answer or with any questions. Greg can be reached at Knight-Ridder Newspapers, 700 National Press Building, Washington, D.C. 20045. His telephone number is 383-6037.

We sincerely hope you will accept our invitation and visit our club again soon.

Sincerely,



Lee Roderick
President
National Press Club

X

** כנס

שמור

**

**

**

חוזם: 2,901

אל:המשרד

מ-:ני,נר:14,תא:010288,זח:1330,זח:מ,סג:ש

נד:8

שמור/מיידי.

אל לשכת שהח, לשכת רה"מ, לשכת שהבט"ח

דע השגריר רושיונגטון (2 לורש).

מאת הקונב"ל, ניו יורק.

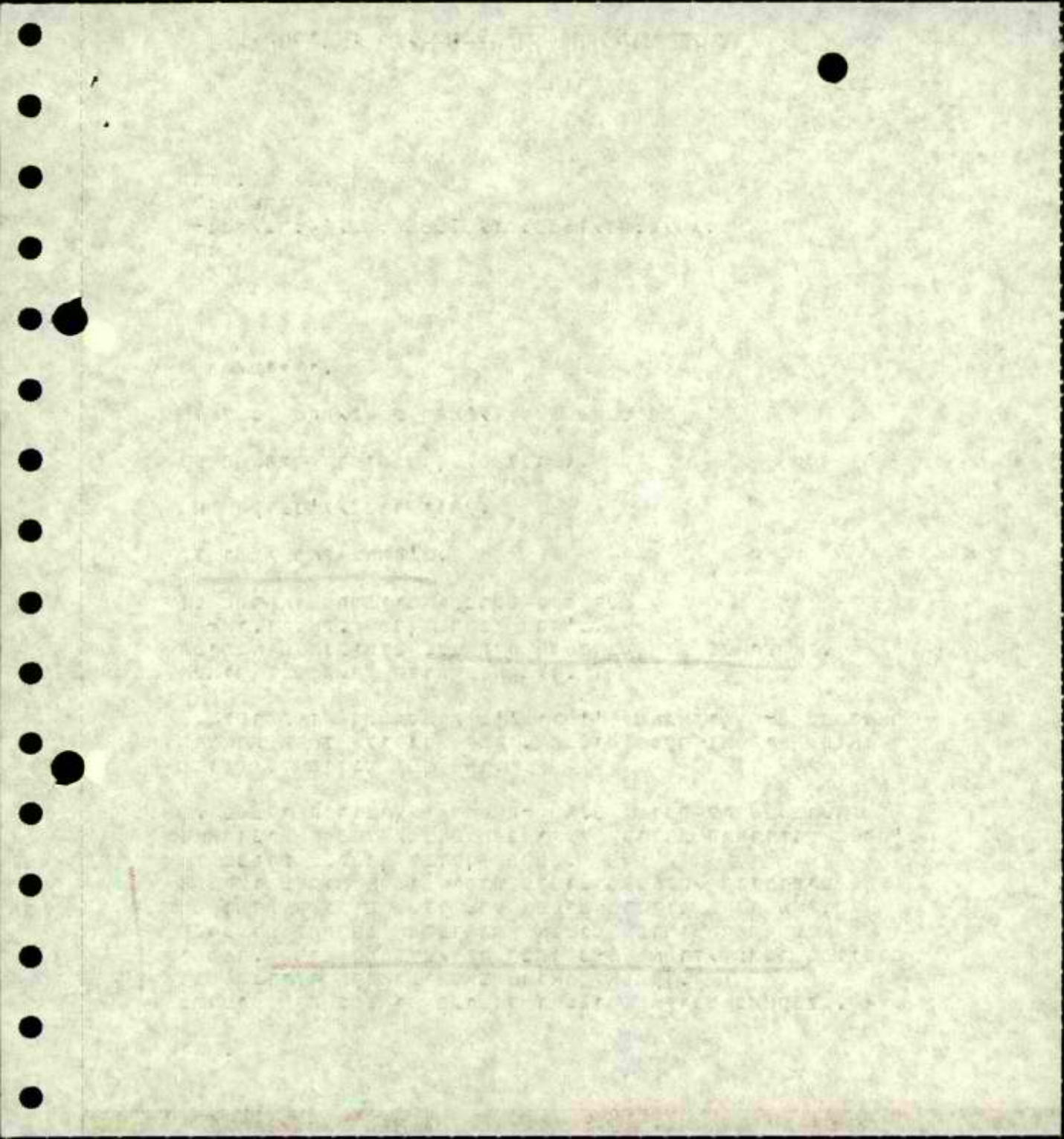
תדמית ישראל בארה"ב.

1. מחר או מחרתיים יתפרסם סקר דעת קהל
 שה-אי.די.אל. ערך ברחבי ארה"ב.
 המימצאים מוביחים שלא חלה הרעה במעמדה של ישראל.
 אעביר לכם העתק הדוח כשאקבלו.

2. לעומת זה מתפרסמות ב"יטימ" מאגזין מ-8 בפברואר
 תוצאות משאל שלילות למדי. הבעיה בסקר זה היא שהוא
 מבוסס על מידגם קטן מאד.

3. טטנלי הורוביץ, ראש ה- UJA סיפר לי שבשכונות
 האחרונים התנהל המבצע השנתי של קהילות היהודיות בארה"ב
 של פניות בטלפון לצורך התרמה.
 התנהלו עשרות אלפי שיחות טלפונים באלה, הדיווחים מן
 המקומות השונים העלו שרק אנשים ברודים שאלו שאלות
 הנרגעות למתרחש אצלנו נרק אנשים סבורים אמרו שלא
 יתרמו. הרוב המוחלט, להערכתו כ-98 אחוז, תרמו בכדיבור
 וגם הגדילו תרומותיהם בהשוואה לאשתקד.
 נתונים אלה כמצאים בעיבוד ואעבירם אליכם כשאקבלם.

יגר.



משרד החוץ-מחלקת הקשר

הפ: שהח,רהמ,מככל,ממככל,בירן,מצמא,אביטל,מעט,הס,ה,פזנר

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בטחוני שמור

בהול להזעיק
דחיפות

תאריך/ז"ח 1200 1 פבר' 88

מס' מברק

בהול

003 2

המשרד + ניו יורק

אל: ארב"ל 2

דע: נאום/ניו יורק

מאת: הציר-יועץ, וושינגטון

מועב"ט

משאו סמית' ב-11:30:

אמר שכינוס המועצה עשוי היה להדחות כי למזכ"ל האו"ם יש רעיון לבקש ממגישי ההצעה לא להגישה.

הרגשתו של שאו סמית' שהמגישים יסרבו ואז ארה"ב תטיל ווטו.

עוד אמר שהוא חייב להעיר שההחלטה נתקבלה בדרג הגבוה ביותר, אך כידוע שום נושא אינו "סופי", ואם יחולו שינויים הוא לא יאחר להודיע לי.

מסרתי הנ"ל טלפונית לשגריר ביין שאמר שקיבלו מסר דומה מאוקון.

עד שעת כתיבת המברק טרם נקבע מועד חדש למועב"ט.



מ ת ב י

2 1 2 1 3 1 3 2
2 סמית' ארבל 3 סמית' ארבל 2 סמית' ארבל 1 סמית' ארבל 1 סמית' ארבל 2 סמית' ארבל

** נכנס

סודי

**

**

**

חוזם: 2,1153

אל: המשרד

מ-: רוש, נר: 31, תא: 010288, זח: 2000, דח: מ, טג: ט

נד: 6

סודי/מיד

אל: ממ'ד ערב 1

דע: שג' קהיר

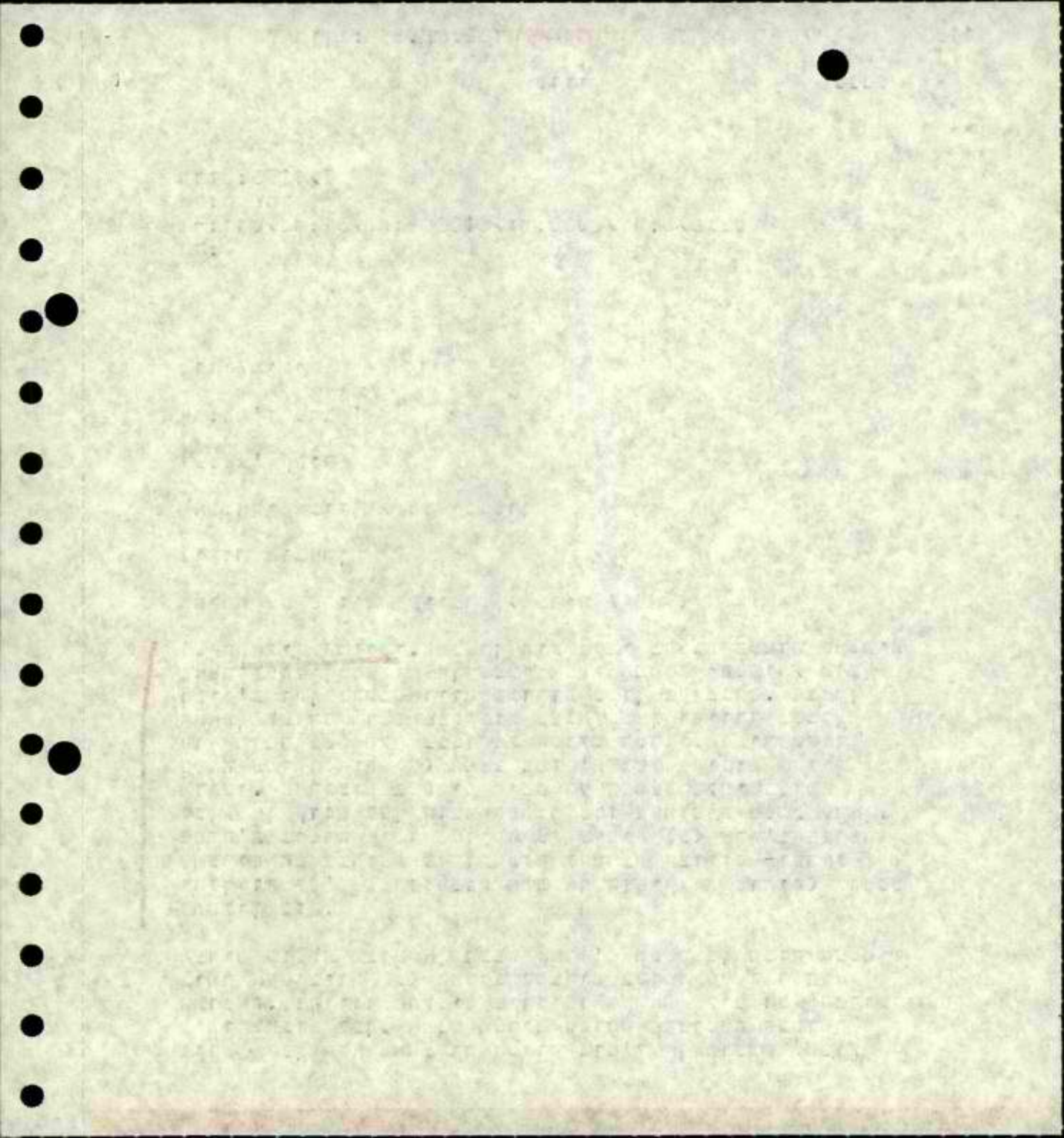
מאת: אלי אבידן, רושינגטון

ביקור מובארך

משיחה עם טרזיטה שיימרס (מצרים/ NEA)

1. התהליך המדיני. מבארך היה עקבי בהצגת העמדה המצרית באשר לתהליך השלום הן בפני אנשי הממשל - הנשיא, שולץ וכיו"ב והן בהתבטאויות סגורות כגון בקונגרס. מבארך התאמץ לעורר רושם שבעקבות פסגת עמאן וטיורו במכרץ הוא מדבר בשם חלק נכבד של העולם הערבי. הציר עליו נסבה עמדתו היה (א) המצב במזה"ת בשל לקידום תהליך מדיני. הארועים בשטחים הינם רק המחשה בלתי כעימה לכן, אן קודם לכן הדבר הסתבר עוד בהחלטות פסגת עמאן. במזה"ת נוצרה איפוא אווירה של ציפייה (ב) ארה"ב בדומה למצרים הם בבחינת כוחות עזר להמרצת הצדדים - ישראל ירדן והפלס' (בהזדמנות אחת אף הזכיר את סוריה) להכנס לתהליך כזה.

מצרים פרטלת מצדה אן מצפה שארה"ב תעשה בן מצדה הפעם ביתר אקטיביות (ג) החשוב למצרים בסוכו של דבר הוא התוצאה. דהיינו מהלכים שיוליכו לקראת שלום ולא הפרוצדורה כיצד להגיע לכן. אמנם מצרים סבורה שהנוסחה הבטוחה ביותר לכן היא באמצעות ועידה בינ"ל אן מוכנה להטות



משרד החוץ-מחלקת הקשר

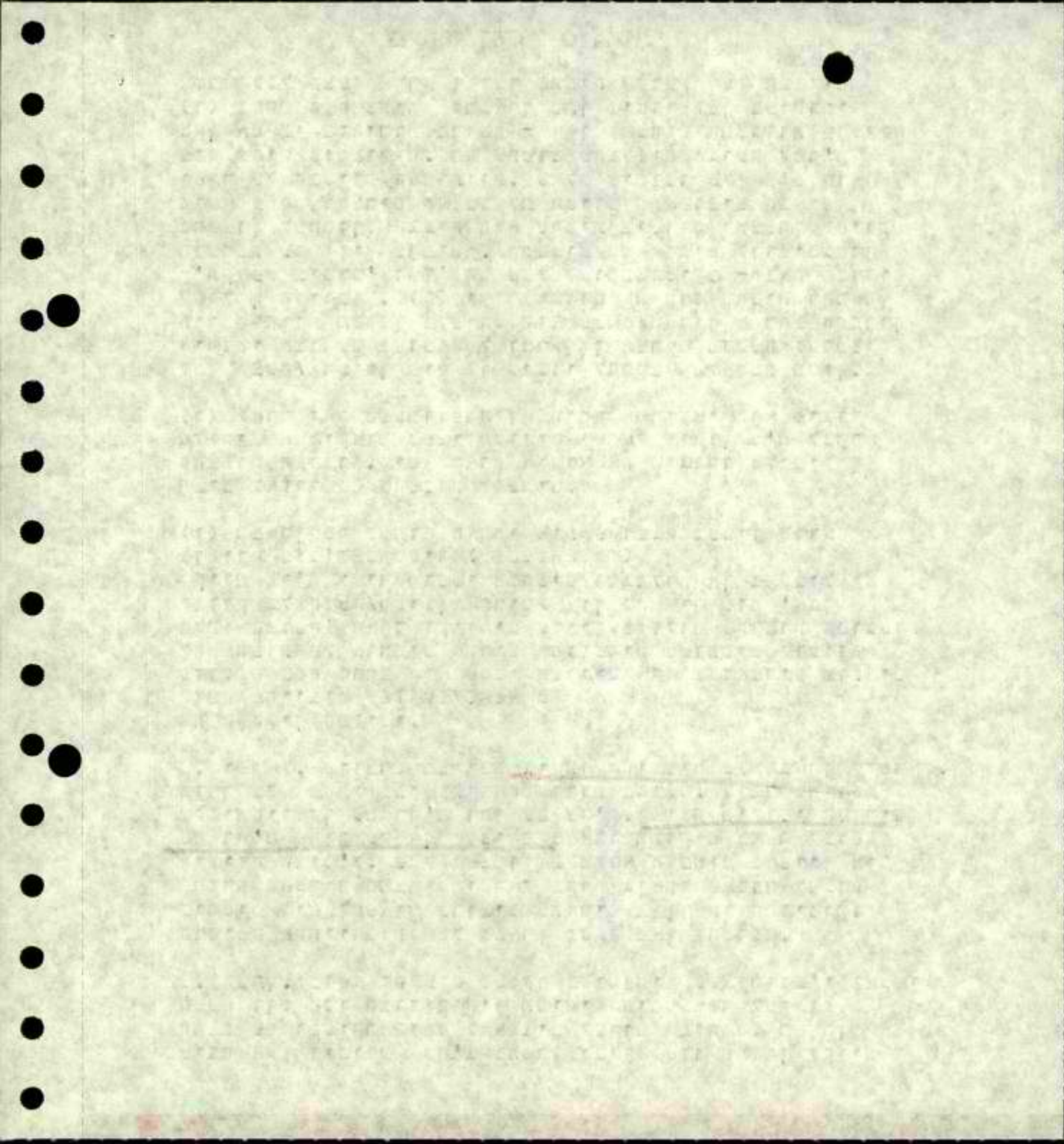
אזנה לכל הצעה אחת ובלבד שתהיה מקובלת על הצדדים
(ד) במחשבה המצרית - ומבארן נתן ביטוי לכך בשיחותיו
כאן אם כי בזהירות מרובה - אין למצרים התנגדות שועידה
כזו תהיה סימבולית. מה שחשוב שהצדדים יגיעו למו"מ
ישר על הבעיות האמיתיות. שאלת שיתופו של אש"פ הוא
נראה פתוח ומצרים לא מנסלת רעיונות שונים הבאים
בחשבון למתרון. הבעיה היא ערבית ביסודה ותצטרך להיות
מכרעת על ידי הערבים. התכנית עמה הגיע לורשינגטון
- 'תקופת צינור' וכד' הם טפל לעומת העיקר - הבאת הצדדים
לשולחן הדיונים. (ה) ירון מהווה את חוד החנית והמאמץ
חייב להיות מכוון כלפיה. הוא עצמו מעריך שמרחב התמרון
הירדני מצומצם בסופו של דבר, אך מצרים מוכנה להרס
לכל הצעה/ רעיון שיש לו סיכוי להתקבל על דעת חסין.

(ו) לאור זאת הצעתו כמהלך פתיחה אמריקאי הוא שיגור
שליחים אמריקאים לשני הצדדים ישראל וירדן ע"מ לברר
ההצעות השונות. יש לראות איכא את שיגורו של פיליפ
חביב לאזור גם כהענות למצרים.

(ז) מבארן ער לעמדה האמריקאית שהוצגה בפניו הרואה
בועידה בינ"ל כמכשיר (VEHICLE)
לקיום מו"מ ישיר חומשי מלחצים ומגבלות אן במקביל יש
לבדוק כל הצעה/רעיון אחרים, אין להשאיר שום 'אבן
בלתי המוכנה' מאחר וקיימים עדיין בקודות סתומות הנוגעות
להשתתפות של גורמים אחרים המוזכרים כשותפים לועידה
כזו. המבנה הרחב הוא ששני הצדדים ארה"ב ומצרים שותפים
לדעה שהייבים TO REACTIVATE
את הההלין המדיני.

2. ישראל. שיופוס מציינת גישתו החיובית של מבארן לישראל.
הדבר בלט בשתי מגישותיו הסגורות בגבעה. וינו בהירג
על יחסיו הן עם רה"מ והן עם שה"ח. שיבה חילונית השוררים
עם רה"מ שמיר על אף ששניהם נשארו חלוקים כאשר לנושא
הועידה הבינ"ל. בטל לעצמו את מלוא השבחים בעניין אי
החזרת השגריר המצרי מישראל ברוח גישתו שאסור לפגוע
ביחסים ויש להשאיר ערוצים פתוחים בין שתי המדינות.
הרשימה שהתייחסותו של מבארן זכתה כאן להערכה.

3. מפרץ. נושא זה עלה בעיקר בשיחותיו עם קרלוצ'י ואנשי
המנטגורן. שני הצדדים היו תמימי דעים באשר לניתוח
המצב שם ובעיקר ביחס למאמצים לטיוט המלחמה. מבארן
שיבח את מדיניות ארה"ב במפרץ וביקש שזו תמשיך לקיים



משרד החוץ-מחלקת הקשר

את כרוכדתה הצבאית שם במלואה. 'באם יש לכם מחשבה אחרת מוטב שתזכרו אותה'. דואה בנוכחות זו מנוף רב ערך לקידום פתרון מדיני שם. האמריקאים מצידם ביקשו שמצרים תסייע ככל שביכולתה בהגנת המפרציות. הוסכם אך לא נערך דיון מפורט.

4. כלכלה (למברק היבטים כלכליים 956 מ-30.1)

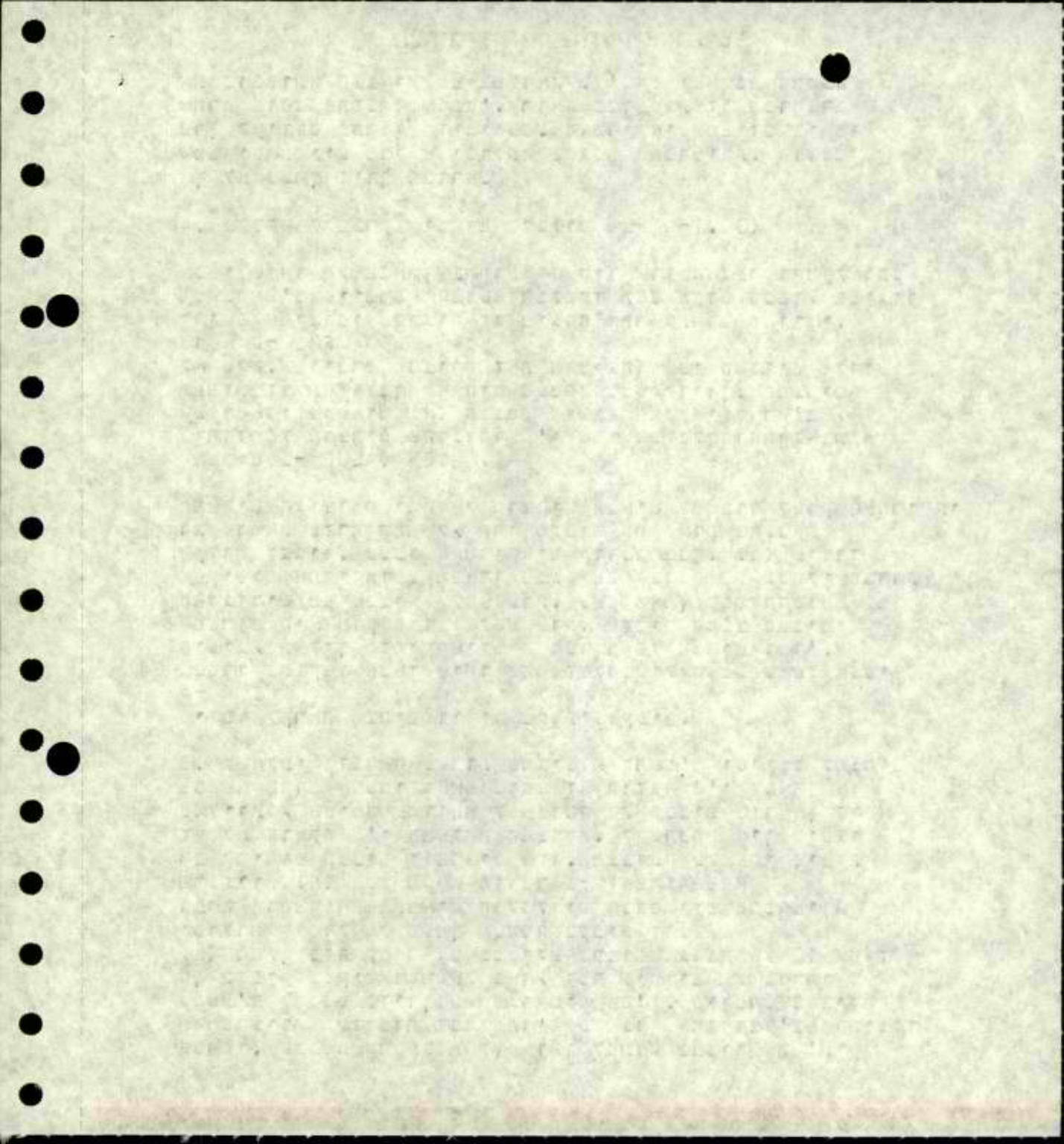
אנשי שיחו של מבארן בתחום זה היו שרי האוצר והחקלאות. מסתבר ע"פ שיימרט שהנושא הכלכלי תפס מקום נכבד, בניגוד לרושם התיצוני שסוגיה זו פיגרה אחר התחום המדיני.

נרשם ה-FMS

לא עלה. שיימרט מסבירה זאת מהסיבה ששני הצדדים מיוזעים לעמדת זולתם ולכן לא היה טעם להכנס לדיון. המצרים העלו שני נושאים (א) הגברת היצוא החקלאי לארה"ב, וביחוד של מוצרים שהוגדרו ע"י שרי הכלכלה והחקלאות המצרים כ-HIGH VALUE.

המצרים הגישו רשימה של מוצרים הבאים בחשבון לשוק האמריקאי ובקשו את עזרת הממשל, קרי מזכיר החקלאות בהענקת הקלות לגביו. נעברו האמריקאים ידונו בכך. (ב) עידוד משקיעים אמריקאים. מבארן נכבש עם קבוצה של מנהלי חברות המוגדרים כפרטנציאל להשקעות. עשה מאמץ רב להרשימם שמצרים היא שוק חיוני להשקעות. הזכיר המצב הפנימי היציב, תהליך הדמוקרטיזציה העובר על מצרים וכד'. בנפרד נתבקשו אנשי שיחו בממשל להפעיל השפעתם על אנשי ה-IMF שילכו לקראת מצרים ויהיו נוחות נוקשים.

5. לשאלתי בדבר האפשרות שמדינות המשפ"מ יסייעו למצרים בנושא החוב המצרי והאם נרשם זה הוזכר ע"י מבארן או ממליותו, השיבה שמודעת לפרטומה של תכנית כזו אך כנראה זה לא הועלה ע"י המשלחת המצרית. להערכתה אין סיכוי רב למימוש תכנית יומרנית כזו. מצביעה על שתי סיבות מרכזיות (א) בכל מקרה מדובר ב-PREPAYMENT גבוה וספק אם בתנאים הכלכליים הנוכחיים המפרציות יכולות ליטול על עצמן מעמסה כספית זו. (ב) מהלך כזה קשור גם בנסילות ערבות בגובה של 10 אחוז הן כלפי הבנקים והממשל כאן, ובר שיחייב את גורמי המשפ"מ להכנס לדיון עם הגורמים הנ"ל. שיימרט מסבירה שהמפרציות מעדיפות לנהל מו"מ עם גוף אחד ובד"כ מהמיגזר הפרטי. הכנסת הממשל תאלץ אותן לפתוח במניו את 'תיק



משרד החוץ-מחלקת הקשר

ההלוראות' וההתחייבויות הכספיות שבטלו על עצמן, מהלך
בלתי רצוי מבחינתן, והם היו מעדיפות להמנע מכך בכל
האפשר. מכל מקום בכוח לעכשיו הנושא לא הועלה ע"י
המצרים כאן וכל זמן שבידו מבארן לא יהיה נכסיהם כלכליים
ממשיים דהיינו המחאה מרשימה מהמשפ"מ, אין לצפות שיעשו
כך. המצרים, מדגישה אינם משתפים את האמריקאים במחשבותיהם
או בפעילותם כל זמן שהדבר אינו מקוויב המציאות.

אין בכך כדי להמעיט מחשיבות הנושא למצרים ומכך שהדבר
אכן משמש נושא לדיונים עם הגורמים הנ"ל. במקביל הוחזר
לתחיה נושא התע"ש הערבי. מסתבר שמבארן העלה הנושא
בביקורו במפרץ. לפי שעה אין בידה פרטים. דיווח על
הדיון בנושא הצבאי נקבל בנפרד.

אלי אבידן.==

תמ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רס,אמן,ממד,ליאור,מצרים,
בירן,מצפא

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף _____ מחוץ _____ דפים

שמו

סוג בטחוני

דחיפות מידי

תאריך/ז"ח 1645 1 פבר' 88

מס' מברק

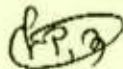
029

המשרד

אל: מנכ"ל מדיני, מנהל מצפ"א

בחירות 88

בוש: השבועון "יו.אז.ניוז אנד וורלד רפורט" כותב בגליונו החדש כי יהודים
 רפובליקנים טוענים כי בוש נדשה יותר ויותר להאשים את ישראל באחריות לפרשת
אירן-קונטרה. כמו-כן כמה מתומכיו היהודים עבורים כי בוש נע מתמיכה בלתי
מסוייגת בישראל למדיניות יותר "מאוזנת".



דני בלור

שני 2 יחד 3 אן 3 אן 1 אן 1 אן 2 אן 1 אן 1 אן 1

VSCHWACHKEITEN: 1. Die ... 2. Die ... 3. Die ...

Die ... der ... der ... der ... der ... der ... der ... der ... der ... der ...

Die ... der ... der ... der ... der ... der ... der ... der ... der ... der ...

** יוצא

סדור

**
**
**
**

חוזט: 20213/1
 אל: 1002/1, 1261/1, לונדון/673, מריס/859, בון/514, רומא/548,
 האג/405, בוקרשט/238
 נ: - המשלוח: 310183, זח: 123, זח: 1, טג: 5
 נ: 5

סדור/רגיל

246

אל: רוטינגטון, ניו-יורק, לונדון, מריס, בון, רומא, האג,
 בוקרשט, קהיר

המעצמות וההגלין המדיני

המעצמות בשטחים יצרו מצב חדש וחייבו את שתי מעצמות
 העל להתייחסות. בתוצאה מכך נסתמנת מגמה ברורה של העלאה
 הפרופיל הדיפלומטי של המעצמות.

ההיבט האמריקאי

1. בניגוד להערכות הקודמות במסל ריגאן באותה על
 מחויבותו לקידום ההגלין המדיני על אף היות 1938 שנת
 בחירות. המעורבות הנעילה של ארה"ב בהגלין, עליה הודיעו
 נובמית בימים האחרונים הן הנשיא והן מזכיר המדינה, נועדה
 לשמור על אמינות ארה"ב בעיני גורמים ואזור במעצמת רובילה
 בהגלין. לטובת רחוק סביר כי העבודה המושקעת בעת לא תרד
 לטמיון ויתכן כי השמש תשתית עבור נאמצי הממשל הבא.

2. הממשל טרם ויתר על עקרון המו"ה הישיר בין הצדדים
 ונמשך להסתייג מעיון העיזה הבינלאומית נוסח בריה"מ.
 עם זאת, נגלה גמישות רבה הכוללת נסיון לבדוק כל הדרכים
 המעשיות שיובילו למו"ה ישיר, לרבות עיזה בינלאומית.

3. אנו נחשמים כי נושאי המהרה בחילוס לעלות תחדש.

משדר החוץ-מחלקת הקשר

הממשל מודע היטב לכך שהדיון הפרוצדורלי גריוא לא מקום את התהליך. המהומות בשטחים מאלצות את הממשל להתמקד בבעיה הפלסטינית ובזרמים מעשיות לנתרון הבעיה. אין הממשל יוצא בשלב הנוכחי עם תכניות רחבות או יומרניות, אלא מטמק בנסיון להניע התהליך על ידי התמקדות בהסדר מעבר (מעין תוכנית אוטונומיה משונצת ומזורזה). הסדר כזה אמור ליצור תקווה ולהמחיש כי הסטאטוס קוו אינו מקובל וכי בתום המשבר הנוכחי אין לשוב אליו.

4. האופציה הירדנית הנוכחית להשאיר לפי שעה, במקדו המאמץ הדיפלומטי האמריקאי. שיגורו של השליח המיוחד הביב לרבות עמון הינו אינדיקציה להמשך המחויבות האמריקאית לאופציה הירדנית. נגישת שולץ עם סיניורה ואבו-רחמה נועדה להמחיש כי ארה"ב אינה מוכנה לחרוג מדיניותה הקודמת השוללת עירוב ישיר ונורמלי של אש"פ בתהליך המדיני תוך מאמץ למצא אישים נלסטינים, המקובלים על הצדדים, לרבות על אש"פ.

5. על אף שיפור האווירה ביחסי ארה"ב-בריה"מ, ממשל ריגאן אינו משוכנע, לפי שעה, לגבי נחיצות שיתופה המלא של בריה"מ בתהליך על כל שלביו. הדילמה האמריקאית הינה ניצד להבטיח שבריה"ב לא תשכח את ההחלטות הדיפלומטיות המתוכננות. סביר כי הממשל יבקש לנכנף בפני הסובייטים בתקווה כי מדיניות קונסטרוקטיבית מצידם תכשיר אותם להשתתף בתהליך בשלב מאוחר יותר.

ההיבט הסובייטי

6. בריה"מ ראתה במצב החדש בשטחים כר פעולה נוח למעלהנות דיפלומטית שמטרתה להבטיח שיתופה המלא ובמעמד שווה לזה של ארה"ב. לשם כך היתה בריה"מ מוכנה להתקדם גם לעבר שיפור יחסים עם ישראל ע"י הסכמתה לקבל משלחת ישראלית במוסקבה. אגרת שברונדזה למזכ"ל האו"ם שהכילה הצעה בדבר החייאת תהליך ההכנות בחסות נועבייט וחילופי האגרות בין גורבצ'וב לבין ערמאת היו סימנים מובהקים לפעלהנות הסובייטית הנ"ל.

7. אפשר שבריה"מ תלתה תקווה רבות כי ההיזבורות האינטנסיבית עם ארה"ב תוביל גם להבנה אוטונומית בין השתיים לגבי המשך הטיפול בטוגית המשברים האזוריים, לרבות המשבר במזה"ת. להערכתנו, פעילותה הדיפלומטית האחרונה של ארה"ב אינה מקדמת התפיסה הסוב' הנ"ל. הנסיון האמריקאי המחודש לקדם התהליך המדיני באמצעות מהלך חו-צווי מחוד,

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

איננו, את הדילמה הסובייטית. בריה"מ נקדחת בין רצונה להקדין זימרי של מעצמה אחראית וקונסטרוקטיבית לבין האינטרס שלה לשבש להאיט ולהסוט מהלך אמריקאי חז-צדדי. יצוין כי בשלב זה הסתמנת מגמה סובייטית לחזק קשריה עם נלגי אש"נ השונים. הדגשת המחויבות העקרונית של בריה"מ לאש"נ ננציג חוקי בלעזי ונצד שורה נעמד ליתר הצדדים בתהליך המדיני נרעדה להבטיח הנשן המעורבות הסובייטית בתהליך המדיני. ברם, עמדה זו אינה מקומת ההבנה הסובייטית-ירדנית שהינה חיונית לקידום תהליך מדיני חיובי מבהינת מוטקבה. יודגש כי לא ברור בשלב זה כיצד בריה"מ נערכת מול סוריה לנוכח המהלכים האחרונים.

בינ"ל 1/ממ"ד

1/א

תב: שהח, ורהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממנכל, רמז, רט, אמן, מצפא, אירא, אירב, אירג, מצויט, ארבל 2